

انجیل متّی

۱

عیسی مسیح شجره نومچه.

^۱ عیسی مسیح شجره نومچه

که داود پاپشاو و ابراهیم پیغمبری نسلی کا به، امه.

ابراهیم اسحاقی دده،

واسحاق یعقوبی دده به،

و یعقوب، یهودا و چی برا اون دده به.

يهودا، فریص و زارحی دده استبه و چوون نه نوم تامار به.

فریص، حصرونی دده

و حصرون، رامی دده به.

رام، عمینادابی دده به،

و عمیناداب، تحشونی دده،

و تحشون، سلمونی دده به.

^۰ سلمون، بوغزی دده استبه، بوغزی نه نوم راحاب به.

بوغز عوبیدی دده به و عوبیدی نه نوم روت به.

عوبید یسا دده به،

^۱ و یسا، داود پاپشا دده به.

داود، سلیمانی دده به. سلیمانی نه پیش آزم که داودی نه ازدواج بگریه

اوریا زن به.

^۷ سلیمان، رحبعامی دده به،

ورحبعام آبیا دده،

و آبیا، آسا دَدَه استبه.
آسا، یهوشافاطی دَدَه بَه،
و یهوشافاط، یورامی دَدَه،
و یورام، عُزیَا دَدَه استبه.
^۹ عُزیَا، یوتامی دَدَه بَه،
و یوتام، آحازی دَدَه،
و آحاز حِرْقِیَا دَدَه استبه.
^{۱۰} حِرْقِیَا، مَنَسِی دَدَه بَه،
و مَنَسِی، آمونی دَدَه،
و آمون، یوشیَا دَدَه استبه.
^{۱۱} یوشیَا، پِکُنیَا و چَیِّ بِرا اون دَدَه بَه.
ام زمانی کا یهودیین تبعید بینَه بِه سرزمین باپل.

^{۱۲} یهودیون تبعید بینَه پِش بِه باپل:
پِکُنیَا، شِئَلْتَیَیِلی دَدَه بَه،
و شِئَلْتَیَیِل، زِرُوبَابِلی دَدَه استبه.

^{۱۳} زِرُوبَابِل، آبیهودی دَدَه،
و آبیهود، الیاقیمی دَدَه بَه،
و الیاقیم، عازوری دَدَه بَه.

^{۱۴} عازور، صادوقی دَدَه بَه،
و صادوق، آخیمی دَدَه،
و آخیم، الیودی دَدَه استبه.

^{۱۵} الیود، العازاری دَدَه بَه،
العازار، مَتَانِی دَدَه،
و مَتَان، یعقوبی دَدَه استبه.

^{۱۶} یعقوب، یوسفی دَدَه بَه و یوسف مریمی شوَّبَه.

ھ مریمی که، عیسایی که آبی نه مسیح بواتین دنیا وردِشہ.

^{۱۷} إنْتَه، إبراهیم پیغمبری زمانی کا تا داود پاپشاہ زمان چارَدَه نَسْل، و داوودی
زمانی کا تا زمانی که یهودیین تبعید بینَه بِه باپل، چارَدَه نَسْل، و تبعیدی زمانی نه
بِه باپل تا مسیح زمان، چارَدَه نَسْل بینَه.

عیسی مسیح دنیا اومه

^{۱۸} عیسی. مسیح دنیا اومه انته به: مریم، عیسی. آنه، یوسفی پیوندی به. اما پیش آزم که یندی نه ازدواج بگرن، معلوم به که مریم روح القدسی کا حامیله یه.^{۱۹} چوم یوسف، مریمی شو، عادل مردی به و نپیستشه مریمی رسوا بگره، تصمیم گتیشه که بی سر صدا، مریمی کا چدا آبو.^{۲۰} اما یوسف حلام فیکری کا به که خداوندی ایله ملائیکه خاوی کایی آشکار آبه و واتشه: «یوسف، ای ته که داود پاتشا نسلی کاییش، مترس که مریمی به ژنی بگری، چوم آخِردنی که چی اشگمی کایه، روح القدسی کا استه.^{۲۱} مریم زوئه ای دنیا بوآردی و ته چی نومی عیسی پنی، چوم آشتن قومی چوون گناه اون کانجات بدای.»^{۲۲} گرد امن اتفاق دلکینه تا آچی که خداوند، اشعیای پیغمبری زوونی نه واش به، اتفاق دلکه که:

^{۲۳} دیس، باگره کله ای حامیله بی، زوئه ای دنیا بوآردی، و چی نومی عمانوئیل پن، عمانوئیل، یعنی 'خدا آمه نه' استه.^{۲۴} وختی یوسف خاوی کا پرشته، آچی که خداوندی ملائیکه یکی دستور دوغش به، آنجام دوشه و مریمی برداشه.^{۲۵} اما آبی نه هم خاویه تا وختی که مریم آشتن زوئه دنیا وردشه؛ و یوسف آخِردنی نومی عیسی پنوشه.

۲

مُغن بومین عیسی وینده را

هیرودیسی پاتشاپی دورانی کا، عیسی، ولايت یهودیه، شهر بیت لحمی کا دنیا اومه. عیسی. دنیا اومه پش، چند گله ستاره شناس که مُغون گروه کا بینه، سرزمین شرقی کا اومنینه بـ شهر اورشلیم،^{۲۶} و دَفرِسْشونه: «یهودیون پاتشا که تازه دنیا اومه کییازه؟ چوم وختی چی ستاره بر اومه، آبی ویندمونه و اومنیمونه که آبی پرستش بگرم.»^{۲۷} وختی ام خور هیرودیس پاتشا گوش آرسنه، آ و گرد اورشلیمی مردم آبینه تشویش بینه.^{۲۸} هیرودیس، گرد سران کاهنون و قومی توراتی معلمون جمع آگرداشه و آون کا دَفرِسْشه: «مسیح موعود، بسی. کیا کا دنیا با؟»^{۲۹} آون جواو دوشونه: «ولايت یهودیه، شهر بیت لحمی کا، چوم که میکای پیغمبری واسطه نه نیویشتنه ببیه که:

”ای بیت لِحْم که یهودا سرزمینی کا ایش،
تِه آصلًا یهودا فرمانروایون کا روکّتَر نییش،
چوم بَه تِه کا فرمانروایی بُوْمی
که چِمِن قومی، إسرائیلی، رہبری بَگرَدی.“

^۷بس هیرودیس پاْتْشاھ، خَلوتَکی ستاره شناسون اشَّن وَر دَخونِدشہ وَآوون
کا دَفَرِسِشہ که آستاره گیینی ظاهر بییه.^۸ دومله آوون ویسا آگرِدشہ بیت لِحْم
وَآوون نه واتِشہ: «بِشَه درباره آخرَدَن دِقَتی نه تحقیق بِگَرَه، وختی آیی
تِلْفِترُونه، من خَور بِدییه تا آزَنی بام و آیی پرسنِش بِکَرِم.»^۹ ستاره شناسِن،
پاْتْشاھ گفون دَرَسَه پَش راه دَلکینه و هَ ستاره‌ای که چَیی براوِمہ موقع ویندَه
شون بَه، چَوون نارناره بَشی تا آخرَه چِگایی گفا کا مَندَه که خَرَدَن اوَاکا اِستَبَه.
۱۰ وختی آون ستاره ویندَشونه، بَرک شادی اینه ور خوشحالی گرِدشونه.^{۱۱} آون
دَشینه کَ دیله و خَرَدَنی چَیی تَنَه، مریمی نه ویندَشونه، سجدَه گرِدشونه و آ
خَرَدَنی پرسنِش گرِدشونه. دومله اشَّن صُندوقون آگرِدشونه و طِلا و کُنْدُر و
عَطَری یه روعن، آیی تقدیم گرِدشونه.^{۱۲} و چوم خاوی کا آوون هشدار دوغَه بَه
که آمَگرِدَن هیرودیسی وَر، ایله دیَر رایی نه شینه اشَّن وطنی را.

دَوَشِتِه بِه مصر

^{۱۳} ستاره شناسون شییه پَش، خَداوندی ایله مَلائیکه خاوی کا بَر یوسف
ظاهر آبَه واتِشہ: «پِرِز، خَرَدَن و خَرَدَنی تَنَه بِگَه و دَوَز بِش مصر. و تا وختی که
بَه تَنَه بوآجِم اوَاکا بومون، چوم هیرودیس خَرَدَنی دومله گرَدَه که آیی بِکَشَه.»^{۱۴}
^{۱۴} بَس یوسف پِرِشَتَه، شَوونه خَرَدَن و خَرَدَنی تَنَه بِکَشَه شَه مصری طرف،
^{۱۵} و تا هیرودیسی- مرگی موقع اوَاکا مَندَه. اِنَّتَه بَه تا آچَیی که خَداوند هوشع
پیغمبری زوونی نه واتِش بَه اِتفاق دَلِکَه که: «چِمِن زوئه مصری کا دَخونِدَمَه.»

هیرودیس خَرَدَنون بِکَشَتِی

^{۱۶} وختی که هیرودیس ویندَشہ ستاره شناسِن آئی گول رَنَدَشونه، ور عصبانی
آبَه و مطابق زمانی که ستاره شناسون کا تحقیق گرَدَش تَه، دستور دوشَه تا
شهر بِیت لِحْم و چَیی اَطْرافی کا گرد دساله زوئه اوون و دساله کا کمتری،
بِکَشَن.^{۱۷} اِنَّتَه، آچَیی که اِرمیای پیغمبری واسطَه نه واَتَه بِییه بَه، اِتفاق دَلِکَه
کَه:

«^{۱۸} شهر راَمَه کا سَسَی بِه گوش آَرَسَتِه.

بِلَنْدَه شِيُون و دادِي سَسْ.
راحِيل إِشْتَن خِرْدَنون را داد بَكْرَدي
و نِيسيتِشه آرُوم بِكْرَهه،
چوم چَي خِرْدَنون کا دِ آثَري نِيَيه.»

آگِرْدِستِه بِه ناصِره

^{۱۹} هِيرودِيسی مَرَدَه پَش، يوْسَف كَه مِصْرِي كَاه بَه خِداونَدِي ايله مَلَائِيكَه چَي
خَاوَدَشَه ^{۲۰} و آبي نه واتِشه: «پِرَز، خِرْدَن و خِرْدَنِي نَنه بِكَه و آگِرَد بِه سِرْزمِين
إِسْرَائِيل، چوم كَسوْنِي كَه پِيسيتِشون بَه خِرْدَنِي بِكِيشِن مَرَدَه اينه.» ^{۲۱} بَس
يوْسَف پِرِشَته، خِرْدَن و خِرْدَنِي نَنه بِكِيشِه و آگِرَد بِه سِرْزمِين إِسْرَائِيل. ^{۲۲} ولِي
وختِي دَرَسِشَه كَه ولايت يهودِيه کا آرِكَلَانْوس إِشْتَن دَدَه، هِيرودِيسی. عَوْض
حُكُومَت بَكْرَدي، تَرسَه كَه بِشَو اوَّا، و چوم كَه خَاوِي کا تَيَي هَشدار دَوْعَه بَه،
شَه ولايت جَلِيلِي طَرْفِي را. ^{۲۳} يوْسَف شَه و شَهِري کا كَه چَي نوم ناصِره بَه
ساكن بَه. إِنَّه بَه تا آچَي كَه پِيغمِبرُون واسطَه نه واتَه بِيَه بَه إِتفاق دَلِكه کَه:
«آيِينه ناصِره بَواتِين..»

۳

يحيى تعميد دهنده مسيح، راه حاضير بَكْرَدي

وَرَه سالونَ پَش، يحيى تَعميد دَهْنَدَه، اوْمَه بِه يهودِيه ويَاوُون، جارِّنِي ^۲ و
بَواتِي: «توبَه بِكَرَه چوم كَه آسِمُونِي پاْتِشَاهِي، نِيزِديك إِستَه!» ^۳ يحيى هَكَسِي.
إِستَه کَه إِشعَيَا پِيغمِبر درِبارِه چَي بَواتِي:
«اي نَفَر ويَاوُونِي کا بِلَنْدَه سَسِي نه بَواتِي:
خِداونَدِي راه آيِيرا حاضير آگَرَه!»

چَي اوْمَه را دوز آگَرَه!» ^۴ خَلَابِي کَه يحيى دَكَرِي، دَوَه پَشمِي کَا بَه و
چَرمِينه گَمَرَدَونَدِي إِشْتَن گَمَرِي کَا دَوَسِي، و چَبِي غَذا چَك أَرْدَك و
کُويَه غَسل إِستَبه. ^۵ مردم، اورشَليْمِي شَهِري کا، گِرَدَه ولايت
يهودِيه و أَرْدَن رِواري گِردَه دور و آطَرَافِي کا، گِردَه بشِين يحيى وَر ^۶ و
إِشْتَن گَناه اوْنِ اعْتَرَاف بَكْرَدِين، و أَرْدَن رِواري کا يحيى آوون غَسل
تَعميد بَدَاي.

^۷ ولِي وختِي يحيى وينِدِشه ورَگِسِن، فَرِيسِيون فرقَه عُلَمَا و صَدِّوقِيون فرقَه

علمَا كَا، كارا بومين يحيى وَرْتا غسل تعميد بِكُرْن، آوون نه واتشه: «إِيْ أَفْعى كِتَه إِن! كِيْ شِمَه هشدار دوعشه تا غَضْبِي كَا كَه كارا بومي، دَوَرَه؟^٨ شِمَه آعمالي نه نيشون ِدييه كه توبه رون گَرَدَه^٩ و اشَّن نه مَواجهَه كه "آمَه إبراهيم بِغمبرى سَلِى كَا ايمونه".» چوم كه شِمَه نه بواتيم خِدا قادِره إِم سِنگون كا إبراهيمى را خِردَنونى خَلْق بِكِرِه.^{١٠} حتى حِسَه تَبَرِي تيسه، آرسَتَه دارون ِبن و بِنِجَقِي كا. هَر داري كه چاك ميوه مَدَه، دَورِن و آتشى ديله كا دَرَقِن.

«إِزْ توبه را، شِمَه آوى نه غسل تعميد بَدَايِم؛ ولِيْ كَسِي. كه چِمن پَش بومي مِن كا قُدرتمندَرَه و آز لايق نيمَه كه حَتَّى چَيِّي گفشنون بِكِرم. آشِمَه روح القدس و آتشى نه تعميد بَدَايِ. ^{١١} آشَّن چَنْكِي دَسِي كا دارِه و اشَّن خَرْمَنِي تَميِز آكِرِه و اشَّن گَنِيدِمى آنبارى كا جَمَع آكِرِه، اماكِلَشِي، آتشى. ديله كا سونِه كه دَكِشَتَه نِيَّب.»

عيسى تعميد

آمَرْ موقع، عيسى. ولايت جليلى كا اوْمه بِه أُردن رِوار، يحيى وَر، تا يحيى آبي غسل تعميد بِدَه.^{١٤} يحيى تَقْلَاجَرِدَشَه كه مَرِزَه عيسى. إِم كاري بِكِرِه و واتشه: «آز بَسِي. تَه كا تعميد بِكِرم، حِسَه تِه بوميش چِمن وَر؟»^{١٥} اما عيسى. جَواو دوشَه: «بِدا حِسَه إِنْتَه بِبُو، چوم آمَه را مناسِب إِمَه، أَچِي كه درست إِستَه آنجام بِدييم.» بَس يحيى راضى آبه.^{١٦} عيسى. غسل تعميد كِتَه پَش تا آوى كا اوْمه بِرون آسمونِن آبينه و آويندَشَه خِدا روح گفتري شيوار اوْمه جير و عيسى. سَرِي كا قرار گِتَشَه.^{١٧} دومله آسمونِن كا سَسِي. اوْمه كه واتشه: «إِم چِمن عزيزِگرامى يَه زوئه يَه كه آز آبي كا وِر راضيَّمه.»

٤

عيسى، إمتحانون كا

آمَرْ موقع خِدا روح، عيسى. هدایت گردشَه وياوونى را، تا إبلليس آئِ إمتحان بِكِرِه.^٢ عيسى. چَل روز و چَل شَو، روزه كِتَه پَش، وشيشَتَه. آمَرْ موقع إمتحان گِرار اوْمه و عيسى نه واتشه: «أَگَم تِه خِدا زوئه ايش، إِم سِنگون دستور بِدَه كه نون آبون!^٣

اما عيسى جَواو دوشَه: «توراتي كا نيويشته بييه كه:
”إنسان فقط نونى نه زنده نيه،

بِلَكْم هَر كَلْمَه اِيْنَه كَه خِدَادَگَه كَا بِرُون بُومَي. »

^٥ دوْمَلَه إِبْلِيس، عِيسَى- بَرِدَشَه بِه مَقْدَس شَهْر يَعْنَى اُورْشَلِيم وَأَيْ مَعْبُدِي بُومَي تِكَى سَرِي كَانُوشَه ^٦ وَأَيْ نَه وَاتِّشَه: «أَكَم تَه خِدَادِ زَوْئَه اِيش، إِشَّتَن اِيَا كَا فِرَادَه جِيرَى رَاه، چُوم دَاوُودِي زَبُورِي كَانِيُوْشَتَه بِيَيَه كَه: «خِدَادِ دَرِيَارَه تَه، إِشَّتَن مَلَائِيَكَه اُون دَسْتُور بَدَائِي،»

«أُون إِشَّتَن دَسْوَن سَرِي كَاه بَرِدِين،
نَبَادَه إِشِّتَه پَاسِنَگِي كَا بِرَنِي. »

^٧ عِيسَى تِيَّ جَوَادُوشَه: «تُورَاتِي كَاه نَيِّ نِيُوْشَتَه بِيَيَه كَه:
«خِدَادَنَد، إِشَّتَه خِدَادِ اِمْتَحَان مَكَه.»

^٨ هَنَى إِبْلِيس، عِيسَى. بَرِدَشَه بِلَنَدَه كَوَيِّي كَفَا وَگِرَد دَنِيَا پَأْشَاهِي اُون وَچَوَون
شَكُوه وَجَلَالِي، بَيَّ نِيُشَون دَوْشَه ^٩ وَأَيْ نَه وَاتِّشَه: «أَكَم بَه مِرا سَجَدَه بِكَرِي،
مِن پَرِسْتِش بِكَرِي، گِرَد اِمُون آَدَم بَه تِن.» ^{١٠} عِيسَى- وَاتِّشَه: «دَور آَبُو اِي
شَيَطَان! چُوم تُورَاتِي كَانِيُوْشَتَه بِيَيَه كَه:
«خِدَادَنَد، إِشَّتَه خِدَادِ پَرِسْتِش بِكَه
وَفَقَطْ أَيِّ عِبَادَت بِكَه.»

^{١١} آَمَوْقَع إِبْلِيس عِيسَى- وِل آَكَرِدَشَه وَمَلَائِيَكَه إِن اوْمِينَه، عِيسَى- خِدَمت
گَرِدِشُونَه.

عِيسَى خِدَمَتِي شَرُوع بَكَرَدِي

^{١٢} وَخَتِي عِيسَى- دَرِسِشَه يَحِيَي گِيَشُونَه، آَكَرَدَه بِه ولَيَّت جَلِيل. ^{١٣} دوْمَلَه
عِيسَى- شَهْر نَاصِرَه تَرَك گَرِدَشَه، اوَانَه شَهْر كَفَرَنَاحَوم وَاوَاكَا مَنَدَه.
كَفَرَنَاحَوم، جَلِيلِي درِيَاجَه كَنَارِي كَا زِبُولُون وَنَفَتَالِي نَواحِي كَا إِسْتَبَه. ^{١٤} إِنَتَه بَه
تَآَچَى كَه إِشَعَيَايِي پِيغَمْبَرِي وَاسْطَه نَه وَاتَّه بِيَيَه بَه إِتَفَاق دَلِكَه كَه:

«^{١٥} سَرِزَمِين زِبُولُون وَسَرِزَمِين نَفَتَالِي،

دَرِيَا رَاه، أَرْدَنِي روَارِي آَطَرَافِ،

قَوْمُون جَلِيلِ،

^{١٦} مَرْدَمِي كَه تَارِيَكِي كَا مَنَدِينَه،

بَرَك نُورِي وَيِنِدِشُونَه،

وَبَرَكْسُونَى كَه مَرَگِي، دِيَار وَسَا دِيلَه كَا مَنَدِينَه،

نوری دتاویسته.»

۱۷ آموضع نه عیسی دمنده ام پیغومی اعلام گرده که: «توبه بگره، چوم آسمونی پاُتشایی نزدیک استه.»

عیس اوّلین شاگردن

۱۸ عیسی. هته که جلیلی دریاچه گناری کا قدم ڙنی، دگله برا ویندشه. چوون ایله نوم شمعون به که آی نه پطرس نی بواتین و چی برا آندریاس به. آون آوی کا ماشک درفین، چوم صیاد بینه.^{۱۹} عیسی آوون نه واتشه: «چمن دومله باي و از شمه آدمون صیاد وج آکرم.»^{۲۰} آون البحل إشن ماشکون ول آگردشونه و شینه عیسی. دومله.^{۲۱} هنته که عیسی. إشن راه بشی، دگله دیئر برا ویندشه که چوون نوم یعقوب و یوحنا به که زیدی زوئه ان بینه. آون إشن ڏده، زیدی نه لوتكا ديله کا بینه و إشن ماشکون آماده آگرين. عیسی. آوون نی دخوندشه؛^{۲۲} آون البحل لوتكا و إشن ڏده ول آگردشونه و شينه عیسی دومله.

مریضون شفا

۲۳ عیسی. گرد ولايت جلیلی گردي و یهوديون عبادتگاه اون کا درس بدای و خدا پاُتشایی شاد خوری اعلام بگردي و مردمی هر جوره درد و مرضی شفا بدای.^{۲۴} بس چی شور و شورت گرد سوریه کا ڏپیچسته و مردم گرد مریضون که جور به جوره درد و مرضشون استبه، و تور و دیوونه اون، ڻشي- اون و افليجون نی بوآردين چی ور و عیسی. آوون شفا بدای.^{۲۵} وره جماعتي ولايت جليل، دکاپوليسی. منطقه، شهر اورشليم، ولايت یهوديه و اردنی رواري آ طرفی کا، عیسی دومله راه ڏلكينه.

۵

کوه سري موعظة

وختی عیسی. آ جماعتي ویندشه، پشه کوهی سري کا و اوآ کا نشته. آ موضع چی شاگردن اومينه چی ور.^{۲۶} عیسی دمنده آوون تعليم دوعه و واتشه: «آ خسه ببو کسونی که بزنین که روح کا فقیری نه، چوم آسمونی پاُتشایی چوون شن استه.

- ^۴ خَسَهِ بِبُوْ كَسُونِيْ كَه مَاتِم دَارِن،
چوم آوِن تَسْلِي بَكْتِين.
- ^۵ خَسَهِ بِبُوْ كَسُونِيْ كَه فَرُوقَنِ إِستِينِه،
چوم آوِن زَمِينِي
بَه إِرْث بَيرَدِين.
- ^۶ خَسَهِ بِبُوْ كَسُونِيْ كَه
صَالِح بِيِهِ رَا وَشِي وَتِشِي إِستِينِه،
چوم آوِن سِير آبُون.
- ^۷ خَسَهِ بِبُوْ كَسُونِيْ كَه رَحِيمِ إِستِينِه،
چوم بِه آوُون رَحْم بَيِّ.
- ^۸ خَسَهِ بِبُوْ كَسُونِيْ كَه دِيلِ پَاكِي نَه،
چوم آوِن خِدا بَويِنِدين.
- ^۹ خَسَهِ بِبُوْ كَسُونِيْ كَه صَلَح بَرْ قَرَار بَكْرِدِين،
چوم آوُون نَه خِدا خِردَنُون
بَواتِين.
- ^{۱۰} خَسَهِ بِبُوْ كَسُونِيْ كَه صَالِح بِيِهِ وَاسِي آذِيت آزار بَيِّن،
چوم آسِموْني پُاتِشِاي چَوُون شِنِ إِستِه.
- ^{۱۱} خَسَهِ شِمه بِبُو، وَخْتِي چِمِن وَاسِي مَرْدَم، شِمه فَش بِدَن وَآذِيت آزار
بَكْرِن وَهَر جَوَرَه بَدَه گَفِي شِمه ضِد دُورُوع نَه بُواْجِن. ^{۱۲} خَوش بِبيِهِ وَشادِي
بَكْرِه، چوم شِمه پادِش آسِموْني کَا يَال. چوم پِيغَمِبرُونِي کَه پِيش آز شِمه بَيِّنِه نَه
هِنْته آذِيت آزار گَرْدَشُونَه.

نور و نِمَك

- ^{۱۳} شِمه دَنِيا نِمَكِ إِستِيروْنَه. اَما آگَم نِمَكِ إِشتَن مَزَه اَز دَس بِدَه چِنْته بَيِّ
هَنِي آيِي سور آكِرِدِه؟ دِ مَصْرِفِي نِيشِه، غِيرِ ازِ إِم کَه آيِي فِر آَدَن وَمَرْدَمِي پا بِنُونَ.
کَا بَومُونَه.
- ^{۱۴} شِمه دَنِيا نورِ إِستِيروْنَه. اِيلَه شَهْرِي کَه اِيلَه کَوْسَرِي کَا بَيِّنَا بَيِّهِ، نِيَيِّب
نِين آكِرِدِه. ^{۱۵} هِيچِكَس نَى چِرا روْشُون آنِكِرِه کَه چِي سَرِي کَا سَرِپُوش پِنه، بَلْكَم
آيِي چِرا پُوعَه سَرِي کَا بَنَايِي تَا چِي نور گَرِد كَسُونِي رَا دَتاوه کَه کَ دِيلَه کَا إِستِينِه.
^{۱۶} إِنْته نَى بِدارَه شِمه نورِ مَرْدَمِي چِمي پِيشِي. کَا شَفَق بِزَنِه تَا شِمه چَاكَ كَارُون

بِوین و شِمَه آسِمونی یه دَدَه، سِتایش بِکَرِن.

شریعت

«^{۱۷} فیکر مَکَرَه آز اوْمِیمَه که تورات و پیغمبرون نیویشته اون باطل آگرم؛ اوْمَه نیمَه که اوون باطل آگرم، بلگم اوْمِیمَه تا اوون تمام کمال آنجام بِدَم. ^{۱۸} چوم که حقیقتا شِمَه نه بَواتِیم، تا زمانی که آسِمون و زمین از بین مَشُون، ایله نقطه یا ایله همزه ای توراتی کا از بین نِشو، تا گرد اوِن اِتفاق دَلَکَن. ^{۱۹} بَس هَر کسی که شریعتی ایله روگه گله احکامی، کم اهمیت بِزونه و خَلکی نی باموجه که هِم کاری بِکَرِن، آسِمونی پاُتشایی کا، روکه گله بِه حساب بوقی. اما هَر کسی شریعتی احکامی آنجام بِدَه و اوون خَلکی باموجه، آآسِمونی پاُتشایی کا یال حساب بوقی. ^{۲۰} چوم شِمَه نه بَواتِیم، تا شِمَه صالح بیِه کا، توراتی معلمون و فریسیون فرقه عُلما کا پیش مَدَلَکَه، هرگز آسِمونی پاُتشایی دیله نِدَشه.

خشم

«^{۲۱} دَرسَرونَه که قدیمی یه مردمی نه وَاشَونَه: ”قتل مَكَه و هَر کسی که قتل بِکَرِه، قتلی جُرمی واسی محاکمه بَبَی.“ ^{۲۲} اما از شِمَه نه بَواتِیم، هَر کسی اشتَن بِرا را عصبانی آبو، محاکمه بَبَی؛ و هَر کسی اشتَن بِرا اهانت بِکَرِه، شورا وَرَی کا محاکمه بَبَی و هَر کس اشتَن بِرا نه أحمق بواجَهه، چَیی جَزا جَهندَمی آتشِ استه. ^{۲۳} بَس اگم وختی که اشتَه هدیه قِربونگاه کا بِه خِدا تقدیم بَگردیش، اوَاکا ویر بوازی که اشتَه بِرا ته کا دیلخورِ استه، ^{۲۴} اشتَه هدیه قِربونگاه ناری کا وِل آکَه، اول بِش اشتَه بِرا نه آمسئله حل بِکَه، دومله بِری اشتَه هدیه تقدیم بِکَه. ^{۲۵} اکم کسی بَه تِه کا شِکایت بَگردی و تِه بَبرَدی بِه محکمه، تا حَلا محکمه راه کاییش، آلَبَحَل آیینه صُلح بِکَه، نبادا اشتَه شاکِي تِه آدَه قاضی دَس و قاضی تِه آدَه نِگهبانی دَس و زندانی کا دَلَکَی. ^{۲۶} حقیقتا بَه تِه نه بَواتِیم، تا قِرون آخری آمدَه، زِندانی کا بِرون نای.

زن

«^{۲۷} دَرسَرونَه که توراتی کا نیویشته بیِه: ”زِنا مَكَه“ ^{۲۸} اما از شِمَه نه بَواتِیم، هَر کسی شهوتی نه ایله زِنی دَسِسَه، هَ لحظه اشتَن دیلی کا آیینه زِنا گردَشه. ^{۲۹} بَس اگم اشتَه راست چم باعیث بَبَی تِه گناه بِکَرِی، آی بَرَوه و فِرَادَه، چوم چاکَرَه اشتَه بَدنی ای تیکه از دَس بِدَی تا ام که گِرد اشتَه بَدن جَهندَمی کا

دَرْفَنْدَهِ بِبُو٠ ۳۰ وَأَكْمَ إِشْتِه رَاسْتَ دَسْ باعِيْث بَيِّ تِه گَنَاه بِكَرِي، آَيِ قَطْعَ آَكَه و فِرَآَدَه؛ چوم چاکَتَهِ إِشْتِه بَدَنِي اِي تِيكَه از دَس بِدَي تَا إِمْ كَه گِرَدِ إِشْتِه بَدَن جَهَنَّمِي كَا دَرْفَنْدَهِ بِبُو٠

طلاق

« ۳۱ هِنْتَهِ نِي وَاتَه بِيَه ”هَر مِرْدِي إِشْتَنْ ژِنِي طَلاقِ بِدَه، بَسِي طَلاقَنَامِه اِي آَيِ آَدَه.“ ۳۲ اَمَا آَزِ شِمَه نِه بَوَاتِيمِ، هَر كَسِي إِشْتَنْ ژِنِي، زِنَا غِيرَازِ، چِي وَاسِي طَلاقِ بِدَه، چِي زِنَاكَارِي باعِيْث بَيِّ و هَر كَسِي طَلاقِ وِيَكَتَه ژِنِي بِبُره، زِنَا بِكَرِي٠

قسَمَ هَرِدَه

« ۳۳ هِنْتَهِ نِي دَرَسَرُونَه كَه قَدِيمِي يَه مِرْدِي نِه وَائِشُونَه، ”دُورَغَه قَسَمَ مَه و وَحْقِي خِداونَدِي نُومِي نِه قَسَمِي هَرِدَه، أَكَارِي آَنجَامِ بِدَه.“ ۳۴ اَمَا از شِمَه نِه بَوَاتِيمِ، هَرْگَز قَسَمَ مَرَه، نِه بِه آَسِمُونِ، چوم خِدا تَخْتِ پَاتِشَايِ إِسْتَه، ۳۵ نِه بِه زِمِينِ چوم خِدا پَا نُوعَه جِكَاهِي، و نِه بِه شَهْر اُورْشَلِيمِ، چوم آِيالِي پَاتِشَاه، شَهْر إِسْتَه. ۳۶ و إِشْتِه سَرِي نِي قَسَمَ مَه، چوم حَقِي نِيمَشَاهِي اِيلَهِ مو، آَيِي كَاهِي سِيَاهِي يَا اِيسِبِي آَكَرِي. ۳۷ بَس بِدَارَه شِمَه ”بَلَه“ هَه بِبُوه بِبُو و شِمَه ”نَه“ هَه بِبُوه، هَر گَفِي اِي كَاهِي وِرَّتِرِ، شَرِيرِي كَاهِي إِسْتَه٠

انتقام

« ۳۸ دَرَسَرُونَه كَه تُورَاتِي كَاه نِيوِيشَتِه بِيَه، ”چِم چِمِي عَوْض و دَنْدُونَ دَنْدُونِي عَوْض.“ ۳۹ اَمَا از شِمَه نِه بَوَاتِيمِ، شَرُورِه آَدَه بِيَشِي، كَاه مقاومَتِ مَكَرَه. و أَكْمَ كَسِي إِشْتِه رَاسْتَ دِيمِي سِيلَه زِنَه، إِشْتِه دِيمِي آَورِي نِي آَكَارِدِنِ چِي طَرفِ تَاهِيَه. ۴۰ أَكْمَ كَسِي پِيَسِتِشِه تِه بِبُره بِه مَحْكَمَه، تِه إِشْتِه خَلا وِيَكَرِه، إِشْتِه آَبا نِي بِزَنَه. ۴۱ أَكْمَ اِيلَهِ رُومِي يَه سَرِيَازِ تِه مَجْبُورِ بِكَرِه كَه اِي فَرَسَخِي آَيِي رَاهِي بِبُرهِي، تِه آَيِي رَاهِ فَرَسَخِ بَارِ بِبُرهِي. ۴۲ أَكْمَ كَسِي. تِه مِنْتَ بِكَرِه كَه اِي چِي بَيِّ آَدَه، بَيِّ آَدَه و كَسِي كَه تِه كَاه قَرْضِ پِيَسِتِشِه آَيِي تِيه دَس آَمَگَارِدِنِ.

دِشْمَنُونَ رَا مَحْبَتَ گَرِدَه

« ۴۳ دَرَسَرُونَه كَه تُورَاتِي كَاه نِيوِيشَتِه بِيَه، ”إِشْتِه خَمْسَوَه نِه خِشِ بِبَشِ و إِشْتِه دِشْمَنِي كَاه نِيفَرَتِ بِدا.“ ۴۴ اَمَا از شِمَه نِه بَوَاتِيمِ، شِمَه دِشْمَنُونَ نِه مَحْبَتِ بِكَرِه و كَسُونِي رَا كَه شِمَه آَذِيت آَزارِ بِكَرِدِنِ، خَيْرِه دَعَا بِكَرِه. ۴۵ تِه شِمَه آَسِمُونِي

یه دده خِرَذَنون بِبِيَه. چوم آِشْتَن آفتاوی بَدَه آَدَمُون و چاکَ آَدَمُون سَرِی کا
دتاوونه و إِشْتَن وارِشی عادل آَدَمُون و ظالم آَدَمُون سَرِی کا بَوارِسْتَی. ^۶ چوم
اگم فقط کسونى محبت بِكَرَه که شِمَه محبت بَكَرَه دین، شِمَه را چه پاداشی
هِسْتِشَه؟ مَگم حتی با جِگِيرَن نی هِم کاري نِكَرِن؟ ^۷ و اگم فقط شِمَه بِراَون را
سلام بِكَرَه، چه کاري گرَدَرُونه که خَلَکی کاري کا چَاکَتَه؟ مَگم حتی بُت پِرسِتَن نی
هِم کاري نِكَرِن؟ ^۸ بَس شِمَه بَسی. کامِل بِبِيَه هَتَه که شِمَه آسِموْنِی یه دده
کامل إِستَه.

٦

صَدَقَه آدُوَعَه

«^۹ وِيرَا بِبِيَه، شِمَه چاکَ کارون مردمی چِمی پیشی. کا آنجام مَدِيَه، اِمی واسی
که شِمَه بِويِن و شِمَه کا تعريف تمجید بِكَرِن، چوم آِمُوقَع شِمَه آسِموْنِی یه
دَدَه وَرِی کا، پاداشی نِيروَنه.

« بَس وختی که ایله فقیری کمک بَكَرَدِيش، جار مَرَّن، دِيمون شیوار که
عبادتگاه اوون و کوچه بازارون دیله کا ام کاري بَكَرَدِيش تا مردم اوون کا تعريف
تمجید بِكَرِن. حقیقتا شِمَه نه بَواتِيم، اِمِن إِشْتَن پاداشی ويِگَتْشونه! ^{۱۰} اَمَا وختی
تِه ایله فقیری کمک بَكَرَدِيش، مَرَزَن إِشتِه چَپ دَس آکاري کا کِه إِشتِه راست
دَس آنجام بَدَای خَور دار بِبو. ^{۱۱} تا آکمکی که بَكَرَدِيش خَلَوتَکی بِبو و آِمُوقَع إِشتِه
آسِموْنِی یه دَدَه که نِينه چِييون بَويِندي، إِشتِه پاداشی آَدَه.

دعا

«^{۱۲} وختی دعا بَكَرَدِيش، دِيمون شیوار مَبِيش. چوم که آون خِشِينه عبادتگاه
اوون و کوچه اوون سَرِی کا بِموْنِن و دعا بِكَرن تا مردم اوون بِويِن و اوون کا
تعريف تمجید بَكَرِن. حقیقتا شِمَه نه بَواتِيم، آون إِشْتَن پاداشی ويِگَتْشونه. ^{۱۳} اَمَا
تِه، وختی که دعا بَكَرَدِيش بِش إِشتِه اتاقِ ديله، بَرِي دَوس إِشتِه آسِموْنِی یه
دَدَه وَرِی کا دعا بِكَه که چِمون کا نِين إِستَه. آِمُوقَع إِشتِه آسِموْنِی یه دَدَه که
نِينه چِييون بَويِندي، إِشتِه پاداشی آَدَه.

«^{۱۴} وختی دعا بَكَرَدِيرُون بُت پِرسِتون شیوار هی پوچ وردون مَواجهه؛ چوم آون
خيال بَكَرَدِيش وَرِه گف رِنِدَه نه، چِوون دعا مستجاب بَي. ^{۱۵} چِوون شیوار
مَبِيَه، چوم شِمَه آسِموْنِی یه دَدَه پیش آزِام که آيیکا درخواست بِكَرَه، شِمَه

احتیاجاتی بزرنی.

«^۹بس شِمَهِ إِنْتَهِ دُعَا بِكَرَهٖ:

«ای چَمَه آسِمُونی یَهْ دَدَه،

إِشْتِه نُوم مَقْدَس بِبُو.

إِشْتِه پَأْتَشَائِي بَا.

إِشْتِه إِرَادَه، هَتَه كَه آسِمُونی كَا آنْجَام بَيِّ،

زمِينِي كَانِي آنْجَام بِبُو.

إِلَّا چَمَه رُوزُونِه نُونِي أُورِي بَمُون آدَه.

إِلَّا وَچَمَه قَرْضُون بِبَخْشَ،

هَتَه كَه آمَه نِي كَسُونِي كَه بَمُون قَرْضَدَارِي نِه بَبَخْشِسْتِيمُون.

إِلَّا آمَه إِمْتَحَانُون كَا مَدَرَن،

بَلَّكم آمَه آشِرِي كَا نِجَات بِدَه،

[چوم پُاتشای و قدرت و جلال تا آبد إِشْتِه شِن إِسْتَه. آمِين.]

إِلَّا چوم كَه أَگَم شِمَه مَرْدَمِي خَطَاوُن بِبَخْشَه، شِمَه آسِمُونِي یَهْ دَدَه نِي شِمَه

بَبَخْشِسْتِي. إِلَّا امَّا أَگَم شِمَه مَرْدَمِي خَطَاوُن مَبَخْشَه، شِمَه آسِمُونِي یَهْ دَدَه نِي

شِمَه خَطَاوُن نِبَخْشَه.

روزه

«^{۱۶}وَخَتِي رُوزَه گِرَه دِيْمُون شِيَوَار، چِيرَات مَكَرَه. چُوم آوِن إِشْتِه شِن قِيَافَه تَغِيَير
بَدَائِن تا مَرْدَمِي نِيشُون بِدَن كَه رُوزَه اِينَه. حَقِيقَتَا شِمَه نِه بَوَاتِيم، آوِن إِشْتِه
پَادَاشِي ويِگَشْشُونَه. ^{۱۷}إِمَّا تِه وَخَتِي رُوزَه گِرَه، إِشْتِه سَرِي روَعَن بِرَّن وَإِشْتِه
دِيْمِي بوَشُور ^{۱۸}تَا إِشْتِه رُوزَه گِتَه فَقْطَ إِشْتِه آسِمُونِي یَهْ دَدَه اِي كَه چَمِي نِه نِبَخْشَه
وَيِنَدَه، بَوِينَه، نِه مَرْدَم. وَإِشْتِه آسِمُونِي یَهْ دَدَه كَه نِين چِيَيُون بَوِينَدَه، إِشْتِه
پَادَاشِي آَدَه.

آسِمُونِي یَهْ گَنج

«^{۱۹}شِمَه گَنجُون زَمِينِي كَا جَمِع آمَگَرَه. چِيَيِي كَه بِت رَّنَه، رَّنَگ رَّنَه و دِزِدَن
بُومَين و آيِي دِزِدَن. ^{۲۰}بَلَّكم شِمَه گَنجُون آسِمُونِي كَا جَمِع آكَرَه. چِيَيِي كَه نِه بِت
رَّنَه، نِه رَّنَگ رَّنَه و نِه دِزِدَن بُومَين و آيِي دِزِدَن. ^{۲۱}چُوم إِشْتِه گَنج هَر چِيَيِي كَا
إِسْتَه، إِشْتِه دِيل نِي اوَآكا بَيِّ.

بَدْنِي چِرا

«^{۲۲} چِم، بَدْنِي چِرا يَه. بَسْ أَكْمَ إِشْتِه چِم سَالِيم ِبِبُو، إِشْتِه بَدْنِي گِرْد نُورِي نَه پُورَبَّي. ^{۲۳} اَمَا أَكْمَ تِه بَدْجِم ِبِي، گِرْد إِشْتِه بَدْنِي تارِيْكِي نَه پُورَبَّي. بَسْ أَكْمَ آنورِي كَه بَه تِه كَا إِسْتِه تارِيْكِي ِبِبُو، چِه يَالَّ تارِيْكِي إِسْتِه!»

«^{۲۴} هِيَچَكْسِ نِيمَشَا دِكَلَه آرِيَابِي خَدْمَت بِكَرَه، چُوم يَا اِيلَه كَا مِتْنَفِرَبَّي وَأَايلَه مِحْبَت بَكَرَدِي يَا اِيلَه دِيلَ دَوْنِدِه وَأَايلَه خَار وَخَفِيف بَكَرَدِي. شِمَه نِيمَشَايِه هُم خِدا خَدْمَت بِكَرَه وَهُم پُولِي خَدْمَت بِكَرَه.»

نِگْرانِ مَبِيَّه

«^{۲۵} بَسْ شِمَه نَه بَواتِيمِ، شِمَه زِندَگِي وَاسِي نِگْرانِ مَبِيَّه كَه چِه بَرَه يَا چِه بِنْجَه، وَشِمَه ثَنِي را نِگْرانِ مَبِيَّه كَه چِه دَكَرَه. مَكْمَ زِندَگِي غَذا كَا وَبَدْنِ خَلا كَا مِهْمَّرِ نِيَّيه؟ ^{۲۶} پَرْنَدِه اوْن دَيَسِه كَه آوِن نِه كَارِنِ، نِه دِرُوْگَرَن وَنِه آنْبَارُون كَا دَخِيرَه بَكَرَدِينِ، وَلِي شِمَه آسِمُونِي يَه دَدَه چَوُونِ روزِي آَدَه. مَكْمَ شِمَه إِرِيشِ آوِون كَا وَرَثَرِ نِيَّيه؟ ^{۲۷} كَمِيلِه شِمَه كَا نِگْرانِ بِيَه نَه بَشَائِي اِي سَاعَتِ إِشَّانِ عمرِي إِضافَه آَكِرَه؟»

«^{۲۸} چِيرا خَلا را نِگْرانِ إِستِيرَونِه؟ صَحْرَا، مِيشِينِه گُلُون دَيَسِه كَه چِنْتَه بِرَسِنِ؛ آوِن نِه زَحْمَت بَكَشِدِين وَنِه رِيس وَجَنِ. ^{۲۹} وَلِي شِمَه نَه بَواتِيمِ، كَه حَقَّتِ سُلِيمَانِ پَاتْشَاهِ نِي إِشَّانِ هِنْدِي شَكُوه وَجَلَالِي نَه چَوُونِ اِيلَه شِيَوار بَزَكِ نِيَه. ^{۳۰} بَسْ أَكْمَ خِدا، صَحْرَا وَاشِي كَه اُوري إِسْتِه وَصَبا دَرْقَنِنِ تَنُورِي كَا، إِنْتَه بَزَكِ بَكَرَدِي، إِي كَم اِيمَانِ، آيا شِمَه آوِونِ كَا چَاكَتَر بَزَكِ نِگْرانِ؟»

«^{۳۱} بَسْ تَشْويشِ مَبِيَّه وَمَوَاجِه چِه چِي بَرَم يَا چِه چِي بِنْجَم وَيَا چِه دَكَرَم. ^{۳۲} چُوم مرْدِي كَه بُتْ پَرْسَتِي نَه گِرْدِ إِم چِيَيُونِ دَوْمَلَه گِرْدِينِ، اَمَا شِمَه آسِمُونِي يَه دَدَه بَزَنِ شِمَه گِرْدِ إِم چِيَيُونِ اِحْتِيَاج دَارَه. ^{۳۳} بَلَكَم اُولِ شِمَه خِدا پَاتْشَاهِي وَچِي عَدَالِي دَوْمَلَه بِيَه؟ أَمَوْعَنِ گِرْدِ إِم چِي إِنِ شِمَه آدَوْعَه بَيِ. ^{۳۴} بَسْ صَبا را نِگْرانِ مَبِيَّه؛ چُوم صَبا إِشَّانِ نِگْرانِي اُونِ هِسْتِشَه. اُوري مشَكَلاتِ اُوري را وَقَسَّتِه.»

خَلْكِي قَضَاوَتِ مَكَرَه

«^۱ هِيَچَكْسِي قَضَاوَتِ مَكَرَه تا كَسِي شِمَه قَضَاوَتِ مَكَرَه. ^۲ چُوم هَر حَكْمِي نَه

که مردمی قضاوت بِکَرَهَ حکمی نه بَرِ شِمَه قضاوت بَيَّ. وَهُرْ پِيمونه ای نه که وزن بِكَرَهَ هَ پِيمونه نه شِمَه را وزن بَيَّ. ۳ چِيرَا پُوشَه ای که إِشتِه بِرا چِمَه ديله کا دَرييَه بَويَندِيش، وَلَي دارَه كُنَدَه ای که إِشتِه چِمَه ديله کا دَرييَه نُويَنِي؟ ۴ وَختي دارَه كُنَدَه ای إِشتِه چِمَه ديله کا دَرييَه، چِنَتَه بَشَاهِي إِشتِه بِرا نه بُواجَي، ”بِدا آپُوشَه إِشتِه چِمَه کا بَرَوَرَم“؟ ۵ ای دِ دِيم، اوَل دارَه كُنَدَه إِشتِه چِمَه کا بُرون بَرَوَه؛ چِي پِش چاَكَ بَشَاهِي وينِدَه که پُوشَه إِشتِه بِرا چِمَه کا بَرَوَرَي.

« ۶ چِي که مَقدَسِ إِستَه، آمَدَه يَهِ إِسبَه اوَن و شِمَه مِرواريُون خَو اوَن نارِي کا مَويَگَرَه، تِبادا اوَنَن پا بِنُون کا بِنَن و آگَرَدَن شِمَه بِزارِن.

« ۷ بِبيَيه، که شِمَه آدوَعَه بَيَّ، بِكَرَدَه که تِلَفَه؛ بُوكُويَه که بَرِ شِمَه دِيمَي کا آبو. ۸ چوم هَر كَسِي-پِيسِتِشه، آيِ آدوَعَه بَيَّ و هَر كَسِي-بِكَرَدَه تِلَفَه و هَر كَسِي-بُوكُويَه بَرِ چِي دِيمَي کا آبو. ۹ كَمِيله نفرِ شِمَه کا أَكَمَ چِي زُؤَهَ آيِ کا نون پِيسِتِشه، نونِي عوضَ آيِ سِنَگ آدَه؟ ۱۰ يا أَكَمَ مايِ پِيسِتِشه، مايِ عوضَ آيِ نَلتَى آدَه؟ ۱۱ بَسَ أَكَمَ شِمَه که بَدَه آدمُونِي إِستِيرونَه، بِزَنِيرُون چِنَتَه چاَكَ هَديَه اوَن شِمَه خِرَدَنَون آديَيه، چِنَدِي وَرِتَرِ شِمَه آسِمونِي يَهَ دَده، بِهِ كَسُونِي که آيِ کا پِيسِتِشونَه چاَكَ چِيُونَ آدَه. ۱۲ بَسَ خَلَكِي نه هَتَه رَفتَار بِكَرَه که پِيسِتِرونَه شِمَه نه رَفتَار بِكَرِن. إِم، تورات و پِيغمَبرُون نِيوَيشَتَه اوَنَن خلاصَه إِستَه.

زندگِ راه

« ۱۳ آنگَه بَرِي نه بايَه ديله، چوم بَرِي که وشا إِستَه و رايِي که راحتِ إِستَه نابودِي طرفِي را بَشَي. وَكَسُونِي که إِم بَرِي نه ديله دَشَون وِرِإِستِينَه. ۱۴ اماً بَرِي که تنَگِ إِستَه و رايِي که چَتِينِ إِستَه زندگِي طرفِي را بَشَي. وَكَسُونِي که آيِ تِلَفِنِي کمِ إِستِينَه.

دار و چِي مِيَوه

« ۱۵ دروغَه پِيغمَبرُون کا دورِي بِكَرَه. آوَن گُوسَندُون خَلا لَا بُومَين شِمَه وَر، ولِي باطَنِي کا وَرَگُونِي إِستِينَه که بِزارِن. ۱۶ آوَن چِوَون مِيَوه کا آزوَنَه. مَكَمَ بِرَه بِئَه کا آنِگَر چِينِن يَا خِنْدِيله بِنَه کا، آنجِيل چِينِن؟ ۱۷ هِنَتَه نِي، هَر سالَم دارِي چاَكَ مِيَوه بُواردِي ولِي آفَتِي يَه دارَ بَدَه مِيَوه. ۱۸ سالَم دار نِيمَشا بَدَه مِيَوه بِدَه و آفَتِي يَه دارِي نِيمَشا چاَكَ مِيَوه بُواره. ۱۹ هَر دارِي که چاَكَ مِيَوه مَدَه آيِ دَورِن و آتشِي کا دَرَقِنَن. ۲۰ بَسَ آوَون، چِوَون مِيَوه اوَن کا آزوَنَه.

« ۲۱ إِنتَه نِيَيه که هَر كَسِي. مِن 'خِداونَدَا، خِداونَدَا' دَخُونِه آسِمونِي پُاتشَاهِي

دیله دَشُو، بِلَگَمْ كَسِي كِه چِمن آسمونی يَه دَدَه إِرادَه آنِجَام بِدَه آسمونی پُاتشَاي دَيلَه دَشُو.^{۲۲} دَاوري يَه روزِي كَا وِرْكِيسِن بَه مِنه بَواتِين: «إِي خِداونَد، إِي خِداونَد، مَكْمِ إِشتِه نومِي نَه نَبُوت نِكَرِدمونَه؟ مَكْمِ إِشتِه نومِي نَه دِيوونَ نِتَرِكَرِدمونَه؟ مَكْمِ إِشتِه نومِي نَه وَرَه مَعِجزَه اونَ نِكَرِدمونَه؟»^{۲۳} آ موقع آز آوونَ نَه عَلَنَّا بَواتِيم، «آز هَرَگَز شِمه آزوِنِستَه نِيمَه. چِمن چِمي پِيشِي كَا دور آبيَيه، إِي بِدَكارِن!»

دِگِله کَ

«^{۲۴} بَس هَرَكَسِي چِمن إِم گَفون دَرسِه وَأوون آنِجَام بِدَه، عاقِل مِردي شِيوارِ إِشتِه كَه إِشتِنَ كَ پَاكاري سِنَگِ سَري كَا بَينَا گَرَدَشه.^{۲۵} وَارِش بَوارِستِي، سِيل بُومِي، واَزِه وَأَكَ سَري زور بُواَرَدي، ولِي أَكَ خَراوِ نِيَيب چُوم چِيَيِي پَاكاري سِنَگِ سَري كَا بَينَا گَرَدَشه.^{۲۶} امَا هَرَكَسِي. چِمن إِم گَفون دَرسِه وَأوون آنِجَام مَدَه، نادُونَ مِردي شِيوارِ إِشتِه كَه إِشتِنَ كَ پَاكاري فُورِشِي سَري كَا بَينَا گَرَدَشه.^{۲۷} وَارِش بَوارِستِي، سِيل بُومِي، واَزِه وَأَكَ سَري زور بُواَرَدي، وَأَكَ خَراوِ آبه وَچِي خَراوِي بَرك وَرَبه!»^{۲۸}

وَختِي عِيسِي إِم گَفون تِمُون آگَرَدَشه، مردم چِي تِعلِيمُون كَا مات آبه بَينَه،^{۲۹} چُوم إِقتدارِي نَه تِعلِيم بَدَاي، نِه چَوون تُوراتِي مَعلمُون شِيوار.

۸

جُذامِي يَه مِردي شَفا

وَختِي عِيسِي. كَو كَا اوْمَه جِير، وَرَه جَماعِتِي چِي دُولَمَه راه دَلَكِينَه.^{۲۰} آ موقع ايلَه مِردي كَه جُذامِش إِستَبه، اوْمَه عِيسِي. وَرَه چِي پِيشِي. كَا زِنَگ زِنَدَشه وَاتِشه: «إِي آقا، أَكَم تِه بِپِيش بَشَاي مِن شَفا بِدَي.»

عِيسِي. إِشتِن دَسِي دِراز آگَرَدَشه آبي دَس آسوَشَه وَاتِشه: «پِيسِتمَه؛ شَفا بِيَگَه!» آلَبَحَل آمِرد، جُذامِي كَا شَفَاعَتِشه.^{۲۱} دُولَمَه عِيسِي. آبيَنه وَاتِشه: «إِشتِه هَوَاسِي جَمِع آگَه كَه إِم ماجِرا هِيچَكَسِي. نَه مَواجي، ولِي بِش وَإِشتِن كَاهِينِي نِشون بِدَه وَقِربَونِي كَه مَخْصوص شَفا إِستَه وَموسى پِيغمَبر حُكم گَرَدَشه، قِربَونِي بِكَه، تَا أوون را ثَابَت بِبو كَه تِه شَفَاعَتِره.»

رومِي يَه آفسِرِي ايمان

وختی عیسی شه شهر گَفَرْنَاحُومی دیله، ایله رومی یه آفسری اومه چی ور و مِنْتَنی نه واتیشه:^۷ «ای آقا، چِمن نوگر فلَج و ک کا ڏلکه و بَرَکَ دردی گَشِه.»^۸ عیسی. آیی نه واتیشه: «آز بومیم و آیی شفا بَدایم.»^۹ اما آآفسر-جَواو دوشه: «ای آقا، آز لایق نیمه که ته بای چِمن ک. فقط ای کلمه بواج، که چِمن نوگر شَفَا بَگتی.»^{۱۰} چوم آزِاشَن نی ماموریمه و سَریازونی هِستِمَه که چِمن تَحت فَرمانی نه و ایله نه بَواتِیم «بِش»، بَشی. وَا ایله نه بَواتِیم «بِه»، بَوَّعی و چِمن نوگری نه بَواتِیم «فِلُون کاری بِکه»، آنجام بَدای.»^{۱۱} وختی عیسی- ام گَفون دَرِیشَه، تعجب گَردِشَه و مردمی نه که چی دومله کارا بومین واتیشه: «حقیقتنا شِمَه نه بَواتِیم، آز حقی گِرد اسرائیلیون دیله کانی إنته رَه ایمانی وینده نیمه.»^{۱۲} شِمَه نه بَواتِیم که وِرگِسِن مشرق و مغربی نه بومین و آسمونی پاتشایی کا، ابراهیم و اسحاق و یعقوبی نه ایله سِفره سَری کا نِشن،^{۱۳} اما کسونی که ام پاتشایی را دنیا اوَمینه، بِروَنی تاریکی کا ڏرَقِن، چِگای که داد بَگرَدِن و دَندون، دَندونی سَرِشار بَداین.»^{۱۴} دومله عیسی. آآفسری نه واتیشه: «بِش، مطابق إشتِه ایمان به ته را آنجام بِبو.» ه لحظه چی نوگر شَفَا گَتِشَه.

مریضون شفا

وختی عیسی. شه پطرسی ک، ویندِشَه پطرسی ڙن نَنَه تو گَردَشَه و مریض اِشن چِگا کا ڏلکه.^{۱۵} عیسی. چی دَسی، دَس آسوشَه و چی تو قطع آبه. آن پِرِشته دَمَنَدَه عیسی کا پذیرایی گَردَشَه.
مَغَرِب دَم، وِر تور و دیوونه آدَمُونی وَرَدِشونه عیسی. وَر و عیسی. ای کلمه نه دیوون آوون کا بَرگَردَشَه و گِرد مریضون شَفَا دوشَه.^{۱۶} إنته به تا آچی که اِشعیای پیغمبری واسطه نه واتِه بیهه با اِتفاق ڏلکه که:
«آ، چَمَه دردون بَر طرف گَردَشَه
و چَمَه مَرضييون إشن دوشی کا گَتِشَه.»

عیسی کا پیروی گَرده بَها

وختی عیسی. ویندِشَه وَرَه جماعتی چی دور جَمع آبیینه، إشن شاگِردون فرمان دوشَه و واتیشه: «بِشَم دریاچه آ طرفِ را.»^{۱۷} آ موقع ایله توراتی معلمون کا اوَمَه چی وَر و واتیشه: «ای أَسْتَاد، هَر چِگا بِشی. آزِاشِتِه دومله بومیم.»^{۱۸} عیسی. جَواو دوشَه: «رِبَاطِن لونه هِستِشونه و پَرَنَدَه إن خومَه هِستِشونه، اما إنسانی زوئه، سَر پنوعِه را چِگای نیشَه.»^{۱۹} ایله دیئر شاگِردون کا عیسی. نه

وَاتِّشَهُ: «إِيْ آقَا، أَوْلَ بِدَا آزِ بِشُومْ تَا مُوقِعِي كَهْ چِمِنْ دَدَهْ مَرَدَهْ، إِيْ دَفَنْ بِكَرَمْ، دَوْمَلَهْ بُوْمَيْمِ.»^{۲۲} عِيسَى- جَوَادُوشَهُ: «تِهْ چِمِنْ دَوْمَلَهْ بِرَى، بِدَا مَرَدَهْ إِنْ، إِشَّنْ مَرَدَهْ اُونْ دَفَنْ بِكَرَنْ.»

عِيسَى كِلاَكِي آرُومْ آكَرَه

دَوْمَلَهْ عِيسَى. لَوْتَكَا دَنِشَتَهْ وَچِيَ شَاگِرَدَنْ نِي چِي دَوْمَلَهْ رَاهْ دَلَكِينَهْ.^{۲۴} إِيْ دَفَعَهْ دَرِيَاجَهْ كَابَرَكِ كِلاَكِي رَاسَتْ آبَهْ، جَورِي كَهْ بِزَدِيكِ بَهْ مُوجِنْ لَوْتَكَا غَرَقْ آكَرَنْ. وَلِي عِيسَى. خِتْ بَهْ.^{۲۵} بَسْ شَاگِرَدَنْ اوْمِينَهْ عِيسَى. خَاوِي كَا بِكَرِدِشَونَهْ وَوَاتِّشَونَهْ: «إِيْ آقَا، آمَهْ نِجَاتْ بِدَهْ؛ آمَهْ كَارَا هَلَاكِ آبِيَيْمِ!»^{۲۶} عِيسَى. وَاتِّشَهُ: «إِيْ كَمْ اِيمَانِينْ، چِيرَا هِنْتَهْ تَرَسَهْ؟ دَوْمَلَهْ بِرِشَتَهْ واَوْ دَرِيَاجَهْ رَا زِرَهْ گِتِشَهْ وَگَرَدْ چِگَا كَامِلَ آرُومْ آبَهْ.^{۲۷} شَاگِرَدَنْ حِيرَونْ بَيْنَهْ وَيَنِدِي نَهْ بَواتِينَ: «إِمْ چِنْتَهْ آَدَمِي إِسْتَهْ؟ حَتِيْ واَوْ دَرِيَاجَهْ نِي إِيْ كَأِطَاعَتْ بِكَرِدِينْ؟»

عِيسَى دِيَلَهْ تُورَ وَدِيَوْنَه شَفَا بَدَائِي

وَخَتِي عِيسَى آَرَسَتَهْ جَدَرِيَانِي مَنْطَقَهْ كَهْ دَرِيَاجَهْ آَطَرَفِي كَا إِسْتَهْ، دِيَلَهْ تُورَهْ مِرْدِي كَهْ قَبَرِستَونِي كَابِرُونْ بُومَيْنِ، بَيِّنَهْ نَهْ دِيَمَادِيَسْ بَيِّنَهْ. أَوِنْ هِنْدِي وَحَشِيْ- بَيِّنَهْ كَهْ هِيجْ كَسْ چِكَه نِكَرِي اوَاكَا دَوَيِّيرِي.^{۲۹} أَوِنْ خِلَعْ گِرَدِشَونَهْ وَوَاتِّشَونَهْ: «تِهْ آمَهْ نَهْ چِه كَارِرِإِسْتَهْ، إِيْ خِدا زَوَئِهْ؟ آِيَا اوْمَيِيشْ اِيْيَا تَا پِيشْ - پِيشْ آمَهْ عَذَابْ بِدَى؟»^{۳۰} تِلِيْ آَوُونْ كَادُورِرَ، يَالْ خَوَعَهْ رَمَهْ اِيْ كَارَا غَذَا بَرِدِينْ.^{۳۱} دِيَوِنْ عِيسَى. مِنْتَ گِرَدِشَونَهْ وَاتِّشَونَهْ: «أَكَمْ آمَهْ بَرَكَرِي، آمَهْ وِيسَا آكَهْ آَخَوَعَهْ رَمَهْ دِيلِه.»^{۳۲} عِيسَى آَوُونْ نَهْ وَاتِّشَهُ: «بِشَهِ!» دِيَوِنْ آ دِيَلَهْ مِرْدِي كَابِرِشِينَهْ وَشِينَهْ خَوْ اُونْ دِيلِه وَگِرَدَآَرَمَهْ، كَولِي كَفَا نَهْ شِينَهْ دَرِيَاجَهْ طَرَفْ وَآوِي دِيلِه كَا غَرَقْ آَبِينَهْ.^{۳۳} خَوَعَهْ وَوِنْ دَوَشِتِينَهْ، شِينَهْ شَهَرِي رَاوْ گِرَدَهِ إِمْ مَاجِرا، مَخْصُوصَا آَتِفَاقِي كَهْ آ دِيَلَهْ تُورِي رَا دَلَكَهْ، مِرْدِي رَا وَاتِّشَونَهْ.^{۳۴} دَوْمَلَهْ آ شَهَرِي مَرَدِمْ گِرَدْ، عِيسَى- وِينِدِه رَا اوْمِينَهْ وَوَخَتِي إِيْ وِينِدِشَونَهْ آيِي مِنْتَ گِرَدِشَونَهْ كَهْ چَوَونْ مَنْطَقَهْ نَهْ بِشَوْ.

۹

إِفْلِيجَه مِرْدِي شَفَا

عِيسَى لَوْتَكَا دَنِشَتَهْ وَشَهْ دَرِيَاجَهْ آَطَرَفْ، إِشَّنْ شَهَرِي رَا.

۲ چن نفر ایله افليجه مِردي که إاشن دوشکي سري کا ختبه، وردشونه عيسى ور. عيسى وختي چوون ايماني ويندشه، آفليجه مِردي نه واتشه: «چمن زوئه»، إاشته ديل قُرص بيو، إاشته گناه إن بخشيسته بینه!»^۳ إم موقع بعضی. توراتي معلمِن إاشن نه واتشونه: «إم مِردي گفرَبواتي.»^۴ ولی عيسى. که چوون فيكري بَزْنی، واتشه: «چيرا شِمه ديلي کا إم بَده فيكرون بَگرديرون؟^۵ گميله گفي واته راحتراسته: «إاشته گناه إن بخشيسته بینه،» يَا إم که "پِرِز و راه بِش؟"^۶ اما إم واسى که بِزونه إنسانی زوئه، زميني کا اختياريش إسته گناه اون بَخشه. - آفليجى نه واتشه: - «پِرِز، إاشته دوشکي پِگه و بِش کَ!»^۷ آ مرد پِرِشتَه و شَه کَ.^۸ وختي مردم إم اتفاقى ويندشونه ترسينه و خدا سٽاييش گرَدوشه که إنته ره اختيارى بِه إنسانون آدوشه.

عيسى، مَتّى دعوت بَگردي

^۹ وختي عيسى اوآن دَوييرى، مِردي ويندشه که چي نوم مَتّى به و باج ويگته دَگه کا نِشت به. عيسى، مَتّى نه واتشه: «چمن دومله بِرى!» مَتّى پِرِشتَه و عيسى دومله شَه.

۱. موقعی که عيسى، مَتّى کَ کا، سِفره سري کا نِشت به، وره با جگيرن و گناه کارن او مينه و عيسى و چي شاگردون نه همسِفره بینه.^{۱۰} وختي فريسيون فرقه علما امى ويندشونه عيسى شاگردون نه واتشونه: «چيرا شِمه أستاد با جگيرون و گناه کارون نه غذا بَردى؟»^{۱۱} ولی وختي عيسى. إم گفي دَرسِشه، واتشه: «مرِيسِن طبیب پیشِشنونه، نه سالِمِن.»^{۱۲} بِشه و إم نيویشته معنى درک بِکرَه که: «چمن ديلي خواسته رحمت إسته، نه قِربونی.» چوم آز او ميَمه گناه کارون دعوت بِکرم توبه بِکرِن نه کسونی که صالحی نه.»

سؤال درباره روزه گِتَه

^{۱۳} آ موقع يحي شاگردن او مينه عيسى ور و دَفرِسِشونه: «چيرا آمه و فريسيين روزه گِرم اما إاشته شاگردن روزه بِکرِن؟»^{۱۴} عيسى. جواودوشة: «مَگم بَي که عروسی ميهمونِن تا وختي که زما آوون نه إسته، عزاداري بِکرِن؟ اما روزونی بوچي که زما آوون کا ويگرن، آ موقع آون نی روزه گِرن.^{۱۵} هيج كِس تازه پارچه اي که آو دَشَه نبيه، ايله گنه خلا کا پينه بِزْنَه، چوم پينه، خلا کا گنده بَي و خلا بدتر بِزِريسته بَي.»^{۱۶} هِنته نی تازه شراوى گنه مَشكُون کا بِندَگِرن، آگم إم کاري بِکرِن چوم تازه شراو خلا گازِش إسته، مَشكِن بِزِرن، شراو و بِيو و مَشكِن آز بِين

بَشِينَ. بَلْكُمْ تازه شَرَاوِي تازه مَشْكُونَ كَادَّكَرِنَ كَه هَمْ شَرَاوَ وَهَمْ مَشْكَ سَالِمْ بُومُونِنَ.»

ایله کِله زنده آبییه و ایله ژنی شفا گِتِه

^{۱۸} هَتَه کَه عِيسَى. حَلَامِ گَفُونَ أَوْنَ نَه بَوَاتِي عَبَادَتِگَاهِ اِيلَه رَئِيسُونَ كَا اوْمَه چَيِّي وَرَوْ زِنِگَ زَنِدَشَه وَواتِشَه: «چِمنِ كِله حِسَه مَرَدَه. باِمِ حَالِ تِه بِري وَإِشتِه دَسِي آبيِي كَا پِنه کَه آزِنَه آبو.»^{۱۹} عِيسَى. پِرِشَتَه وَاشَّتَنْ شَاگِرَدُونْ هَمَراه، آبيِي نَه شَه. ^{۲۰} هَمْ مَوْعِد، اِيلَه ژنِي کَه دُونَزَه سَالْ خُونِرِيزِيشِ إِستَبَه عِيسَى. پِشتَه نَه اوْمَه وَچَيِّي أَبا پَرَه دَسْ آسُوشَه،^{۲۱} چُومَه کَه آزِنِ إِشتَنْ نَه بَوَاتِي: «أَكَمْ فَقَطْ چَيِّي أَبا دَسْ آسَام، شَفَا بَكَتِيم.»^{۲۲} عِيسَى. آگَرِدِسَتَه وَآبيِي وَينِدَشَه وَواتِشَه: «إِي كِله، إِشتَه دِيلْ قُرْصِ بِبو. إِشتَه اِيمَان، تِه شَفَا دُوعَشَه.» هَ لَحْظَه آزِنِ شَفَا گِتِشَه.^{۲۳} وَختَى کَه عِيسَى. دَشَه آرَئِيسَى. كَ دِيلَه وَنُوحَه خُونُونْ وَمَرْدَمِي وَينِدَشَه کَه شَيُونَ بَكَرَدِين،^{۲۴} وَاتِشَه: «بِشَه بِرون. چُومِ إِمِ كِله مَرَدَه نِيَيَه بَلْكُمْ خَتَه.» اِما آوِنْ عِيسَى رَأَخُورِستِينَه.^{۲۵} وَختَى عِيسَى جَمَاعَتِي بَرَكَرِدَشَه، شَه دِيلَه كِله دَسِي گِتِشَه وَكِله بِرِشَتَه.^{۲۶} إِمِ اِتفَاقِي خَوَرِگِرِدَه آمِنْطَقَه کَا پَخَشَ آبه.

دِگِلَه کُور وَ اِيلَه لَالِ شَفَا

^{۲۷} وَختَى کَه عِيسَى. اوَّاكَا دَوَيِيرَى، دِگِلَه کُورَه مِرَدَه چَيِّي دُولَمَه شِينَه وَخِلَعَ بَكَرَدِين: «إِي دَاوُودِ پَاتِشا زَوَّه، بَمُونَ رَحَم بِكَه!»^{۲۸} وَختَى عِيسَى. دَشَه کَ دِيلَه، آدِگِلَه مِرَدَ اوْمِينَه چَيِّي وَر. عِيسَى. أَوْنَ کَادَرِسِيشَه: «آيا اِيمَان هَسْتِرُونَه کَه آزِ بَشَامِ إِمِ كَارِي آنِجَام بِدَم؟» آوِنْ وَاتِشَونَه: «بِله، إِي آقا!»^{۲۹} دُولَمَه عِيسَى. چَوَونْ چَمُونَ دَسْ آسُوشَه وَاتِشَه: «مَطَابِقِ شِيمَه اِيمَان شِيمَه رَأَنِجَام بِبو.»^{۳۰} هَ مَوْعِدْ چَوَونْ چَمِنْ آبِينَه. عِيسَى آوِنْ قَدَغَنْ كَرِدَشَه وَاتِشَه: «وَيرا بِيَيَه کَسِي إِمِ مَوْضَعَ کَه خَوَرِ دَارَ مَبُو.»^{۳۱} اِما آوِنْ بَرَشِينَه، وَگِرَدَه آمِنْطَقَه کَا إِمِ ماجِرا وَاتِشَونَه.

عِيسَى اِيلَه لَالِ مِرَدَي شَفَا بَدَائِي

^{۳۲} وَختَى کَه آوِنْ كَارَا بَشِينِ بِرون، اِيلَه دِيوَگِتَه مِرَدَي کَه لَالَّ بَه، وَرَدِشَونَه عِيسَى. وَر.^{۳۳} وَختَى عِيسَى. دِيوَيِ آبيِي کَ بَرَكَرِدَشَه، آلَالِ مِرَدَي زَوَّونَ آبه. مَرَدَم تَعْجَبَ كَرِدَشَونَه وَاتِشَونَه: «إِنَّتَه رَه چَيِّي هَرَگَزِ إِسْرَائِيلِيونْ دِيلَه کَ وَينِدَه مُونْ نِيَيَه.»^{۳۴} اِما فَرِيسِيَّه وَاتِشَونَه: «عِيسَى، دِيوَونَ رَئِيسَى. كَمَکَى نَه، دِيوَونَ

برگره.

عیسی- گرد شهرون و ده اون کا بگرددستی، چوون عبادتگاه اون کا تعلیم بدای و خدا پاتشای شاد خواری اعلام بگرددی و هر درد و مرضی شفای بدای.^{۳۵} وختی عیسی، آجَماعِتی ویندشه، دیلش آوون را سیسته چوم آون گوشندونی شیوار که شوونه نیشونه، پریشون و درمانده بینه.^{۳۶} بس اشتن شاگردون نه واتشه: «مَحْصُولٌ وِزَهُ، امَا كارِيگَرْ كَمَهُ. ^{۳۷} بس، مَحْصُولٌ صاحِيَّيِّي كَ دَرخواست بِكَرَهِ إِشَّنْ مَحْصُولٌ جَمْعٌ آكَرَدِه را كارِيگَرُون وِيسَا آكَرَه.»

۱۰

دونزه گله حواری

عیسی. اشتن دونزه گله شاگردى دخوندشه اشتن ور و آوون قدرت و إقتدار دوشە که پلیده روح اون برگرن و هر درد و مرضی شفا بدَن. ^۲ آ دونزه گله حواری نوم امه: اوقل، شمعون معروف به پطروس و چی برا آندریاس؛ یعقوب و یوحنا زبدي زوئه إن؛ ^۳ فیلیپس و برتولما؛ توما و باجگیره مَتّی؛ یعقوب حلفای زوئه و تَدَّای؛ ^۴ شمعون وطن پرست و یهودا آسخريوط که به عیسی. خیانت گردشه.

عیسی- ام دونزه نفری ویسا آکرده و آوون نه واتشه: «غیر یهودیيون ور مَشَه و سامِریون شهری دیله مَشَه، ^۵ بلگم فقط بِشَه قوم إسرائیلی ژون آبه گوشندون ور. ^۶ وختی که بشیرون، إعلام بکره و بواجه که آسمونی پاتشای نزدیگه. ^۷ مریضون شفا بِدِیَه، مرده اون زنده آگرَه، جُذامیون شفا بِدِیَه و دیوون برگره، مفت ویگترونه، مفت نی آدیَه. ^۸ هیچ طلا یا نُقره یا مس سکه شِمَه گمردوندون کا اشتن نه مَنِگَرَه. ^۹ و شِمَه سَفَرِی را، نِه کوله بار نه إضافه شِمَه نِه کفش نِه دَسَ چو اشتن نه مَنِگَرَه؛ چوم کاریگری روزی چی حق إسته. ^{۱۰} هر شهر یا دهی دیله دشیرون، معتبره آدمی دولمه بگرده و تا وختی که او آ کا استیروننه چی کا بومونه. ^{۱۱} وختی گی دیله دشیَّه، "سلام بکره." ^{۱۲} آگم آ کَ آهالی لایق بیون، شِمَه سلامی برکت آوون نه بمندی ولی آگم لایق مبون، شِمَه سلامی برکت بِه شِمَه آگرَدَه. ^{۱۳} آگم کسی. شِمَه قبول مَكَرَه یا شِمَه گفون گوش مَدَه، وختی آگَ یا آ شهری کا بشیرون، او آخاکی شِمَه پا کانی تکان بِدِیَه. ^{۱۴} حقیقتا شِمَه نه بواتیم، داوری یه روزی کا، مجازاتی تاو وَرَدَه، سُدوم و عَمُورَه شهرون مردمی را، راحتَر تَبَی تا آ شهری مردمی را.

«^{۱۶} آز شِمَه گوَسَندُون شِيُوار وِيسَا آگِرم وَرْگُون دِيله. بَس تَلَقِي شِيُوار هوشِيار وَكَفَتَرِي شِيُوار معصوم بِبيَيه.^{۱۷} شِمَه هَوَاس مردمى كا بِبو. چوم آوِن شِمَه دادگاه اون تحويل بَدَايِن وإِشَّان عِبادتگاه اوَن كا شِمَه شِلاق ڙِين.^{۱۸} چِمن وَاسى، شِمَه بَبَرِدين فَرماندارون و پاَتِشاًوَن وَرَتا چَوُون وَغِير يهوديون دِيله كا چِمن درباره شهادت بِديَيه.^{۱۹} وَختى كه آوِن شِمَه تسليم بِكِرِن، نگران مَبيَيه كه چِنَته گَفِيرَنه و يا ڇِه بوآجَه. چوم هَم موقع آچِي كه بَسِي بوآجَه شِمَه آدوَعَه بَيَي. ^{۲۰} چوم شِمَه نيرونه كه گَفِيرَنه، بلَكم شِمَه آسِموني يه دَده روح إِسته كه شِمَه زُوُونِي نه گَفِيرَنه.^{۲۱} بِرا، إِشَّان بِرا وَدَده، إِشَّان خِردَنِي مرگِ تسليم بَكَرِدى. خِردَنِي بَرِضِيد إِشَّان دَده نَه بِرِيزِن وَچَوُون مرگِ باعِيش بَيَين.^{۲۲} گِرَد مردم چِمن نومى وَاسى شِمَه كا بَيَزار بَيَين، اماً كَسي. كه تا آخر تاو بُواَرِه، نجات پَيدا بَكَرِدى.^{۲۳} وَختى ايلَه شهرى كا شِمَه آذيت آزار بَكَرِدين، ايلَه دِيَير شهرى را دَوَرَه. حقِيقَتَا شِمَه نه بَواتِيم، پِيش آز إِمَكه إِسرائِيلِي گِرَد شِهروَن را بِشه، إِنسانِي زوئه بُوقَي.

«^{۲۴} نِه شاگِرَد إِشَّان أُستادِي كا گَفَاتَرَه و نِه نوگَر إِشَّان آربَابِي كا گَفَاتَر. ^{۲۵} شاگِرَدِي را وَستَه كه إِشَّان أُستادِي شِيُوار بِبو و نوگَرِي را نِي وَستَه إِشَّان آربَابِي شِيُوار بِبو. اگم كَ صاحِيبِي بِعلِيزِبُول يا إِبلِيس دَخُونِن، چِندِي وِرَرَچِي كَ آهالِي، بَدَه نومون نه دَخُونِن؟

مَتَرسَه

«^{۲۶} بَس آوون كا مَتَرسَه. چوم هيچ سَريُوش پِنوعَه چِي نِي كه آشِكار آمِبُو و هيچ نِيَيَكِي يه چِي نِي كه عَلَنِي مَبُو.^{۲۷} گَفُونِي كه آز تارِيكِي كا شِمَه نِه وَاتِمه، روشنونِي كا بوآجَه و آچِي كه شِمَه گوشونِي كا يَواشِي نِه وَاتِه بِبيَيه، كومون سَري كا إِعلام بِكَرِه.^{۲۸} كَسونِي كا كه فقط بَشَائِين چِسمِي بِيکِشِن ولِي نِيمَشان روحي بِيکِشِن مَتَرسَه. خدا كا بِتَرسَه كه بَشَائِي هَم روح و هَم چِسمِي جَهَنَدمِي كا هلاكِي بِكَرِه.^{۲۹} مَكَم دِكِلَه كِيجَه قِيمَت ايِ قِرَان نِيَيَه؟ با إِم حال، حتى ايلَه كِيجَه نِي بيِدون إِرادَه شِمَه آسِموني يه دَده، زمِينِي كا نِبلَكه.^{۳۰} حتى شِمَه سَري موين گِرَد ايِشَمرَدَه بَيَينِه.^{۳۱} بَس مَتَرسَه، چوم شِمَه إِرْزِش هَزارون گِلَه كِيجَه اوَن گَا وِرَرَ استه.

«^{۳۲} هَر كَسي. مردمى وَرِي كا إِشَّان زُوُونِي نه بوآجَه كه چِمن شِن إِسته، آز نِي چِمن آسِموني يه دَده وَرِي كا چِمن زُوُونِي نه بَواتِيم كه، آآدم چِمن شِن إِسته؛

۳۳ اما هر کسی مردمی پیشی کا من هاشا بِگِرَه، آز نی چِمِن آسمونی یه دَدَه پیشی کا، آبی هاشا بَگَرَدِیم.

« ۳۴ خیال مَگَرَه از اوَمِيمَه که زَمِينَي کا صَلَح بُوَارَم. اوَمَه نِيمَه که صَلَح بُوَارَم، بلَگَم اوَمِيمَه تا شَمَشِير بُوَارَم. ۳۵ چوم از اوَمِيمَه تا: « زَوَئَه بَرِضِيدَه چَيَّي دَدَه،

کِله، بَرِضِيدَه چَيَّي نَنه، وَوَيُو بَرِضِيدَه چَيَّي خِسْرَگ بِكَرِم.

۳۶ هر کسی دِشَمِن، چَيَّي إِشَّن کَآهَالِي کَا يَيِّ.

« ۳۷ هر کسی. إِشَّن دَدَه يَا نَنَه نَه بَه مِن کا وَرَتَرِ خِش بِبُو، چِمِن لَايِق نِيَيَه؛ و هر کسی. إِشَّن کِله يَا زَوَئَه نَه بَه مِن کا وَرَتَرِ خِش بِبُو، چِمِن لَايِق نِيَيَه. ۳۸ هر کسی إِشَّن عَذَابِي صَلِيلِي مَبِيكِرَه و چِمِن دُولَمَه ما، چِمِن لَايِق نِيَيَه. ۳۹ هر کسی که پِيسِتِشه إِشَّن جَانِي حَفَظ بِكَرِه، آبی آز دَس بَدَاه؛ و هر کسی. چِمِن وَاسِي إِشَّن جَانِي فِيدَا بِكَرِه آبی حَفَظ بِكَرِدِي.

« ۴۰ هر کسی. شِمَه قَبُول بِكَرِه، مِن قَبُول گَرَدَشَه وَكَسِي. که مِن قَبُول بِكَرِه، آکسِي. که مِن وَيسَا آگَرَدَشَه قَبُول بِكَرِدِي. ۴۱ هر کسی. ايلَه پِيغمَبرِي، امي وَاسِي قَبُول بِكَرِه کَه پِيغمَبرِي ايلَه پاداشِي ويَگَرِه، و هر کسی. ايلَه صالح آذَمِي، امي وَاسِي قَبُول بِكَرِه کَه صالح اِستَه، ايلَه صالح آذَمِي پاداشِي ويَگَرِه. ۴۲ هر کسی. ايلَه اِم روکون کَا، امي وَاسِي که چِمِن شَاكِرَد اِستَه، حتَّى ابِي قَدَره سَرَدَه آو آَدَه، حَقِيقَتَا شِمَه نَه بَوَاتِيم، آبِداً بِيدُون پاداشِ نِموَنَه.»

۱۱

عيسی گِفن درباره يحيی تعمید دهنده

اُوختی عيسی. إِشَّن دونزه گِلَه شَاكِرَدِي سَفارِش گَرَدَشَه کَه چَه بِكَرِن، اوَاكَا شَه تا چَوُون شَهروُن کَا آوون تعليِم بِدَه و چَوُون را گَف بِرَنَه.

اُوختی يحيی زندانی کَا، مسيح کارون دَرَسِشَه، إِشَّن شَاكِرَدون وَيسَا آگَرَدَشَه تا عيسی. کا دَرَسِن: « آيا تِه هَكَسِي. إِستِيش کَه بَسِي. با، يا دِيَبرِي منْظَر بِيَبَيَم؟ »^۴ عيسی. چَوُون جَهَاوِي کَا وَاتِشَه: « بِشَه و هَر چَي کَه بَوينديرون و دَرَسَه، يحيی را بُواجَهَه، کَه چَنَته کورن بَويندين، شَلن مِجن، جُذامِي إن شَفا بَگَتَين، گَرن دَرَسَن و مَرَدَه إن زِنَده آبون و بِه فَقَيرون شاد خَور آرسِتَه. ^۵ خَسَه بِبُو آکسِي کَه بَه مِن شَك مَكَرَه. »

^۷ هَتَه که يحيى شاگرِدن کارا بَشين، عيسى، درباره يحيى دَمَنَه مردمى نه گف رَنَدَه و واتِشه: «چيکي وينده را شَه ايرونَه به ويياوون؟ مِردى وينده را كه لله اي شيواره كه وختي وا وَزَه هَر وَرَى را تَكَان بَرَدَى؟^۸ بَس چَه چَي وينده را شَه ايرونَه بِرون؟ مِردى وينده را كه گِرون و نرم خَلَا دَكَرَدَشَه؟ گَسُونَى كه گِرون و نرم خَلَا دَكَرِن پُاتشاون قَصْرُون ديله کا زندگى بَكَرَدَين.^۹ بَس چَه چَي وينده را شَه ايرونَه بِرون؟ ايَله پيغمبرى وينده را؟ ها، شِمه نه بَواتِيم که يحيى ايَله پيغمبرى کانى گفاثَرَه.^{۱۰} يحيى هَكَسَى-إِستَه که درباره چَيى، مَلاكِي پيغمبرى كيتابي کا نيويشته بيَه:

”حَسَنَه چَمِنْ قاصِدِي إِشْتَه نارناره ويِسا آكِرَمْ،
تا إِشْتَه راه إِشْتَه پيَشَى كا حاضِر آكِرَه.“

^{۱۱} حققتا شِمه نه بَواتِيم، که کسَى يحيى تعميد دهنده کا يالَّه دنيا اوَمَه نيءَه. با إِم حال روکَرَين شَخْصِي. که آسمونَى پُاتشاپَى کا إِستَه، يحيى کا يالَّه. ^{۱۲} يحيى تعميد دهنده دوراني نه تا حَسَنَه، آسمونَى پُاتشاپَى وِرسِتم گَشَشَه و ظَالِم آدمَن پيستِشونَه زوري نه آبَى بِكَرَن.^{۱۳} چوم که گِرد پيغمبرِن و تورات، تا يحيى دوراني پيشگوئي بَكَرَدَين.^{۱۴} و اَكَم بِبيَه که قبول بِكَرَه، يحيى هَكَسَى پيغمبرى إِستَه که بَسَى با.^{۱۵} هَر کسَى دَرَسَه گوش هِسْتِشَه، دَرَسَه.

«^{۱۶} اَما، إِم نَسْلِي مِرْدَمِي چَه چَي بَشَامِي تشبِيه بِكِرَم؟ أَوِنْ خِرَدَنَوْنِي شيوار إِستينَه که کوچه بازارون کا نِيشَن و إِشتَن رَفِقُون دَخُونَن و بَواتِين: «^{۱۷} شِمه را لله زَنِدَمُونَه، دوش نِكَرِدَرَونَه؛
نوحه خَنَدَمُونَه، سينه نِزَنِدَرَونَه.»

^{۱۸} چوم يحيى اوَمَه که، نِه هَرَى و نِه هِنْجِي؛ بَواتِين: «آ دِيُوش إِستَه.» ^{۱۹} إِنسانِي زوئه اوَمَه که هَم هَرَه و هَم هِنْجَه؛ بَواتِين: «دَيِسَه، ايَله وِرَه هَر و عرق هَرَه آَدَمَه، با جَگِيرَون و گَناه کارون رَفِقه.» شِمه آعماَل ثابت بَكَرَدَى که عقل و حكمت نيرونَه.»

واي بَر شهروني که توبه نِكَرَن

^{۲۰} آ موقع عيسى- دَمَنَه، آ مردمى سَرْزِنش گَرِدَه که چَوون شهرون کا ورَّتَر معِجزه گَرَدَش بَه، چوم که آون توبه گَرَدَشون نِتبه.^{۲۱} عيسى. واتِشه: «واي بَر شِمه، اي خورَزِيني آهالى! واي بَر شِمه، اي بِيت صِيدَا آهالى! چوم اَكَم معجزه اوَنِي که شِمه کا آنجام بَه، صور و صيدونَى شهرون کا آنجام بَيى، آ شهرون مردم

خیلی زمان پیش کیل دَگرین و خاکِستَری کا نِشین و توبه گرین.^{۲۲} اما شِمَه نه بَواتِیم که داوری یه روزی کا، مجازاتی تاو وَرَدَه، صور و صیدونی مردمی را راحتَر بَبَی، تا شِمَه را.^{۲۳} و شِمَه ای گَفْرَنَا حومی آهالی، شِمَه پیسِتِرونَه سَرِ بِه آسمون بِگَشَه؟ هرگز، بلکم تا جهندمی تون سِنگون بَبِیرون. چوم آگم معجزه اونی که شِمَه را آنجام بَه سُدومی شهری کا آنجام بَی، آشَهر تا اوري نه روز باقی بَمندی.^{۲۴} اما شِمَه نه بَواتِیم که داوری یه روزی کا، مجازاتی تاو وَرَدَه سُدومی مردمی را راحتَر بَبَی، تا شِمَه را.»

بايَه چِمن وَر

^{۲۵} هَ موقع عیسی. وَاتِّیه: «ای دَدَه، ای آسمون و زمینی خِداوند، تِه شُکور بَواتِیم که إم چیيون، دانایيون و عاقل آدمون کا نِین آگرَدَه و خِردَنون را آشکار آگرَدَه.^{۲۶} ها، ای دَدَه، إشتِه پور لطفه إراده إم بَه. ^{۲۷} چِمن آسمونی یه دَدَه گِرد چیون بَه مِن دَسپارَدَشَه. هیچکس دَدَه غیراز زوئه آنِزونَه، و هیچکس زوئه غیراز دَدَه آنِزونَه، و آکسونی که زوئه پیستِیشَه دَدَه آوون را آشکار آگرَه.

^{۲۸} بايَه چِمن وَر، ای کسونی که وِرَحْمَت بَكشِتِیرون و شِمَه بار وِر سِنگین استه، آز شِمَه راحتَی بَدایم.^{۲۹} چِمن یوغی شِمَه دوشی کا بِگَز و بَه مِن کا تعليم بِگَزَه، چوم از ملايم إستیمه و دیلی نه فروتن إستیمه، و شِمَه جانون کا راحتَی بَگَتِیرون.^{۳۰} چوم چِمن یوغ راحتَی استه و چِمن بار سِبَک استه.»

۱۲

سوال درباره مقدَّس شنبه روز

آرزوون کا، عیسی. یهوديون ایله مقدَّس شنبه روزی کا گَنْدِمَه جاري نه کارا دَویَرَی. عیسی. شاگِرِدَن چوم وشیشون بَه دَمَنَدِینه گَنْدِمَه خوشَه اون سَرِی چینین و آوون هَرِین.^{۳۱} وختی فریسی. فِرقَه عُلَمَاءِ وینِدِشونَه عیسی. نه وَاتِّیشونَه: «دَیِس، إشتِه شاگِرِدَن مقدَّس شنبه روزی کا کاری آنجام بَداین که جایز نیَّیَه.»^{۳۲} عیسی. جَوَادِوشَه: «مَكْمَحَنَدَه رون نی وختی داودَه پَاتِشاَه و چی یارِن وشی بَیَّنه، چه گَرِدِشونَه؟^{۳۳} چِنَتَه داودَه خِداَکَ دِيلَه و تقدیس بَیَّنه نونی هَرِدِشَه واشَّتَن یارون نی آدوشَه، هَر چَن آنونی هَرِدَه داودَه و چی یارون را جایز نِبَه، بلکم فقط مَعْبُدَی کاهِنون را جایز بَه آنونی کا بَرِین.^{۳۴} یا مَكْمَحَنَدَه رون نیَّیَه که مقدَّس شنبه روزون کا، کاهِنِن، مَعْبُدَی کا إشتَن توراتی کا خَنَدَه رون نیَّیَه

وظیفه آنجام دو^عه واسی مقدس شنبه روزی خُرمقی غم نیزین، اما با ام حال تقصیر کار حساب نبون؟^۷ شمه نه بواتیم کسی. ایاکا مَنده که مَعبدی کا یالتر استه!^۸ اگم شمه ام کلامی معنی درک پکریرون که "چمن دیلی خواسته رحمت استه، نه قربونی،" د بی تقصیره آدمون محکوم نکریرون.^۹ چوم انسانی زوئه، مقدس شنبه روزی صاحب اختیار استه.»

چلاق مردی شفا

دومله عیسی. اوآکا شه و یهودیيون عِبادتگاه دیله دشنه.^{۱۰} عِبادتگاه دیله کا مردی مَنده به که چی ایله دس خشک آبه به. اوآکا مَنده به گسین امی واسی که پیشان عیسی. متهم گرده را بهونه ای بدارن ای کا ڈفریشونه: «آیا شفا دو^عه مقدس شنبه روزی کا جایز استه؟»^{۱۱} عیسی. آون نه واتشه: «شمه کا گمیله اگم ایله گوستندی بداره و آگوستند مقدس شنبه روزی کا دلکه چاه دیله، آ گوستندی نگره و چاه کا برون نوره؟^{۱۲} جسه، انسان چندی گوستندی کا با ارزشتر استه! بس چاکی گرده مقدس شنبه روزی کا جایز استه.»^{۱۳} دومله عیسی. آ چلاق مردی نه واتشه: «إاشته دسی دراز آگه.» آ مرد اشتن دسی دراز آگرداش و چی چلاق دس، آیله دسی شیوار سالم آبه.^{۱۴} اما فریسی-إن برشینه برون و یندی نه مشورت گردشونه که چنته عیسی نابود بکرن.

خدا انتخاب گرده خادم

عیسی. که چوون تَخشہ کا خَور داریسته، اوآکا شه. ور آدمن چی دومله شینه و عیسی. گرد آون شفا دوشہ^{۱۵} و آون گَدْغَن گردشہ که درباره چی هیچکسی نه گف مَن. ^{۱۶} إنته به تا آچی که إشعیای پیغمبری واسطه نه واته بیبه به اتفاق دلکه که:

«ام چمن خادم استه که از آئی انتخاب گردمه؛
چمن عزیز که چمن جان آئی کا راضی استه.

از چمن روح آیی کا بتایم
و آ عدالتی، دیت قومون را اعلام بگردی.^{۱۷}
آ نه دعوا بگردی و نه خرا خلع؛^{۱۸}
ونه کسی چی سسی کوچه اون کا دَرسه.
ترک هرَدَه لله نِچاکنه،
ونیمه سوچه فیتله دنکشہ،

تا عدالتی پیروز آگرە.

و چی نوم گرد قومون را اميد بی.»

کفر بِه روح القدس

۲۲ دومله، ایله دیوگتە مِردى وَرِدشونه عیسی. وَر کە هم کور بە و هم لال بە و عیسی آئى شفا دوشە، جوري كە شاستىشە هم گف بِزْنە و هم بِونىنە. ۲۳ مردم گِرد تعجب گِردشونه و بواتين: «آيا مُمكّنه إم مِرْد هَ مسيح موعود بِبُوكه بَسِي داودو پاتشاھ نسلی کا با؟» ۲۴ اما وختى فريسي. فرقه غُلما امى دَرَسِشونه، واتشونه: «إم مِرْد فقط بِعِلْزِبُولِي كمكى نه، كە دیوون رئيس إسته، دیوون بَرَگِرە!» ۲۵ عیسی كە چوون فيکرى بَزْنى آوون نه واتشه: «هَر مَمْلِيكَتِي كە آيى كا دِ دَسته اي ڈَلِكە از بین بَشى، و هَر شهر ياكَ اي كا كە دِ دَسته اي ڈَلِكە پا بَرجا نِمونە. ۲۶ آگم شيطان، شيطانى بَرَگِرە، كارا إشَّنْ ضِيدِ دَسته اي دَرْفَنَه؛ بَس چى سلطنت چىننە پا بَرجا بَمندى؟ ۲۷ و آگم آز بِعِلْزِبُولِي كمكى نه دیوون بَرَگِرم، شِمَه شاگِرِدن چىكى كمكى نه آوون بَرَگِرِن؟ بَس شِمَه هَ شاگِرِدن شِمَه داورى بَكِرِدين. ۲۸ اما آگم آز خِدا روح كمكى نه دیوون بَرَگِرم، بَس خِدا پاتشاپى شِمَه آرسَتَه. ۲۹ چىننە كسى. بَشاي ايله مِرْد نيروندى كَ دَشْوَو و چىي آموالى غارت بِكِرِه، مَكْمَم إم كە اول آمِرْدِي دَس و پا دَوْنِدِه. دومله حقيقىتا بَشاي چىي كَ غارت بِكِرِه. ۳۰ هَر كسى منه نىيە، چِمن ضِيدِ إسته و هَر كسى منه جمع آمَكْرَه، ولا آگرە. ۳۱ بَس شِمَه نه بواتيم، هَر جور گناھى كە بِكِرِه و هَر كُفرى كە بواجَه بَخِشِسته بَتى، اما خِدا روح نه كُفر بواجَه بَخِشِسته نىيَب. ۳۲ هَر كسى. إنسانى زوئه ضِيد گُفى بِزْنە، بَخِشِسته بَتى، اما هَر كسى كە روح القدس ضِيد گُف بِزْنە. بَخِشِسته نىيَب، نه إم دنياكا و نه آدنىاكا.

دار و چىي ميوه

۳۳ آگم چاکە ميوه پيسِرِونه، شِمَه دار بَسِي. سالِم بِبُوكه، آفتى نه دار بَدَه ميوه بوآردى؛ چوم داري چىي ميوه كا آزونن. ۳۴ اي آفعى كِتَه إن، شِمَه كە شَرُورَه آدمونى إستيرونه، چىننە بشایرون چاکَ گف بِزْنە؟ چوم زوون چىي كا گف رَنَه كە ديل آيى كا لېرِيز استه. ۳۵ چاکَ إنسان إشَّنْ ديلى چاکَ خَزانَه كا، چاکَ بِرون بوآردى و بَدَه إنسان إشَّنْ ديلى بَدَه خَزانَه كا، بَدَى بِرون بوآردى. ۳۶ شِمَه نه بواتيم: داوري يە روزى كا مردم إشَّنْ هَر مِفت گُفى را كە زَنَدَشونه حساب پَس آدن. ۳۷ چوم إشَّتِه گفون نه تبرئه بَبِيش و إشَّتِه گفون نه نى محکوم بَبِيش.»

يونسی نیشونه

۴۳ ام موقع عده ای توراتی معلمین و فریسین عیسی. نه واتشونه: «ای اُستاد پیستِمونه به ته کا نیشونه ای بِویَم». ۴۹ ولی عیسی. جَوَاد دوشه: «ام نسل شَرُور و زِنَاکار، نیشونه ای پیستِشونه. اما نیشونه ای آوون آدوعه نیتَب، یونس پیغمبری نیشونه غیراز. ۴۰ چوم هَتَه که یونس سه روز و سه شَو ایله یال مای اشکمی کا مَنَدَه، انسانی زوئه نی سه روز سه شَو زمینی دیله کا بَمَندَی. ۴۱ نینوا شهری مردم داوری یه روزی کا ام نَسْلی مردمی نه زِنَدَه آبون و آوون محکوم بَگَرَدِین. چوم نینوا مردم یونس پیغمبری گفی واسی توبه گَرِدشونه، و چَسَه دَسِه، آگسی. که ایا کا مَنَدَه یونسی. کا یالَّر استه. ۴۲ داوری یه روزی کا سبا مَمْلِیکَتِی ملکه ام نَسْلی مردمی نه زِنَدَه آبو و آوون محکوم بَگَرَدِی، چوم آدنیا آسری کا اومه تا سلیمان پاْتشاه حِكمتی دَرِسِه، و چَسَه دَسِه، گسی. که ایا کا مَنَدَه سلیمانی کا یالَّر استه.

۴۳ وختی پلیده روح کسی. کا بِرون بُوقَی، بَشَی. خشک و بِآوه چَگا اون را تا چِگایی استراحت گَرِدِه را بِتَلَفَه، اما نِتَلَفَه. ۴۴ بَسِ اِشَّن نه بَوَاقِی: «آگَرِدِم بِه هَ کَ ای کا اوَمِیمَه». و وختی آرسِته اوآ، آکَ تَی، آروفته و تَر تمیز بَوَیندی. ۴۵ آ موقع بَشَی و هفت گَلَه روح اِشَّن کا شَرِیرتر بُوَارَدِی و اون دَشُون دیله اوآ کا جاگِیر بَبین. آآدمی آخر عاقِبت چَیی اُولی کانی تَدَتَرَبَی. ام شَرُور نَسْلی آخر عاقِبت نی هَتَه بَی.»

عیسی ننه و چَیی بِرا ان

۴۶ عیسی خلا مردمی نه کارا گَفَرَنَی، که چَیی ننه و بِرا ان بِروَنی کا مَنَد بَینَه و پیستِشونه آیننه گَفَرَنَن. ۴۷ بَسِ ای ټَفَر عیسی. نه واتشونه: «إِشِّتَه نَنَه و بِرا ان بِرُونَی کا مَنَدِینَه و پیستِشونه به تِنَه گَفَرَنَن.» ۴۸ عیسی. آگسی. نه که ام گَفَرَنَن شاگِردون نیشون دوشه و واتشونه: «چِمن نَنَه کَیَّیه؟ چِمن بِرا ان کَ اینَه؟» ۴۹ و اِشَّن دَسِی نه اِشَّن شاگِردون نیشون دوشه و واتشونه: «امن چِمن نَنَه و چِمن بِرا اینَه. ۵۰ چوم هَر کسی که چِمن آسِموَنی یه دَدَه إِرادَه آنِجَام بِدَه، چِمن بِرا، چِمن خالا و چِمن نَنَه استه.»

۱ هَ روز، عیسی کَ کا بَرشه بِرون و شَه دریاچه کناری کا نِشته. ۲ وَه جماعی عیسی دور جمَع آبینه جوری کَ عیسی لوتكا دَنسته، و مردم گِرد ساحلی کا مَند بینه. ۳ دومله عیسی- مَثُلون نه وَه چیيونی اوون را وَاتشہ. آ وَاتشہ: «ابی روز ایله گشاورز دونه پِشنده راشه مزرعه. ۴ وختی دونه پِشونی، بعضی گِلہ دونه ان راه کا ویینه و پرندہ ان اومینه اوون هَرَدشونه. ۵ بعضی. گِلہ دونه ان سِنگی یه زمینی کا ویینه که ور خاکِش نِبَه: بَس دونه إن الْبَحْل پِرسینه چوم خاک کم عُمق بَه. ۶ اما وختی آفتاو پرمَه، پِرسَه دونه إن گِرد سیستینه و چوم بِنَه شون نِبَه، خِشك آبینه. ۷ بعضی. گِلہ دونه ان بِرون دیله کا ویینه. بِرَن نی اوون نه پِرسینه و تومون خَفه گرَدشونه. ۸ ولی بقیه ی دونه إن چاک خاکی کا ویینه و بار وَرَدشونه: بعضی. صد برابر، بعضی. شصت و بعضی. سی برابر بار وَرَدشونه.

۹ هَر کسی دَرَسَه گوش هِستیشہ دَرَسَه.»

۱۰ آ موقع عیسی. شاگِردن اومینه چَی وَر، دَفَریشونه: «چیرا مردمی را مَثُلون نه گَفَرَنی؟» ۱۱ عیسی جَواو دوشہ: «آسمونی پاپتشای سِرَون دَرک گَرَدَه شِمه آدوعه بییه، اما آوون آدوعه بَه نییه. ۱۲ چوم بِه کسی. که هِستیشہ، ورتر آدوعه بَیی تا فَت و فَراوون بِداره، اما کسی. که نیشَه، حتی آ چی که هِستیشہ نی آییکا ویگَته بَیی. ۱۳ امی واسی از آوون نه مَثُلون نه گَفَرَنِم، چوم:

«آون دَسِن اما نِوین؟

گوش بَداین، اما نِه دَرَسَن و نِه فَهِمن.

۱۴ حقیقتاً إشعیای پیغمبری پیشگویی درباره چَوون اِتفاق دَلِکه که بَواتی:

”شِمه گوشی نه دَرَسَه، اما هَرگز نِفَهَمَه؛

شِمه چمون نه دَسِسَه، اما هَرگز درک نِکَرَه.

۱۵ چوم ام قومی دیل سِنگ آبه،

و چَوون گوشِن سِنگین آبینه،

واشَن چمون دَوَسَشونه،

تا نبادا اشَن چمون نه بِوین،

واشَن گوشون نه دَرَسَن

واشَن دیلوں نه بِفَهِمن

و آگِرِدن و آزَ آوون شفا بِدَم.“

۱۶ اما خَسَه بِبو شِمه چمون چوم که بَویندین و شِمه گوشون چوم که دَرَسَن.

۱۷ حقیقتاً شِمه نه بَواتیم، وَه پیغمبرِن و صالح آدمِن ناجشون اِستبه آ چی که

شِمَه بَوْيَنْدِيرُون، بَوْيَنْ اَمَا نِوينِدِشُونَه، وَأَچِي كَه شِمَه دَرَسَه، دَرَسِن اَمَا نِدَرَسِشُونَه.

«^{۱۸} بَس شِمَه گَشاورِزِي مَثَلِي معنا دَرَسَه: ^{۱۹} وَخْتِي كَه كَسِي. خِدا پَاتِشَايِي كَلامِي دَرَسَه اَمَا آيِي درِك نِكْرَه، آشَّرِير بُومَي وَدونَه اَيِ كَه چِي دِيلِي كَا كَاشتَه بِيَيَه، دِزَدِه. اِم هَ دونَه اَيِ إِستَه كَه راه كَا ويَيَه. ^{۲۰} دونَه اَيِ كَه سِنْگِي يَه زِمِينِي كَا ويَيَه، كَسِي إِستَه كَه خِدا كَلامِي دَرَسَه وَأَيِ الْبَحَل شادِي نَه قَبُول بَكْرَدِي، ^{۲۱} اَمَا چُوم إِشَّنَ كَا بِنَه نِيَشَه، فقط روْكَتَه دَوَام بُواَرَدِي. وَخْتِي آكَلامِي وَاسِي سُختِي بَوْيَنْدِي وَيا اذِيت آزار بَيَي، الْبَحَل ايمَانِي كَا آگَرَدِه. ^{۲۲} دونَه اَيِ كَه بِرَون دِيلِه كَا ويَيَه، كَسِي. إِستَه كَه خِدا كَلامِي دَرَسَه، اَمَا دُنيا نِكْرَانِي ان وَمال دُنيا وَسُوسَه، خِدا كَلامِي خَفَه بَكْرَدِي وَبي ثَمَر بَكْرَدِي. ^{۲۳} اَمَا دونَه اَيِ كَه چَاكَ خَاكِي كَا ويَيَه، كَسِي إِستَه كَه آكَلامِي دَرَسَه وَأَيِ فَهِمَه. حَقِيقَتَا اَبارَوَر بَيَي، صَد، شَصَت وَسِي بَرابِر بَار بُواَرَدِي.»

سَمَّي يَه واشُون مَثَل

^{۲۴} عِيسَى. اِيلَه دِيَيَر مَثَلِي نِي آوون را وَرِدِشَه، وَاتِشَه: «آسِموُنِي پَاتِشَايِي، مِرْدِي شِيوَار إِستَه كَه إِشَّنَ مَزِرَعَه كَا چَاكَ دونَه بِشُونَه. ^{۲۵} اَمَا وَخْتِي گِرد چِي نُوكِرِن خَت بِينَه، چِي دِشِمِن اوَمَه وَگَنْدِمُون مِيانَه كَا، واش كَاشتِشَه وَشَه. ^{۲۶} وَخْتِي گَنْدِمِن بِرسِينِه وَخُوشَه وَرَدِشُونَه، واش نِي ظَاهِر آبَه. ^{۲۷} نُوكِرِن شِينِه إِشَّن آرِيَاب، وَرِ وَاتِشُونَه: «آرِيَاب، مَكَم تِه چَاكَ دونَه إِشتِه مَزِرَعَه كَا كَاشتَه نِيرَه؟ بَس اِم واشِن كِيانَه اوَمِينَه؟» ^{۲۸} آرِيَاب جَوَاد دُوشَه: «إِم دِشِمِنِي كَارِ إِستَه.» نُوكِرِن آيِي كَا دَفَرِشُونَه: «پِيسِتِره آمَه بِشَم واشُون ويَجِين بِكَرَم؟» ^{۲۹} آرِيَاب وَاتِشَه: «نِه! أَكَم واشُون ويَجِين بِكَرَه مُمِكِن إِستَه گَنْدِمُون نِي آوون نَه، بِنَه نَه بَرَوَرَه. ^{۳۰} بِدَارَه هَر دِگَله تَا دِرَو مَوْقَع يَنْدِي نَه بِرِسِين. دِرَو مَوْقَع، دِرُوگُرُون نَه بَواتِيمَ كَه اَوْل واشُون جَمِع آكَرِن وَدَسَتَه بِكَرِن تَا بِسُونِن ولِي گَنْدِمُون چِمن تِيل آنبارِي كَا جَمِع آكَرِن.»

خَرَدَل دونَه مَثَل وَخَمِيرِه ماَيِه مَثَل

^{۳۱} عِيسَى. آوون را دِيَيَر مَثَلِي وَاتِشَه: «آسِموُنِي پَاتِشَايِي خَرَدَل دونَه اَيِ شِيوَار إِستَه كَه اَيِ نَفَر آيِي ويِكِتِشَه وَإِشَّن مَزِرَعَه كَا كَاشتِشَه. ^{۳۲} خَرَدَل دونَه گِرد دونَه اون كَا روْكَرِه إِستَه، اَمَا وَخْتِي بِرِسَه باغِي گِرد گِيَاه اون كَا يالَر بَيَي وَايلَه دَارِي بَيَي، جُورِي كَه پِرنَدِه ان بُومَين وَچِي لاخِه اون مِيانَه كَا خَوَمَه وَجَ آكَرِن.»

^{۳۳} دومله عیسی. دییر مَثَلی آوون را واتشه. آ واتشه: «آسِمونی پُاتشایی خَمیره مایه ای شیوار استه که ایله ژنی آیی بِگِرِه و سه کیسه آردی نه قاطی بگردی تا خَمیر گِرد آرسته.»

^{۳۴} عیسی. گِرد ام گفون مردمی را مَثَلون نَه واتشه و بیدون مَثَل هیچ چی آوون نه نِواتشه.^{۳۵} إنته به تا آ چی که پیغمبری واسطه نه واته بیته به، اتفاق دلکه که:

«از مَثَلون نه گَف بَرَیم،
و هَر چی که دنیا، اول بنیادی کا نین منده، بواتیم.»

سمَّی یه واشون مَثَلی تفسیر

^{۳۶} دومله عیسی. مردمی وری نه شَه و شَه کَ ديله. آ موقع عیسی. شاگردن اومننه چی ور واتشونه: «مزرعه واشون مَثَلی معنا آمه را بواچ.»^{۳۷} عیسی. چوون جوابی کا واتشه: «آکسی. که مزرعه کا چاک دونه بگشتنی، إنسانی زوئه استه. ^{۳۸} مزرعه، ام دنیا استه؛ و چاک دونه نی خدا پُاتشایی خردنِ استینه. واشن، آ سَریری خردنِ استینه؛ و دروگِرن ملائیکه إنِ استینه.^{۳۹} هَتَه که واشون جمع فصل، آخِر زمان استه؛ و دروگِرن ملائیکه إنِ استینه.^{۴۰} هَتَه که واشون آگرِن و آتشی کا سونن، آخِر زمانی کانی هَتَه بَی. ^{۴۱} إنسانی زوئه، إشَن ملائیکه اون ویسا آگرِه و آون هَر کسی که گناه باعیث بَی و گِرد کسونی که خدا قانونون چاکِن، خدا پُاتشایی کا چدا آگرِن.^{۴۲} و آوون آتشی کوره کا دَرْقِن، چگایی که داد بگردن و دندون دندونی سَری کا فِشار بَداین.^{۴۳} آ زمان صالح آدمِنِ إشَن دَدَه پُاتشایی کا، آفتاوي شیوار شفق ژِن. هَر کسی دَرَسَه گوش هِستِشه دَرَسَه.

نین گنج و با إرزِش مِرواریون مَثَل

«^{۴۴} آسِمونی پُاتشایی گنجی شیوار استه که زمینی کا نینه و ای نفر آبی تَلفه. دومله هَنی آبی نین آگرِه و خوشحالی نه بَشی، گِرده إشَن آموالی خَرَشه و آزمینی خِره.

«^{۴۵} هِنَّتَه نی آسِمونی پُاتشایی تاچِری شیوار استه که آصل و گِرونِه مِرواریون دومله بگرددستی.^{۴۶} بَس وختی با إرزِش مِرواری تَلفه، بَشی و گِرده إشَن آموالی خَرَشه و آبی خِره.

مایه گِری ماشکی مَثَل

«^{۴۷} هِنَّةٌ نِي آسِمُونِي پُاتْشَايِ ماشِكِ شِيُوَارِ إِسْتَهِ كَه اِيلَهِ ماَيَهِ گِرَآيِ درِيَا كَا
دَرَقَنَه وَجُورَبَه جُورَمَايِ گِرِه.^{۴۸} وَخَتِي ماشِكِ مَايِ نَه پُورَآبَه، مَايِهِ گِرِن
ماشِكِ دَرُونِجِن سَاحَلِي رَا. دَوْمَلَه بَنِشَتِين چَاكَ مَايِيُون ژَبِيلِي كَا دَكَرِن، ولِي
بَدُون فِرَادَن.^{۴۹} آخِر زَمَانِي كَا نِي هِنَّةَ بَيِّ. مَلَائِيكَهِ إِن بُومَين وَشَرُورَه آدَمُون،
صَالَح آدَمُون كَا چَدا آكَرِن.^{۵۰} وَشَرُورَه آدَمُون آتَشِي. كُورَه كَا دَرَقَنِ، چَگَاهِي كَه
داد بَكَرِدِين وَدَنِدون دَنِدون سَرِي كَا فَشَارَ بَدَائِن.»

^{۵۱} عِيسَى آوون كَا دَفَرِسِشه: «آيا گِردِ إِم گَفُون درَك گَرِدِرونَه؟» شاگِرِدِن جَهَاوِ
دوشونه: «بَلَه!^{۵۲}» عِيسَى. آوون نَه وَاتِّشَه: «بَس، هَر كَمِيلَه تُورَاتِ مَعْلَمُون كَا
كَه درِيَارَه آسِمُونِي پُاتْشَايِ تَعلِيمِ گِكتِش بِبو، اِيلَه كَ صَاحِبِي شِيُوَارِ إِسْتَهِ كَه
إِشَّان خَزانَه كَا تازَه چَيِ وَكَنه چَي بِرُون بَرَورَه.»

ناصره شهری مردم ایمان نِورِن

^{۵۳} وَخَتِي عِيسَى. إِم مَثَلُون تَمُون آكَرِدِشَه، اوَانَه شَه^{۵۴} وَشَه إِشَّان شَهِرِ و
چَهُون عِبَادَتِگَاه كَا مَرْدِمِي تَعلِيمِ بَدَائِي. جُورِي كَه مردم گِردِ مَاتِ مَنَد بَيِّنَه و
دَفَرِسِشهونه: «إِم مَرَد إِم حَكْمَتِي كَيِيَانَه وَرَدَشَه؟ إِم مَعْجَزَه اوَن چَنَتِه آنِجَام
بَدَائِي؟^{۵۵} مَكَمْ آ، آنِجَارِي زَوَّه نِيَيِه؟ مَكَمْ چَيِيَنَه نَوْمِ مَرِيمِ نِيَيِه؟ مَكَمْ
يَعْقُوب، يَوسُف، شَمَعُون وَيَهُودَا چَيِي بِرا إن نِيَنَه?^{۵۶} مَكَمْ گِردِ چَيِي خَالَا إن
چَمَه دِيلَه كَا زِنْدَگِي نِيَكَن؟ بَس إِم مَرَد گِردِ إِم چَيِيُون كَيِيَانَه بِه دَس وَرَدَشَه؟^{۵۷}
«بَس آوَن عِيسَى. گَفُون كَا نَارَاحَت آبِينَه. اَمَا عِيسَى. آوون نَه وَاتِّشَه: «اِيلَه
پِيغَمْبَرِ گِردِ چَگَا كَا خُرْمَتِ هِسْتِشَه، جُزِ إِشَّان شَهِرِ وَإِشَّان كَ كَا.»^{۵۸} عِيسَى.
چَهُون بِي اِيمَانِي وَاسِي اوَاكَا وَرِ معْجَزَه نِيَكَرِدِشَه.

۱۴

يَحِيَّ تَعمِيدَ دَهَنَدَه مَرْگَ

آزَمَانِي كَا عِيسَى. شُور وَشُورَت هِيرُودِيَس حَاكِمِي گُوش آرَسَتَه.^{۵۹} هِيرُودِيَس
إِشَّان آدَم نَفَرُون نَه كَه چَيِي نُوكَرِي بَكَرِدِين، وَاتِّشَه: «إِم يَحِيَّ تَعمِيدَ دَهَنَدَه
إِسْتَه. مَرَدِه پِيشِ زِنَدَه آبَه، وَإِمِي وَاسِي يَه كَه بَشَائِي إِم مَعْجَزَه اوَن آنِجَامِ بِده.»
چَومَ كَه هِيرُودِيَس، هِيرُودِيَا وَاسِي كَه چَيِي بِرا فِيلِيپِيَسِي. ژِنَ بَه، يَحِيَّ گِكتِش
بَه آبَي دَوْسَتِش بَه وَدَرَقَنَدَش بَه زِنْدَانِي كَا.^{۶۰} چَومَ يَحِيَّ، هِيرُودِيَسِي. نَه بَوَاتِي:
«حَلَال نِيَيِه تِه إِم رِنَكِي نَه بَيِّ.» هِيرُودِيَس پِيِسْتِشَه يَحِيَّ بِكَشَه، اَمَا مَرْدِمِي كَا

ترسی، چوم یحیی، مردمی نظری کا ایله پیغمبر بہ.
اما هیرودیسی۔ جشن تولدی کا، هیرودیا کلہ مجلسی۔ کا دوش گردشہ.
هیرودیس خیش اومه،^۷ جوری کہ قسم ہرداش کہ آکلہ ھر چہ پیستیشے بی
آدھ۔^۸ آکلہ نی کہ چیز نہ آبی آموئش بہ، واتیشہ: «یحیی تعمید دھنندہ سری،
ایله سینی دیلہ کا بہ مِن آدھ۔»^۹ هیرودیس ناراحت آبہ، ولی چوم قسم ہرداش
بہ و مہمونون واسی دستور دوشه کہ کلہ پیستہ چی بی آدن۔^{۱۰} هیرودیس آدم
ویسا آکرداشہ و زندونی کا یحیی سر آبردشونہ،^{۱۱} و یحیی سری کہ سینی دیلہ کا
نوعشون بہ، وردشونہ آکلہ آدوشونہ و آکلہ نی آسری برداشہ اشتن نہ ور۔
^{۱۲} یحیی شاگردن اومینہ چی بدنی برداشونہ، دفن گردشونہ دوملہ شینہ و بہ
عیسیٰ خوار دوشونہ.

پینج هزار نفری عَذَا دوْعِه

^{۱۳} وختی عیسیٰ۔ ام خواری دَرِیشہ، تنخا لوٹکا نہ شہ دور افتادہ چگایی۔ اما
وختی مردم خواردار بینہ، اشتن شہرون نہ پای پیادہ چی دوملہ راہ ڈلکینہ。
^{۱۴} وختی عیسیٰ لوٹکا کا جیر اومہ، ورہ جماعتی ویندشہ و آوون را دیلش سیستہ
و چوون مریضون شفا دوشه.

^{۱۵} مغرب دم، شاگردن اومینہ عیسیٰ ور و واتشونہ: «ایا دور افتادہ چگاییه،
و شونی نزدیگہ۔ مردمی ویسا آگہ تا یشون آطراف دہ اوں را و اشتن را غذا
پخڑن۔»^{۱۶} اما عیسیٰ۔ آوون نہ واتیشہ: «نیازی نیتیہ مردم یشون۔ شمہ اشتن
آوون عَذَا آدیتیہ کہ ترین۔»^{۱۷} شاگردن عیسیٰ۔ نہ واتشونہ: «آمہ ایا کا پینج گلہ
نون و دیگلہ مای گیراز چی نیمونہ۔»^{۱۸} عیسیٰ۔ واتیشہ: «آوون بوآرہ ایا چمن
ور۔»^{۱۹} دوملہ مردمی نہ واتیشہ سوڑہ اوں سری کا بینشن۔ عیسیٰ۔ پینج گلہ نون و
دیگلہ مای پیگتیشہ، آسمونی دییشتہ، خدا شکور گردشہ۔ دوملہ نونون پلہ
گردشہ و آدوشہ شاگردون و شاگردن نی آوون آدوشونہ مردمی۔^{۲۰} گرد
ہرداشونہ، سیر آبینہ و آوین نون و مای تیکہ خورده اوں کا کہ مندہ بہ، دونزہ
ڑیکون و خردنون غیراز، پینج هزار گلہ مِرد بہ.

راشییہ آوی سری کا

^{۲۱} البخل عیسیٰ اشتن شاگردون نہ واتیشہ تا ھته کہ آ، مردمی ویسا آگرہ، آوین
لوٹکا دنیشن و پیش از عیسیٰ یشون دریاچہ آ ظرفی را.^{۲۳} مردمی ویسا آگرداہ پیش

عیسی. تنخا پیش کویی گفای دعا بکرده. شو آرسنه، عیسی. او آکا تنخابه.^{۲۴} ام موقع، لوتكا ساحلی کا ور دور آبه به و کلاکی نه موجون گیرفتار به چوم وا بر عکس جهتی وزی که آون کارا بشین.^{۲۵} تقریبا ساعت سه شو به، عیسی. هته که دریاچه سری کا راه بشی، شه چوون طرفی را.^{۲۶} وختی شاگردین عیسی- ویندشونه، دریاچه سری کا راه بشی، ور ترسی نه و ترسی کا خرا خلیع بگردین و پیواتین: «ام ایله روح استه». ^{۲۷} ولی عیسی. آبچل آوون نه واتشه: «شمه دیل فُرص ببو. آزیمه، مترسه!»^{۲۸}

پطرس واتشه: «ای آقا، آگم تیش، دستور بده که آز نی آوی سری نه بام اشته ور.»^{۲۹} عیسی. واتشه: «بری.» آ موقع پطرس لوتكا کا برون اومه و آوی سری کا راه شه و شه عیسی ور.^{۳۰} اما وختی وا ویندشه، ترسه و هته که آوی کا ویشی. خلیع زندشه: «آقا، مِن نجات بده!»^{۳۱} عیسی. آبچل اشتن دسی دراز آگردشه و آبی گتشه و واتشه: «ای کم ایمان، چیراشک گردَره؟»^{۳۲} وختی آون لوتكا دنشتینه، وا آشته. ^{۳۳} دومله کسونی که لوتكا کا بینه عیسی- پرستش گردشونه و واتشونه: «واعدا که ته خدا زوئه ایش.»^{۳۴}

مريضون شفا چنيساري کا

^{۳۴} وختی آون آرسنینه دریاچه آور، چنيساري منطقه کا لوتكا کا ویرمینه.^{۳۵} وختی او مردم عیسی آزو نشونه، کسونی ویسا آگردشونه به گردآ منطقه، و گرد مريضون وردشونه عیسی. ور. آون عیسی. مِنْت گردشونه که إجازه بده تا فقط چی آبا پره دس آسان، و هر کسی که دس آسای، شفا بگتی.

۱۵

ذین و حکمن

دومله ای گروه فریسی- فرقه علما و توارق معلمین، اورشلیمی شهری کا او مینه عیسی. ور و اشونه:^۲ «چیرا اشته شاگردین، مشایخی دبون رعایت نگرن؟ آون غذا هرده پیش اشتن دسون نشورن.»^۳ عیسی. جواودوشه: «شمه اشتن چیرا شمه دبی واسی، خدا حکمی رعایت نگره؟»^۴ چوم خدا حکم گردشه: «اشته دده و ننه حرمت بگه» و هننته نی «هر کسی. اشتن دده یا ننه فش بده، بسی. کیشته ببو.»^۵ اما شمه بو اتیرون آگم کسی. اشتن دده ننه نه بو آجه: «هر کمکی که بسی. شمه بگرم، خدا وقف استه،»^۶ انته، دا آدمی را واجب نییه

إِشَّنْ دَدَهْ نَهْ كَمَكَ گَرَدَهْ نَهْ آوونُ حُرْمَتِ بِكَرَهِه. إِنَّهُ، شِمَهْ دَبَيِ وَاسِيِ، خِدَا كَلَامِي
بَاطِلَ آكَرَهِه. ^٧ إِيِ دِ دِيمِن! إِشَعِيَايِ پِيغَمِبرِ درِبارِه شِمَهْ چِه چَاكِ پِيشَگُويِ
گَرَدَشَه، آمَقَعَ كَه وَاتِّشَه:

”اِمْ قَوْمٌ إِشَّنْ زَوْنِي نَهْ مِنْ حُرْمَتِ بَنَائِنَ،
اَمَا چَوْنَ دِيلَ بَهْ مِنْ كَادُورَهِ.

اَوِنْ بِيَخُودِي مِنْ پِرْسِتِشِ بَكَرَدِينِ،
اَوِنْ إِنْسَانِي يَهْ حُكْمُونِ، خِدَا اَحْكَامِي عَوْضِ مَرْدِمِي يَادِ بَدَائِنِ.“

چِه چِي آَدَمِي نِجَسِ بَكَرَدِي

اَ دُومِلِه عِيسِيِ-آَ جَمَاعِتِي دَخُونِدِشَهِ إِشَّنْ وَرِ وَآوونُ نَهْ وَاتِّشَه: «گَوشِ
بِدِيَهِ وَبِقَهَمَهِ. ^{١١} آَچِي كَه آَدَمِ بَرَدِي آَدَمِي نِجَسِ بَكَرَدِي. بَلْكَمَ آَچِي كَه چِي
گَ كَا بِرُونَ بُومِي، آَسِتَهِ كَه آَدَمِي نِجَسِ بَكَرَدِي. ^{١٢} اِمْ مَوْعِنِ، شَاكِرِدِنِ اوْمِينِه
عِيسِيِ قَرِ وَاتِّشَونِه: «آَيَا تَزْنِيَشِ كَه فَرِيسِيَّيِنِ إِشَّتِه اِمْ گَفِي كَنَارَاحَتِ آَبِيَّيِه؟» ^{١٣}
عِيسِيِ جَوَادِ دُوشَه: «هَرِنَهالِي كَه چِمِنْ آَسِمُونِي يَهْ دَدَهْ كَاشَّتِشِ مَبُو، بِنِه نَهْ
بِرُونَ بُومِي. ^{١٤} آَوونُ وَلَ آكَرَهِه. آَوونُ رَاهِ بَلْدُونِي إِستِينِه كَه إِشَّنْ كُورِي نَه. اَكَمَ اِيلَهِ
كُورِ اِيلَهِ دِيَرِ كُورِي رَاهِ بَلْدِ بِوَهِرِ دِنْفِرِ چَادِيلِه كَادَلَكِنِ. ^{١٥} پِطَرسِ عِيسِيِ. نَهْ
وَاتِّشَه: «اِمْ مَثَلِي مَعَنَا اَمَهِ رَابِوَاجِ». ^{١٦} عِيسِيِ-وَاتِّشَه: «آَيَا شِمَهْ نَيْ خَلا دَرَكِ
نِكَرَه؟ ^{١٧} مَكَمَ نِيمَزَنِه آَدَمِ هَرِ چِي كَه بَرَدِي، بَشِي. اِشكَمِ دِيلِه وَچِي بَيشِ دَفعِ
بَيِّي؟ ^{١٨} اَمَا آَچِي كَه گَ كَا بِرُونَ بُومِي دِيلِي كَا بِرُونَ بُومِي. وَإِمَهِ، آَچِي كَه آَدَمِي
نِجَسِ بَكَرَدِي. ^{١٩} چَوْمِ دِيلِي كَاهِ، پَليَدِه فِيَكِرِنِ، قَتَلِ، زِنَا، بِي عَفْتِي، دِزَدِي، دُورَعَهِ
شَهَادَتِ وَبُخْتَوَنِ بِرُونَ بُومِي. ^{٢٠} اِمْ چِيَّيِنِ نَهْ كَه آَدَمِي نِجَسِ بَكَرَدِينِ. آَشُورَهِ
دَسُونِ نَهْ غَذَا هَرِدَهْ هِيَچَكَسِي نِجَسِ آَنَكَرَهِه.»

كَنْعَانِي يَهْ زَنِي اِيمَانِ

اَ عِيسِيِ. اوَآنَهِ رَاهِ دَلَكَه شَهِ صَورِ وَصِيدُونِي منْطَقَه اُونَ طَرْفِ رَا. ^{٢٢} اِيلَهِ زِنِ
كَنْعَانِ كَه آَمنْطَقَه آَهَالِي كَاهَالِه، اوْمَهِ عِيسِيِ. وَرَهِ بِلَنَدَه سَسِيِ. نَهْ وَاتِّشَه: «إِيِ
آَقا، إِيِ دَاوُودِ پِاتِشَاهِ زَوَئِه، بَهْ مِنْ رَحْمِ بِكَه! اِيلَهِ دِيوِي چِمِنِ كِله بَرَكِ گِيرِيفَتَارِ
گَرَدَشَه.» ^{٢٣} اَمَا عِيسِيِ. اِيِ كَلمَهْ نَيْ چِي جَوَاوِي نِدوُشَهِ. عِيسِيِ. شَاكِرِدِنِ اوْمِينِه
عِيسِيِ. وَرَهِ آَيِي كَا خَواهِيَشِتِ گَرَدَشَونِه وَاتِّشَونِه: «آَرِنَكِي وَيِسَا آَكَه بِدا بِشوِ،
چَوْمِ خِلْعِ نَهْ چَمَهِ دُومِلِه بُومِي.» ^{٢٤} عِيسِيِ. جَوَادِ دُوشَه: «آَزِ فَقْطِ قَوْمِ
إِسْرَائِيلِي زُونَ آَبَهِ گَوْسَنِدونِ رَا وَيِسَا آَبِيَّيِه.» ^{٢٥} اَمَا آَرِنَ اَوْمَهِ وَعِيسِيِ. نَارِي كَا

زِنگ زندشه و واتشه: «ای آقا، به من کمک بگه!»^{۲۶} عیسی- جواودوشه:
 «درست نییه خردنون نونی ویگری و اسبه اون ناری کا ویگری.»^{۲۷} آژن واتشه:
 «بله، آقا، اما اسبه ان نی اشتن صاحبی سفره کا پس منده غذایی که ویو،
 بردین!»^{۲۸} آ موقع عیسی- واتشه: «ایژن، اشته ایمان وراسته! اشته پیسته
 آنجام بی!» ه لحظه آژنی کله شفا گتیشه.

عیسی و رکسون شفا بدای

^{۲۹} عیسی اوآکا راه دلکه شه جلیلی دریاچه طرفی را. جلیلی دریاچه وری کا تلی
 راه شه، دومله پشنه ایله کویی گفا و اوآکا نیشه.^{۳۰} وره جماعتی او مینه عیسی-
 ور. آون اشتن نه شلون، کورون، افلیجون و لالون و دیئر وره مریضون نی
 وردشونه، عیسی. پا ناری کا نوشونه و عیسی. آوون شفا دوشه.^{۳۱} مردم وختی
 ویندشونه لالن گف رین، افلیجن سالم آبون، شلن راه بشین و کورن بویندین،
 تعجب گردشونه و اسرائیلی خدا ستایش گردشونه.

چهار هزار نفری غذا دوعه

^{۳۲} عیسی. اشتن شاگردون دخوندشه آوون نه واتشه: «ام مردمی را چمن دیل
 سوجه، چوم اوری سه روزه آون منه اینه و چی هرده رانیشونه. آز نپیستمه
 آوون وشی ویسا آگرم، مبادا راه کا ضعف بکرن.»^{۳۳} شاگردن جواودوشونه:
 «ام دور افتاده چگاکا، کیاکا بشایمون ام وره جماعتی سیر آگرده رانون فراهم
 بکرم؟»^{۳۴} عیسی- دفتریشه: «چن گله نون هسترونه؟» آون جواودوشونه:
 «هفت گله نون و چن گله روکه مای.»^{۳۵} عیسی مردمی نه واتشه زمینی سری کا
 بینشن.^{۳۶} آ موقع هفت گله نون و چن گله ماییون پیگتیشه و شکور گرده پیش
 آوون پله گردش، اشتن شاگردون آدوشه و شاگردن نی آدوشونه مردمی.^{۳۷} گرد
 هرددشونه و سیر آبینه، آون نون و مای تیکه خورده اون کا که منده به، هفت
 گله سبد پور جمع آگرددشونه.^{۳۸} کسونی تعداد که غذا هرددشونه، ژنکون و
 خردنون غیراز، چار هزار گله مرد به.^{۳۹} بعد آزم که عیسی مردمی ویسا آگرددش
 شینه، لوتكا دنیشه و شه به ناحیه مجдан.

۱ فریسی فِرقه ُعلماء و صدوقی فِرقه ُعلماء، او مینه عیسی. وَرَتَ آئی امتحان بِکَرِن. امی واسی عیسی. کا پیستِشونه که آسمونی یه نیشونه ای آوون نیشون بِدَه. ۲ عیسی. چوون جَوَاوی کا واتِشه: «مَغَرِبَ دَم، بَوَاتِیرون: "چوم آسمون سِرَه، هوا چاک بَبَی،" ۳ و صِبَی سَر، بَوَاتِیرون: "چوم آسمون سِرَه و هوا گَتَه، اوری هوا طوفانی بَی.» شِمَه چاک بَزَنیرون چَنْتَه آسمونی وضعیتی تعبیر بِکَرَه، اما نیمسایه زمانون نیشونه اون تعبیر بِکَرَه! ۴ ام نسل شرور و زِناکار، ایله نیشونه ای پیستِشونه. اما نیشونه ای آوون آدوَعَه نیَب، یونس پیغمبری نیشونه غِیراز. «بس عیسی آوون ترک گردشَه و اشَّن راه شَه.

صدوقیون و فریسیون خمیره ماَیَه

۵ وختی آرسَتینه دریاچه آطرفی را، شاگِرِدن ویندِشونه که ویر بَرگَردَشونه اشَّن نه نون بِکَرِن. ۶ عیسی. آوون نه واتِشه: «ویرا بِبِیَه و فریسیون و صدوقیون خمیره ماَیَه کا دوری بِکَرَه.» ۷ شاگِرِدن یَنْدَی نه بحث بَگَرِدِن و بَوَاتِین: «چوم آمَه نون وَرَدَه نیمونه عیسی. إِنْتَه بَوَاتِی.» ۸ اما عیسی. امی زونِسِتِشه و آوون نه واتِشه: «ای کم ایمانِن، چیرا امی واسی که نون نیرونه یَنْدَی نه بحث بَگَرِدِیرون؟ ۹ خلا نی درک نِكَرَه؟ ویررون بَرگَردَه آپینج گَلَه نون و آپینج هزار نفر و آچَن گَلَه زنبیلی که غذا تیکه خورده اون کا جمع آگَرِدِرونَه؟ ۱۰ یا آ هفت گَلَه نون و آچَر هزار نفر و آچَن گَلَه زنبیل که غذا تیکه خورده اون کا جمع آگَرِدِرونَه؟ ۱۱ بَس چیرا نیمسایه درک بِکَرَه که درباره نون شِمَه نه گَف نِرَنْم؟ فریسیون و صدوقیون خمیره ماَیَه کا دوری بِکَرَه.» ۱۲ آموقع شاگِرِدن زونِسِتِشونه که عیسی. آوون نه بَوَاتِی فریسیون و صدوقیون تعلیمی کا دوری بِکَرِن نه نونی خمیره ماَیَه کا.

پطرسی اعتراف درباره عیسی

۱۳ وختی عیسی آرسَتَه بِه نواحی قیصریه فیلیپی، اشَّن شاگِرِدون کا ڈَفَرِسِشَه: «مردم بَوَاتِین انسانی زوئه کیَه؟» ۱۴ شاگِرِدن جَوَاوِ دوشونه: «بعضی. بَوَاتِین یحیی تعمید دَهَنَدَه استَه. بعضی. نی بَوَاتِین ایلیای پیغمبر استَه، و بعضی. نی بَوَاتِین ارمیا پیغمبر، و یا ایله پیغمبرون کا استَه.» ۱۵ عیسی ڈَفَرِسِشَه: «شِمَه چَه بَوَاتِیرون؟ شِمَه بَوَاتِیرون آز کیَه؟» ۱۶ شَمَعُون پطرس جَوَاوِ دوشَه: «تِه مسیح موعود، خَدَای زنده زوئه ایش!» ۱۷ عیسی. واتِشه: «ای شَمَعُون، یونا زوئه! خَسَه تِه بِبو! چوم انسان، امی بِه تِرا آشکار آگَرَدَه نیَشَه، بلکَم چِمِن آسمونی یه

دَدَهْ إِمَى بَهْ تِرَا آشَكَار آَكَرِدَشَهْ. ^{۱۸} آَزْنِي تِنَهْ بَوَاتِيمَ كَهْ تِهْ پَطَرسِ إِسْتِيَشْ، يَعْنِى صَخْرَهْ سِنَگ وَأَزَامِ صَخْرَهْ سِنَگِ سَرِي كَا چِمنْ كَلِيسَا بَيْنَا بَكَرِدِيمْ وَمَرْگِ قَدْرَتْ هَرَگَزْ نِيمَشَا كَلِيسَا نَابُودِ بِكَرِهْ. ^{۱۹} آَزْ آَسِمَونِي بَأْتَشَايِي آَجَرُونَ بَهْ تِنَهْ بَدَائِيمْ وَتِهْ هَرَ چِي كَهْ زَمِينِي كَا دَوَسِي، آَسِمَونِي كَانِي دَوَسَتَهْ بَيَي وَهَرَ چِي كَهْ زَمِينِي كَا آَكَرِي آَسِمَونِي كَانِي آَبَوْ». ^{۲۰} دَوَمَلَهْ عِيسَى-إِشَّتَنْ شَاكِرَدُونْ قَدْغَنْ گَرِدَشَهْ كَهْ هِيَچَكَسِي نَهْ مَواِجِنْ كَهْ آَهَ مَسِيحْ مَوْعِدْ إِسْتَهْ.

عِيسَى بِيَشَگُويِ درِبارِهِ إِشَّتَنْ مَرْگ وَزِنَهْ آَيِبيِه

۲۱ چَيِ پَشْ عِيسَى إِشَّتَنْ شَاكِرَدُونْ رَاهِ حَقِيقَتِي آَشَكَار آَكَرِدَشَهْ كَهْ بَسِي بِشَوْ بِهْ شَهْرِ اُورَشَلِيمْ وَأَوَاكَا يَهُودِي شِيخِنْ وَسَرَانْ كَاهِنِنْ وَتُورَاتِي مَعْلِمَنْ آَيِي وَرِ عَذَابِ بِدَنْ وَآَكِشَتَهِ بِبُو وَسَومِينْ رُوزِي كَا زِنَهْ آَبَوْ. ^{۲۲} پَطَرسِ، عِيسَى-بَرَدَشَهْ كَنَارِي رَاوْ آَيِيرَا زَزَهِ گِيشَهْ وَإِيشَهْ: «بَهْ تِهْ كَا بِهْ دُورِ بِبُو آَقا! هَرَگَزْ إِنَتَهْ رَهْ چِي إِشَتَهْ سَرَمَا.» ^{۲۳} اَمَا عِيسَى-آَكَرَدَهْ پَطَرسِي نَهْ وَإِيشَهْ: «بَهْ مَنْ كَا دُورِ آَبَوِي شِيطَانِ! تِهْ چِمنِ رَاهِ مَانِعِ إِسْتِيَشْ تَا مَشَامِ چِمنِ كَارُونْ آَنجَامِ بِدَمْ، چَوْمِ إِشتِهْ فِيَكِرِنْ إِنسَانِي اِينَهْ، نِهِ خِدَابِي يَهِ فِيَكِرِهِ.

۲۴ دَوَمَلَهْ عِيسَى إِشَّتَنْ شَاكِرَدُونْ نَهْ وَإِيشَهْ: «آَگَمْ كَسِي بِيَسِتِشِهِ چِمنِ بِبُرو بِبُو، بَسِي إِشَّتَنْ جَانِي كَا دَسِ بِكَرِهِ وَإِشَّتَنْ عَذَابِ وَمَرْگِ صَلِيلِي بِكَرِهِ چِمنِ دَوَمَلَهْ بَا. ^{۲۵} چَوْمِ هَرَ كَسِي بِيَسِتِشِهِ إِشَّتَنْ جَانِي نَجَاتِ بِدَهْ، آَيِي آَزَ دَسِ بَدَائِي؛ اَمَا هَرَ كَسِي چِمنِ وَاسِي إِشَّتَنْ جَانِي فِيدَا بِكَرِهِ آَيِي حَفْظِ بَكَرِدِي. ^{۲۶} إِنسَانِي رَاهِ فَايِدهِ هِسِتِشِهِ كَهِ گِردِ دَنِيَا بِدارِهِ، اَمَا إِشَّتَنْ جَانِي آَزَ دَسِ بِدَهْ؟ يَا إِنسَانِ إِشَّتَنْ جَانِي پَسِ ويَكِيَهِ رَاهِ بَشَاءِ آَدَهْ؟

۲۷ چَوْنِ إِنسَانِي زَوَئِهِ، إِشَّتَنْ دَدَهْ شَكُوهِ وَجَلَالِي كَا إِشَّتَنْ مَلَائِيكَهِ اوْنِ نَهْ بُومَي وَآَمَوْعَهْ هَرَ كَسِي. طَبَقِ چِيِ أَعْمَالِ، عَوْضِ بَدَائِي. ^{۲۸} حَقِيقَتَا شِمَهْ نَهْ بَوَاتِيمَ، بَعْضِي. إِنَّ اَيِيَا كَا مَنْدِينَهِ كَهْ تَا إِنسَانِي زَوَئِهِ مَوْيِينَ كَهْ إِشَّتَنْ بَأْتَشَايِي كَا بُوقِي، نِيمِنْ.»

۱۷

عِيسَى دِيمِي آَكَرِدَسِتِه

۱ اَشِيشِ رُوزِهِ بَشِ، عِيسَى، پَطَرسِ، يَعْقُوبِ وَيَعْقُوبِي بِرَا يَوْحَنا، بِكَتِشِهِ وَأَوْوَنْ إِشَّتَنْ نَهْ بَرَدَشَهِ بِلَنَدَهِ كَوَهِي گَفَا سَرِ، تَا اوَاكَا تَنَخَا بِبُونْ. ^۲ اوَاكَا، چَوْنَنْ چِمي

پیشی. کا، عیسی. ظاهر تغییر گردشه: چی دیم آفتاوی شیوار شفق زنی و چی خلانوری شیوار، اسبی آبه به. ^۳ ام موقع، موسی پیغمبر و ایلیای پیغمبر، چوون چم پیشی. کا ظاهر آینه و عیسی. نه گف رُندشونه. ^۴ پطرس عیسی. نه واتشه: «ای آقا، چه چاک که آمه ایایا استیمونه. اگم پیستره، آز ایایا کاسه گله سایه وون وچ آگرم، ایله ترا، ایله موسی را و ایله نی ایلیا را.» ^۵ پطرسی گف حال تمون آبه نبه که ایله درخشان خری چوون سری کاسا درگندشه و خری کا سسی. اومه که بواتی: «ام چمن عزیزه زوئه یه که از آبی کا ور راضی ایمه؛ چی گفون گوش بدییه.» ^۶ وختی شاگردن ام سسی درسیشونه، برک ترسی نه و دیمی نه زمینی سر بلکینه. ^۷ ولی عیسی. اومه و اوون دس پنوشه و واتشه: «پرzedه مترسه.» ^۸ وختی شاگردن کفا دییشتینه، عیسی غیراز کسی نویندشونه.

^۹ هته که کوه کا بومین جیر، عیسی. اوون دستور دوشة، واتشه: «آ چی که ویندرونه گسی. را مواجهه، تاروزی که انسانی زوئه مرده پش زنده آبو.» ^{۱۰} شاگردن عیسی کا دفرسیشونه: «بس چیرا توراتی معلمین بواتین اول بسی. ایلیا پیغمبر با؟» ^{۱۱} عیسی. جواودوشة: «آلبت که ایلیا بومی و همه چی، چی اولی شیوار وچ آگره. ^{۱۲} اما آز شمه نه بواتیم که ایلیا حسنه نی اومه، ولی آبی آیزوونیشونه و هر کاری که پیستیشونه آبی نه گردشونه. هنته نی انسانی زوئه، چوون دسی کا عذاب بگشدي.» ^{۱۳} آموقع شاگردن زوینتیشونه که عیسی. درباره یحیی تعمید دهنده اوون نه گف زنه.

دیو گته زوئه شفا

^{۱۴} وختی آون کوه کا اومنینه جیر مردمی ور، مردی اومه عیسی. ور و چی پیشی. کا زنگ رُندشه و واتشه: ^{۱۵} «ای آقا، چمن زوئه رحم یکه. چوم که آغشی استه و برک عذاب بگشدي. بعضی. موقع آتشی. دیله و بعضی. موقع نی آوی دیله کا دلکه. ^{۱۶} آئی وردمه اشته شاگردون ور، اما آون نشاستیشونه آئی شفا بدن.» ^{۱۷} عیسی. جواودوشة: «ای بی ایمان و منحرف نسل، تا گینی بسی. شمه نه بیوم؟ تا گینی بسی. شمه تاو بوارم؟ آئی بواره ایایا چمن ور.» ^{۱۸} عیسی. دیوی را زیزه گیشه و دیو زوئه کا برشه و زوئه ه لحظه شفا گیشه. ^{۱۹} آموقع عیسی. شاگردن اومنینه عیسی. ور و خلوتکی آبی کا دفرسیشونه: «چیرا آمه نشاستیمونه آدیوی برگرم؟» ^{۲۰} عیسی. جواودوشة: «چوم شمه ایمان گمه! حقیقتا شمه نه بواتیم، اگم ایله روکه خردل دونه قدر ایمان بداره، بشایرون ام کوه نه بواجه.

”ایيانه بِش آور“ و آکوه نی بشی. و هیچ چی شمَه را محال نییب.]^{۲۱} اما ام
چنس دیو، دعا و روزه غیراز هیچی نه بِرون نِبرشونه. [

عیسی دومین پیشگویی درباره إشتئش مرگ و زنده آبیبه

وختی عیسی. و چی شاگردن جلیلی ولایتی کایندی نه جمع آبینه، عیسی.
آون نه واتشه: «انسانی زوئه، مردمی دَسی نه تسلیم بَبی. ^{۲۳} آون آئی کِشِن و آ
سِومین روزی کا زنده آبو.» شاگردن وِر غمگین آبینه.

عبدی مالیات

وختی عیسی. و چی شاگردن آرسْتینه بِ شهر گَفَرناحوم، مأمورِنی که د
دِرَهَمی یه مالیاتی که معبدي شِن بَه، ویگرین، اومنینه پطرسی وَر و آییکا
دَقَرِیشونه: «شمَه أَسْتَاد معبدي مالیات آنِدَه؟» ^{۲۵} پطرس واتشه: «آلبت که
آدَه!» وختی پطرس شَه کَ، پیش آزِام که چی بوآجَه، عیسی. آبینه واتشه:
«شمعون، تِه چه فیکر بَگردیش؟ دنيا پاتشا ان کیون کا باج يا مالیات ویگرن?
إشتئشون مردم مالیاتی کا مُعافی نه! ^{۲۷} اما امی واسی که آون توھین مَكْرَم، پِش
درياقه وَر و ایله غِرماق ذَرَفَن آوی ديله. اوّلين مایي که گِتَره، چی گَ آکه. ايله
چهار دِرَهَمی یه سِکه ای چی ديله کا بَويندیش. آی بِگه و آبینه چِمن و اشته
مالیاتی سهمی آدَه.»

۱۸

کی گِرَدی کا يالَرِ استه

آ موقع، شاگردن اومنینه عیسی. وَر و دَقَرِیشونه: «آسِمونی پاتشایی کا، کی
گِرَدی کا يالَرِه؟» ^{۲۸} عیسی ايله خِرَدَنی سَسْن گَرِدَشَه وَآخِرَدَنی، شاگردون وَسطی
کا نیشوندیش ^{۲۹} واتشه: «حقیقتا شِمَه نه بَواتِیم، تا وختی که شِمَه عوض
مَبِییه و خِرَدَنون شیوار مَبِییه، هرگز آسِمونی پاتشایی ديله نِشییه. ^{۳۰} هَر کسی.
إشتَن ام خِرَدَنی شیوار فروتن بِکِرَه، آسِمونی پاتشایی کا گِرَدی کا يالَرِ بَبی. ^{۳۱} هَر
کسی چِمن نومی نه إنتهَ رَه خِرَدَنی قَبُول بِکِرَه، مِن قَبُول گَرِدَشَه.

«ولی هَر کسی باعیث بِبُو ايله ام روکون کا، که بَه مِن ایمان هِستِشونه، گناه
بِکِرَه، آیی را چاکَرَه ايله يال آسیا سِنگی إشتَن گَرَدَنی کا دَوَسَه، إشتَن ذَرَفَنَه دریا

تونی کا وَغَرَقَ آبُو! ^٧ واي بِه حالِ ام دنيا، که آدمون وسوسه بَگردي که گناه بِکرِن! البتہ وسوسه هميشه إسته، اما واي بِه حالِ آکسي. که وسوسه باعيث بِبو.

«^٨ بَسْ أَكْمَ إِشْتِه دَسْ يَا پَا، باعيث بِبو تِه گناه بِکرِي، آبي قطع آکه و فِر آدَه، چوم بِه تِه را چاکِتَه إِفْلِيج يا شَل بِشِي آبَدِي يَه زندگِي ديله تا اِم که دِگِلِه دَسْ يَا دِگِلِه پَا نه تِه دَرَقِنِ آبَدِي يَه آتشِي ديله. ^٩ وَأَكْمَ إِشْتِه چِم، باعيث بِي تِه گناه بِکرِي، آبي بَرَوَه و فِر آدَه، چوم بِه تِرا چاکِتَه ايله چِمِي نه بِشِي. آبَدِي يَه زندگِي ديله تا اِم که دِگِلِه چِمِي نه تِه دَرَقِنِ جهندِي آتشِي ديله.

ژون آبه گوَسَنْدِي مَثَلٌ

«^{١٠} وَيِرَا بِيَيَه که هِيَجِ لِكِه اِم روکون تَحْقِيرَ مَكَرَه، چوم شِمَه نه بَواتِيم که چوون ملائِيکه إن آسِموني کا، هميشه چِمن آسِموني يَه دَدَه دِيمِي بَويَنِدين. ^{١١} چوم إنسانِي زوئه که آزِيمَه، اوَمَه تا ژون آبه، نِجَاتِ بَدَه. ^{١٢} شِمَه چِه فيکري بَگرديرون؟ أَكْمَ مِرْدِي صَدِ لِكِه گوَسَنْدِ بِدارِه و ايله ژون آکِرَه، بَگِم آنود و نِه لِكِه گوَسَنْدِي کوه کا وِل آنِکِرَه و نِشَوَا ايله ژون آبه گوَسَنْدِي دوَملِه؟ ^{١٣} حقيقَتَا شِمَه نه بَواتِيم، که أَكْمَ آبي بِتَأْفِه، آيله گوَسَنْدِي را وَرَتِر شادِ بَيِ تا آنود و نِه لِكِه گوَسَنْدِي را که ژون آبه نِيَه. ^{١٤} هِنْتَه نِي چِمن آسِموني يَه دَدَه پِيسَتِه اِم نِيَيَه که حتَّى ايله اِم روکون کا هلاک آبون.

«^{١٥} أَكْمَ إِشْتِه بِرَا إِشْتِه حقِي کا بَدِي بِکَرَه، بِش و نِينِي کي خطا بَيِ نه بَواَج. أَكْمَ إِشْتِه گَفِي گُوشِ بَدَه، إِشْتِه بِرَا بِه دَسْ وَرَدَه؛ ^{١٦} اما أَكْمَ إِشْتِه گَفِي گُوش مَدَه، ابي نفر يا دِنْفِري إِشْنَن نه بِبَه چِي وَرَتَا ”هَرَ گَفِي کَه زِنَدَه بَيِ، دِگِلِه يا سِه لِكِه شاهِدِي گواهِي نه ثابَت بِبو“. ^{١٧} أَكْمَ نِپِيسِتِشِه چوون گَفِي نِي گُوشِ بَدَه، آ مؤمنون جماعَتِي نه بَواَج؛ وَأَكْمَ نِپِيسِتِشِه مؤمنون جماعَتِي گَفِي نِي گُوشِ بَدَه، آ موقع ابي نه ايله بُت پِرسَت يا باجِگِيرِي شيوار رفتار بِكَه. ^{١٨} حقيقَتَا شِمَه نه بَواتِيم، که هَر چِي که زمِينِي کا دَوَسَه، آسِموني کانِي دَوَسَتِه بَيِ؛ و هَر چِي که زمِينِي کا آکِرَه، آسِموني کانِي آبو. ^{١٩} هَنْي شِمَه نه بَواتِيم که أَكْمَ دِنْفِر شِمَه کا زمِينِي کا يَكْدِيل چِي درخواست بِکَرِن، چِمن آسِموني يَه دَدَه، آبي، آدَه آوون. ^{٢٠} چوم هَر جِگَا که دِنْفِر يا سِه نَفِر چِمن نومِي نه جَمِع آبون، آزِنِي اوَاکا چَوون ديله کايمَه.»

بِ رَحْمَ نُوكَرِي مَثَلٌ

۲۱ دومله پطرس اومه عیسی وَر وَآیی کا گَفِن شه: «ای آقا، اگم چِمن بِرا چِمن حقی کا گناه بِکَرِه، چن گَرَه تبَسی. آیی بِتَخِشِم؟ هَفْت گَرَه؟»^{۲۲} عیسی. جَوَاو دوشة: «بَه تِنَه بَواتِيم نَه هَفْت گَرَه، بَلَگُم هَفتاد گَلَه هَفْت گَرَه.

«۲۳ بَس، آسِمونی پاْتشایی، ایله پاْتشایی شیوار استه که تصمیم گِتِشه إِشَّان نوگرون نه حساب کیتاب بِکَرِه. ^{۲۴} وَختی دَمنَدَه بِه حساب کیتاب گَرَدِه، ای نَقْرِی وَرَدِشونه پاْتشا وَر که دَه هَزار گَلَه قنطار که ایله کاریگری دیویست هزار سالی دَسْمَزْدِی قدر بَه، چَیی قَرْضَدار بَه. ^{۲۵} اما چوم آنیمَاشای إِشَّان قَرْضَی آَذَی، چَیی آرباب دستور دوشة آِمرَدِی چَیی زِن وَچَیی خَرَدَنَوْن وَگِرَدِه چَیی دارایی نه بِخَرَشِن وَچَیی ظَلَبِی ويِگِرن. ^{۲۶} بَس آنوگر إِشَّان آربابی دَس وَپا دَلَکَه مِنَّت گَرِدِشه وَاتِشه: «مِنْ مُهَلَّت بِدَه تا گَرَدِه إِشَّتَه قَرْضَی آَدَم». ^{۲۷} آربابی دیل آییرا سیستَه وَچَیی قَرْضَی بَخِشِسْتَه وَآیی آزاد آگَرِدِشه. ^{۲۸} اما وَختی هَنَوگر، شَه بِرون، ایله إِشَّان هَمَکارِی اوآکا وَینِدِشه که صد دینار که ایله کاریگری سِه مانگی دَسْمَزْدِی قَدَر بَه، آیی کا طَلَبِیشِ استَبَه. بَس آئَی گِتِشه وَإِشَّان دَسِی نه چَیی لوکِی فِشار دوشة، وَاتِشه: «إِشَّتَه قَرْضَی آَدَه!»^{۲۹} چَیی هَمَکار چَیی دَس وَپا دَلَکَه وَآیی مِنَّت گَرِدِشه وَاتِشه: «مِنْ مُهَلَّت بِدَه تا إِشَّتَه قَرْضَی آَدَم». ^{۳۰} اما آقبول نِکَرِدِشه، بَلَگُم شَه آِمرَدِی زندانی کا دَرَقِنَدِشه تا وَختی که إِشَّان قَرْضَی آَدَه. ^{۳۱} وَختی که چَوون بقیه ی هَمَکارِن اِم ماجرا وَینِدِشونه، وِر ناراحت آبینه و شیئه إِشَّان آربابی وَر گَرِدِه ماجرا آییرا وَاتِشونه. ^{۳۲} آمَوْقَع آرباب آِمرَدِی سَسَن گَرِدِشه وَآبینه وَاتِشه: «ای سَرُورَه نوگر، بَلَگُم آزِإِشَّتَه مِنَّت گَرَدِه وَاسِی گَرَدِه إِشَّتَه قَرْضَی بِتَخِشِسْتَمَه.» ^{۳۳} بَلَگُم تَنِي نَبِی إِشَّتَه هَمَکارِی رَحَم بِکَرِی، هَتَه که آز بَه تِن رَحَم گَرِدِمَه؟»^{۳۴} آرباب وِر عَصَبَانی آبَه و دستور دوشة آنوگری دَرَقِنَ زندانی کا وَآیی شِكْنَجَه بِکَرِن وَتا وَختی إِشَّان قَرْضَی تا آخرین قِران آمَدَه، ای آزاد آمَگِرن. ^{۳۵} هِنْتَه نِی چِمن آسِمونی یَه دَدَه، شِمَه هَر کَمِيلَه نَه هِنْتَه رفتار بِکَرِدِی، اگم شِمَه، شِمَه بِرا صِدقِ دیلی نَه مَبَخِشَه.»

۱۹

عیسی تعلیم دوعِه درباره طلاق

۱ وَختی عیسی. اِم گِفِن ٿَمُون آبینه، ولايت جلیلی نه شَه بِرون وَشَه اُرْدن رِواری آَظرَف بِه نواحی یهودی یَه. ^۲ وِرَه جماعتی عیسی. دومله راه دَلَکِینه و عیسی اوآکا اوون شفا دوشة.

۳۰ فریسی فرقه علما نی او مینه عیسی. ورتا آیی امتحان بگرن. آون دَفَرِیشونه:
 «آیا جایز استه مرد اشتن رنی هرچی واسی طلاق بده؟»^{۱۵} عیسی. جواودوشه:
 «بگم توراتی کاخندرون نی، کسی. که آوون خلق گردشه، صفتنه نه "آوون مرد و
 رن خلق گردشه"،^{۱۶} و واتشه که: "امی واسی، مرد اشتن دده ننه کا چدا آبو،
 اشتن رنی دچیکه و آد نفر ایله بدان آبون؟"^{۱۷} بس آون د، دیگله بدان نینه بلگم
 ایله بدنی نه، بس آچی که خدا پیوند دوغشه، انسان چدا آمگه.»^{۱۸} آون عیسی.
 نه واتشونه: «بس چیرا موسی پیغمبر حکم گردشه که مرد ایله طلاق نامه اشتن
 رنی آده و آی ول آگرده؟»^{۱۹} عیسی. جواودوشه: «شمہ سِنگدیل بییه واسی
 موسی اجازه دوشه شمہ رنی طلاق بیدیه، اما صفتنه نه انته نبه.^{۲۰} شمہ نه
 بواتیم، هر کسی اشتن رنی زنا غیراز، دیت چی واسی طلاق بده و دیت رنی بپره،
 زنا گردشه.»^{۲۱} شاگردن عیسی نه واتشونه: «اگم انته ببو، بس چاکته که هیچ
 مردی ازدواج مگره!»^{۲۲} ولی عیسی. آوون نه واتشه: «هر کسی. نیمسا ام کلامی
 قبول بگرده، مگم آکسونی که به آوون عطا بییه ببو.^{۲۳} چوم بعضی. خواجه ان
 مادر زادی خواجه اینه؛ بعضی. خواجه ان نی، مردم آوون خواجه گردشونه؛ و
 بعضی-نی آسمونی پاشایی واسی اشتن خواجه بزنین و ازدواج نگرن. بس هر
 کسی بشای امی قبول بگرده، بدا قبول بگرده.»

عیسی و خردمند

۱۳ دومله مردم خردنون وردشونه عیسی. ور که اشتن دسی چوون سرپنه و
 آوون را دعا بگرده. اما شاگردن مردمی رازه گتشونه.^{۲۴} اما عیسی واتشه: «بداره
 روکه خردنی بان چمن و روچوون ناری مگره، چوم آسمونی پاشایی انته ره
 گسونی شن استه.»^{۲۵} عیسی. خردمنون سری دس پنوشه و آوون برکت دوشه و
 اوآکا شه.

چوون ثیروتمند

۱۶ آیی روز ایله مردی او مه عیسی. ورو دَفَرِیشه: «ای استاد، چه چاک کاری
 بسی بگرم تا بِشام آبدی یه زندگی به دس بوارم؟»^{۲۶} عیسی. آینه واتشه: «چیرا
 درباره چاک کار به من کا دَفَرسی؟ فقط خدا چاک استه. اگم پیستره زندگی آبدی
 دیله دشی، خدا آحكامی آنجام بده.»^{۲۷} آ مرد عیسی. کا دَفَرِیشه: «گمیله
 آحكام؟»^{۲۸} عیسی. جواودوشه: «قتل مگه، زنا مگه، دزدی مگه، دوروعه
 شهادتی مده،^{۲۹} اشته دده ننه حُرمت بگه و اشته خمسووه نه اشته جانی

شیوار خش بیش.»^{۲۰} آجوان مِرد واتشه: «آز گرد امون آنجام دوْعَمَه؛ د چه چی کم دارم؟»^{۲۱} عیسی آیینه واتشه: «اگم پیستره کامل بی، بیش و هر چی که هستره بخوش و چی پولی آده فُقرا تا آسمونی کا گنج بداری. دومله بُری و به مِن کا پیروی بگه.»^{۲۲} وختی آجوان مِرد امی درسشه، پُر آبه و او آنه شه، چوم ور ثروتِش استبه.

آموقع عیسی. إشتَن شاگِردون نه واتشه: «حقیقتا شِمه نه بواتیم، که ایله ثیروتمندی را ور چتین استه که آسمونی پاتشایی دیله دشو.^{۲۴} هنی شِمه نه بواتیم که دوه دَویَرَه دَرْزَنِ خَلَه کا راحتره تا ام که ایله ثیروتمندَه آدم، دشو خدا پاتشایی دیله.»^{۲۵} شاگِرِدِنِ ام گفی درسه کا مات آبینه و دَفَرِشونه: «بس دِکی بشای نجات پیدا بِکرِه؟»^{۲۶} اما عیسی. آوون دییشته و واتشه: «ام کار انسانی را غیر ممکن استه، اما خدا راهمه چی ممکنه.»^{۲۷} دومله پطرس، عیسی نه واتشه: «دَیس آمه همه چی ول آگردمونه او میمونه به ته کا پیروی بگردیمون. بس چه چی چمه نصیب ببی؟»^{۲۸} عیسی. جواودوشة: «حقیقتا شِمه نه بواتیم، وختی انسانی زوئه آتازه دنیا کا، إشتَن شکوهمندَه پاتشایی تختی سری کا بینشه، شِمه نی که به مِن کا پیروی گردنونه، دونزه گله تختون سری کا نیشه و اسرائیلی دونزه گله قبیله داوری بگردیرون.^{۲۹} و هر کسی- چِمن نومی واسی إشتَن کَ یا برا اون، یا إشتَن خالا اون، یا إشتَن ذده نَه، یا خِرَدنون و یا إشتَن مِلك املائی ول آگرداش ببو، چی صد برابری ویگره و آبدی یه زندگی بِه ا Rath بَرَدَی.»^{۳۰} اما ورگِسِن که او لین استینه آخرین بَبین، و آخرین او لین بَبین!

۲۰

آنگِرَه باعی کاریگِرون نَقل

«آسمونی پاتشایی، ایله باعَ صاحبی شیوار استه که صِبی زو بشی. بِرون تا إشتَن آنگِرَه باعی را کاریگر بگرِه.^۲ باعَ صاحب، کاریگِرون نه طی گردشِه که روزی ای دینار که ایله کاریگری ای روزی دَسْمَزَدَه، بِه هر کمیله آوون آدَه. دومله آوون ویسا آگرداشِه إشتَن آنگِرَه باعی را.^۳ تقریبا ساعت نه صبح بِه، باعَ صاحب هنی شه بِرون و ویندشِه که چَن نفر میدونی کا بیکار مَنَد بینه.^۴ آوون نه واتشه: «شِمه نی بِشه چِمن آنگِرَه باعی کا کار بگرِه و هر چی که شِمه حق استه شِمه آدم.»^۵ بس آون نی شینه. هنی حدود ساعت دونزه ناهار و هم حدود سه بعد آز ناهار شه بِرون و هَ کاری گرداشِه.^۶ تقریبا ساعت پینج بعد آز

ناهارنی شه بِرون و چن نفری ویندیشه که بیکار مند بینه. آوون کا دَفَرِیشہ: "چیرا تمون روز ایبا کا بیکار مَنْدِرُونه؟"^۷ آون جَوَاد دوشونه: "چوم هیچ کس بِمون کاری آدوعه نیشہ". باعَ صاحبِ آوون نه واتیشہ: "شِمَه نی بشَه چمن آنگَرَه باعی کا کار بِکَرَه".^۸ مَغَرِبِ دَم، باعَ صاحبِ، سَر کاریگری نه واتیشہ: "کاریگرون دخون و کسوئی کا که گِردی آخرَر اوَمِینه شروع بِکَه تا کسوئی که اوقل اوَمِینه، چَوَون مُزْدَی آَدَه".^۹ کاریگری که حدود ساعت پینچ اوَمَه بینه کاری سَر، هر کمیله ای دینار ویگِتِشونه.^{۱۰} وختی کسوئی نوبت آرسته که گِردی کا زودتر اوَمَه بینه کاری سَر، خیال بَكَرِدِین که ورَّتِر مُزْد ویگِرِن. اما آون نی هر کمیله ای دینار مُزْد ویگِتِشونه.^{۱۱} وختی آون إشتَان مُزْدَی ویگِتِشونه، غُرْغُر گَرِدِشونه و باعَ صاحبی نه واتیشونه:^{۱۲} "إِمَنْ کَه آخِر اوَمِینه فقط ای ساعت کار گَرِدِشونه و تِه آوون آمَه نه ایلَه گَرَدَرَه که تمون روز، کاری سِنْگِینی چَمَه دوشی سَری کا بَه و داعَ آفتاوی جیری کا کار گَرَدَمُونه!"^{۱۳} باعَ صاحب ایلَه آوون کا دیشته و واتیشہ: "ای رِفِق، آز که بَه تِنَه ناحقی گَرَدَه نیمه. بَگَم چَمَه قرار مدار هِم ای دینار نِبَه؟"^{۱۴} بَسِ إِشتَانِ حَقَّی ویگَه و بِش! آز پیستِمَه ام آخرین نَفَری نی إِشتَانِ قَدَر مُزْد آَدَم. ^{۱۵} بَگَم آز حَقِ نِدارم چِمَن مالی نه هَر چَه پیستِمَه بِکَرِم؟ چِمِ نِداری چِمَن دَس و دیل بازی بِوینی؟"^{۱۶} بَس، کسوئی که آخرین إِستینه اولین بَیِن و آولَین، آخرین بَیِن!^{۱۷}

عیسی سِوَمِین پیشگویی درباره ای إِشتَانِ مرگ و زِنَدَه آبیِیه

^{۱۸} وختی عیسی. بشی. اورشلیمی شهری طرفی را، راه دیله کا إِشتَان دونزَه گِله شاگِردی بَرِدِشَه گُوشَه اییرا و آوون نه واتیشہ: «دَبِسَه، بَشِيمون بِه شهر اورشلیم. اوَا کا انسانی زوئه، سَرَان کاهِنون و توراتی معلمون تَسْلِیم بَكَرِدِین. و آون ای مَحَکوم بِه مرگ بَكَرِدِین. آون انسانی زوئه آدن غیر یهودیون دَس تا آئی مسخره بِکَرِن و شِلاق بِرَنْن و مَصْلُوب بِکَرِن. و آسَوَم روزی کا زِنَدَه آبو.»

يعقوب و يوحنا، نَنَه درخواست

^{۱۹} موقع يعقوب و يوحنا نَنَه، إِشتَان دِگَلَه زوئه اون نه اوَمَه عیسی. وَر. يعقوب و يوحنا زِبَدی زوئه إن بینه. چَوَون نَنَه عیسی. ناری کا زِنَگ رِنْدِشَه، عیسی. کا پیستِشہ که آیی را کاری بِکَرَه.^{۲۰} عیسی. دَفَرِیشہ: «چَه پیستِرَه؟» ژن واتیشہ: «بُواج تا چِمَن ام دِگَلَه زوئه إن إِشتَانِ پاُتشایی کا، ایلَه إِشتَانِ راست طرف کا و آیلَه إِشتَانِ چَپ طرفی کا بِنِشن.»^{۲۱} عیسی. واتیشہ: «شِمَه نیمزَنَه چَه چَی

پیسِترونه. آیا بَشایرون آعذابَ قدره ای کاکه آز هم زودبیون آیی کا هنچم، شِمَه نی بِنچه؟» آون جَواو دوشونه: «بله، بَشایمون.»^{۲۳} عیسی- آوون نه واتشه: «شِمَه نی چمن هَ قَدَرَه کا هنچه، اما یزونه آز اختیار نیمه که بوآجم کی چمن راست طرفی کا و چپ طرفی کا بینشه. ام چگا کسوئی شِن استه که چمن آسمونی یه دده آوون را آماده آگردشه.»^{۲۴}

وختی آده گله شاگرد ام ماجرا درسشونه، آدِگله بِرا را برک عصبانی آبینه.^{۲۵} اما عیسی- آوون دَخوندشه و واتشه: «شِمَه بَزْنیرون که دیَر قومون حاکِمن آوون را حکمرانی بَگردن و چوون رَئیسن اشَنَّ دَس جیرون دَستور بَداین.^{۲۶} اما شِمَه دیله کا إنته مَبو. هَر کسی پیستِشه شِمَه دیله کا يال بِبو، بَسی. شِمَه نوگر بِبو.^{۲۷} و هَر کسی پیستِشه شِمَه دیله کا اوُل بِبو، بَسی. شِمَه غلام بِبو.^{۲۸} حتی انسانی زوئه نی اوَمه نییه تا آیی خدمت بِگرِن، بلگم اوَمه تا مردمی خدمت بِگرِه و اشَنَّ جانی وِرگسون آزادی را فیدا بِگرِه.»

دِگله کوری شفا

وختی عیسی- و چی شاگردن آریحا شهری نه بَشین، وَره جماعی عیسی- دومله راه دَلکینه.^{۲۹} راه گَناری کا، دِگله کوره مَرد نِشت بینه. وختی آون درسشونه که عیسی- اوَنه دَوییره، خِلِع بَگردن، بَواتین: «إِي آقا، إِي داود پاپشاه زوئه، بَمون رَحْم بِكَه!^{۳۰} مردم آوون را زَه گِتشونه و آوون نه واتشونه که ساکیت آبون؛ اما آدِنفر وِرَّتر خِلِع بَگردن، بَواتین: «إِي آقا، إِي داود پاپشاه زوئه، بَمون رَحْم بِكَه!^{۳۱} عیسی- مَنده و آدِنفری سَس گرداشَه و دَفَرِسَه: «پیسِترونه شِمَه را چه بِکَرم؟»^{۳۲} آون واتشونه: «إِي آقا، آمه پیستِمونه چَمَه چمن بِوینن.»^{۳۳} عیسی دیل آوون را سیسته و چوون چمی دَس آسوشَه. چوون چمن آلبَخل آبینه و بَشاین بِوینن و عیسی دومله راه دَلکینه.

۲۱

عیسی ایله شاهی شیوار دَشو اورشلیمی دیله

وختی عیسی- و چی شاگردن شهر اورشلیمی نِزدیک آبینه، آرسَتینه بِه دِی که چی نوم بِیت فاجی بَه و کوه زیتونی کا بَه. دومله عیسی- دِگله اشَنَّ شاگردون ویسا آگردشه،^{۳۴} و آوون نه واتشه: «بِشَه آدِی که شِمَه رو بَه رو کا استه. هِنته که دِه دیله دَشیرونه الاغنی چی گُره نه پیدا بَگردیرون که دَوسته

اینه. آوون آگَرَه و بِوَآزَه چِمن وَر. ^۳ آگم کسی. شِمَه نه گَفِي زَنْدِشِه بُوَاجَهَه:
”خِداوند إِمُون لازِم دارِه“، وَأَشْخَص الْبَحْلَ أَوْنَ وِيسَا آگَرَه.“ ^۴ إِنْتَهَ بَه تا
چیونی که پیغمبری واسطه نه واته بییه به اتفاق دَلَکَه که:

«^۵ اورشلیمی نه، کوه صَحِیونی كِله نه بُوَاجَهَه،

”دَسِّ إِشْتِه پُاتْشا بُومَى إِشتِه وَر،

فِروْنَ وَالْأَغْنَى دَنِيشْتَه بُومَى،

الْأَلَاغَ كُرَه سَرِي كَادَنِيشْتَه بُومَى.“ ^۶

آدِگَلَه شاگِرد شینه و هَرْ چَيِي که عیسی. آوون نه واَشَ بَه آنجام دوشونه.
آوِن الْأَلَاغ وَجَيِي كُرَه وَرَدِشُونَه وَإِشْتَنَ خَلا اون چَوُون سَرِي کا بِرَنْدِشُونَه و
عیسی دَنِيشْتَه. ^۷ وَرَه جَمَاعَتِي نِي إِشْتَنَ خَلا اون راه سَرِي کا جِيَكَرِدِشُونَه وَبعضِي.
نِي دارون لاخه اون دَوْرِين، راه کا جِيَكَرِين. ^۸ مردمی که عیسی. نارناه بَشِين و
مردمی که چَيِي پِشَتِي نه بُومَين، خَلِعَ بَكَرَدِين وَبَواتِين:

»نجاتِ بِده، داود پُاتْشا زَوْئَه!«

»مُتِواَرَكِ إِسْتَه آَكَسِي که خِداوندِي نومِي نه بُومَى!«

»نجات، عَرْش بَرِينِي کَا!«

وختی که عیسی. شهر اورشلیمی ديله دَشَه، گِرد شَهْرِي، شور و شوق گِيتَشَه.
مردم دَقَرْسِين: «إِم كَيِيَه؟» ^۹ وَأَجَمَاعَتْ جَوَاد دوشونه: «إِم، عیسای پیغمبر
إِسْتَه. جَلِيلِي نَاصِرَه، مردمی کَايَه.»

عیسی معبدی کا

آءِ موقع عیسی دَشَه معبدی ديله و گِردَكَسونی که معبدی سِرا کا بازارِ مِجِي
بَكَرَدِين بَرَكَدِشَه و صرافون مِيزُون وِيگَارِدِنِيشَه و كَفْتَر خِرْشُون بَساطِي بِه هم
زَنْدِشِه ^{۱۰} و آوون نه واتشَه: «إِشْعَاعِيَي پِيغمَبَرِي كَيِتَابِي کا نَيُويِشْتَه بِيِيَه: چِمن
کَ نَه دَعَا کَ بَواتِين،» اما شِمَه آبِي دِزِدون لونَه 'وَجَ آَكَرَدَرُونَه.»

معبدی کا، كورِن و شَلِين اوَميَنِه عیسی. وَر و عیسی. آوون شَفَا دوشَه. ^{۱۱} اما
وختی سَرَان کا هِينَن و توراتِ معلِمِن، عیسی. معِجزَه اون وِينِدِشُونَه و وِينِدِشُونَه
که خِرَدِنِ معبدی کا خَلِعَ بَكَرَدِين: «نجاتِ بِده داود پُاتْشا زَوْئَه،» وَر
عصباَنی آبيينه. ^{۱۲} آوِن عیسی. نه واتشونه: «دَرسِي إِمِن چَه بَواتِين؟» عیسی-
جَوَاد دوشَه: «بله! مَگَم داودِي زَبُورِي کا خَنَدَرُون نَي کَه،
»خِرَدِنِ و شِتَّه هَرَه خِرَدِنِ نَي إِشْتَن زَوْونِي نَه،

«آی ستايش بگردين؟»^{۱۷}
عيسى. آون وِل آگر دشه و شهرى کا ترسه و شه بيت عنيا ده و شوي را او آكا
منده.

آنجليل داري خشك آبييه

صبي سر، وختي عيسى آگردي به شهر اورشليم، وشيش به.^{۱۹} راه گناري کا
آنجليل داري ويندشه و شه چي طرف را، اما ليوی غيراز، داري کا چي
نويندشه. بس داري نه واتشه: «ته، د هرگز ميوه موواري!» دار آلبحل خشك
آبه.^{۲۰} وختي شاگردن ام صحنې ويندشونه مات آبينه، و واتشونه: «چنته
آنجليل دار آلبحل خشك آبه؟»^{۲۱} عيسى. جواو دوشه: «حقيقتنا شمه نه
بواتيم، اگم ايمان بداره و شک مگره، نه فقط بشايرون ام چي که آنجيل داري
نه به، آنجام بدييه، بلگم حتی اگم ام کوه نه بوآجه "ایياکا برا و دريا کا ڈلک،"
هنته بي.^{۲۲} اگم ايمان بداره، هر چه که دعا کا پيسترونه، ويگره.

عيسى اختيار

وختي عيسى دشه معبدی ديله، دمنده مردمي تعليم دوعه. ام موقع سران
کاهين و قومي شيخن اومينه چي ورو واتشونه: «چه حق واختياري نه إم
كارون بگرديش؟ کي إم اختياري ته آدوعشه؟»^{۲۴} عيسى. جواو دوشه: «آزن
شمه کا سوالی ڈفرسم، اگم جواو بدييه آ موقع آزن شمه نه بواتيم که چه حق
واختياري نه إم کارون آنجام بدایم.^{۲۵} کي إم حق واختياري آدوعش به به
يحيى که تعميد بده؟ خدا يا إنسان؟» آون ٽندی نه بحث گرديشونه و واتشونه:
«اگم بوآجم "خدا"، عيسى. بواتي، "بس چيرا آي ايمان نور درونه؟»^{۲۶} اگم
بوآجم "إنسان"، مردمي کا ترسم، چوم آون گردد، يحيى، ايله پيغمبر بزنين.^{۲۷}
بس عيسى جواوى کا واتشونه: «آمه نيمزام». عيسى. واتشه: «آزن شمه نه
نواچم چه حق واختياري نه إم کارون آنجام بدایم.»

د گله زوئه مَثَل

«شمه چه فيکر بگرديرون؟ مردى د گله زوئه ش استبه. آشه اشتن يال
زوئه ور و آيینه واتشه: "چمن زوئه، اوري بش چمن آنگره باغي کا کار بگه."»^{۲۹}
زوئه جواو دوشه: "آز نيشوم." اما دومله پشيمون آبه و شه.^{۳۰} دومله دده شه
روکه زوئه ور و آي نه نه گفني واتشه. روکه زوئه واتشه: "از بشيم آقا،" اما

نیشه.^{۳۱} شِمَه نظر آدِگله زوئه کاگمیله، إاشتن دَده پیسته آنجام دوَعَشونه؟^{۳۲}
آوون جواو دوشونه: «اولی.» عیسی. آوون نه واتِشه: «حقيقتا شِمَه نه بَواتِيم،
باجگیرن و فاحیشه ان شِمَه کا پیشتر بشین خدا پاتشایی دیله.^{۳۳} چوم یحيی
اومه و صالح بییه راه شِمَه نیشون دوشه اما شِمَه بَیی ایمان نور درونه، ولی
باجگیرن و فاحیشه ان بَیی ایمان ور دشونه، و شِمَه حتی بعد از امکه یم چیيون
ویندرونه، شِمَه پشیمون نیبرونه و بَیی ایمان نور درونه.^{۳۴}

شَرُور باعَوونون مَثَلٌ

«^{۳۵} و حِسَه یم مَثَلٌ گوش آگرَه. آربابی به که آنگرَه باعَی وَج آگرِدَشَه و چَیی
دوری حصار ڏچیندَشَه. آ، باعَی دیله کا ایله حوضی وَج آگرِدَشَه آنگرَی لِه
آگرِدَه را و ایله برجی وَج آگرِدَشَه نگهبانی دوَعَه را. دومله باعَی اجاره دوشَه چَن
گلَه باعَوونون و اشتن شَه ایله دیئر مملکتَه را.^{۳۶} آنگرَه چیفی وخت که آرسَته،
اشتن نوگرُون ویسا آگرِدَشَه باعَوونون وَر تا إاشتن آنگرَی سَهمَی تحويل یگرن.
^{۳۷} اما باعَوونِن، آربابی نوگرُون گِتِشونه، ایله ڙنِدِشونه و ایله کِشِتِشونه و آایله نی
سِنگسار گردشونه.^{۳۸} هنی، آرباب اولين گرَه کا وِرتره، نوگرُونی چَوون وَر ویسا
آگرِدَشَه. اما باعَوونِن آوون نه نی ه کاری گردشونه.^{۳۹} آخر آرباب، إاشتن زوئه
ویسا آگرِدَشَه باعَوونون وَر و اشتن نه واتِشه: «آوون ڄِمِن زوئه حُرمتی غَم
بَردين.»^{۴۰} اما وختی باعَوونِن چَیی زوئه ویندِشونه، یندی نه واتِشونه: «وارث
إامه. بایه آپی بِکِشم تا چَیی یم ارث امَه آرسَته.»^{۴۱} بَس آزوئه گِتِشونه و آنگرَه
باغی کا برگردِشونه، کِشِتِشونه.^{۴۲} آوون عیسی. نه واتِشونه: «آ شُرُوره باعَوونون بِ
رحمی نه کِشَه و آنگرَه باعَی دیئر باعَوونون دَس آدَه تا محصولی وخت که
آرسَته، چَیی میوه سَهمَی آدن.

«^{۴۳} عیسی آوون نه واتِشه: «بَگم داودی زبوری کا خَنَدَرون نی که:
»آ سِنگی که بَنَا ان آپی رَدگردِشونه،
حِسَه بینا اَصلی یه سِنگ بییه.
خِداوند یم کاری گردَشَه؛
و چَمَه نظری کا عجیب اِستَه؟»

«^{۴۴} بَس شِمَه نه بَواتِيم که خِدا پاتشایی شِمَه کا ويگته بَیی و بِه قومی آدوَعَه بَیی
که چَیی مَحصُولی بِه بار بُوَارن.» هر کسی. آ سِنگ سَر برگنه خِرد بَیی، و اگم آ

سِنگ کسی سَرَبَرگِنه آیِ لِه بَگَرْدِي.»^۵ وختی سَرَان کاهِنِن و فَرِيسِي - فرقه عُلما عیسی - مَثَلُون دَرَسِشونه، زوِنستِشونه که عیسی درباره چَوون گَفَرَنَه.^۶ با ام که رایِ دومله گردین که آئی دستگیر یَگرین، اما مردمی کا تَرسِین چوم آون عیسی ایله پیغمبر بَزَنین.

۲۲

جشن عروسی مَثَل

اعیسی هَنی آوون نه مَثَلُون نه گَفَرَنَه، واتِشه: «آسمونی پاُنشایی، ایله شاهی شیوار استه که إِشَّن زوئه را عروسی گِتَشَه.^۷ پاُتشاه إِشَّن نوگرُون، ویسا آگرِدِشَه دَعوْتیون وَرَتَا آوون نه بوآجن بان جشن، اما آون نِپِستِشونه بان.^۸ پاُتشا هَنی چَن گِله دیَر نوگر ویسا آگرِدِشَه و واتِشه: "دعوتیون نه بوآجَه دَعِیَه جشنی سِفره حاضر آگرَدَمَه، چِمن گا اوُن و کوگَه موْنَدَه اوُن نی سَر آپِرَدَمَه و همه چی حاضر استه. بَس بایه عروسی".^۹ اما آون اعْتِنَا نِکَرْدِشونه و هَر کمیله شینه إِشَّن کاری سَر. ای نفر شَه إِشَّن مزرعه را و آایله شَه إِشَّن گَسَب و کاری دومله.^{۱۰} بَقیَه نی، پاُتشا نوگرُون گِتَشونه و آوون نه بَد رفتاری گَرِدِشونه و آوون کِشِتِشونه.^{۱۱} وختی پاُتشا امی دَرَسِشَه، عصباَنی آبه و إِشَّن سِرِبازون ویسا آگرِدِشَه و آقاتِلُون از بین بَرِدَشَه و چَوون شهری آتش رَنَدِشَه.^{۱۲} دومله إِشَّن نوگرُون نه واتِشه: "جشن عروسی آمادَه استه، اما دعوَتی ان لایق نبینه بان.^{۱۳} بَس بِشَه کوچَه بازارون را و هَر کسی وینِدِرونَه دعوت بِکَرَه بِه عروسی".^{۱۴} نوگرِن شینه کوچَه اوُن را و هَر کسی وینِدِشونه، چَه چاَک و چَه بَد؛ جمع آگرِدِشونه و إِشَّن نه وَرِدِشونه و انته عروسی میهمونون نه پور آبه.^{۱۵} اما وختی پاُتشا اوَمَه مِجلِسِی دیله تا میهمونون بِوینَه، ایله مردمی وینِدِشَه که عروسی یه خلا دَكَرَدَش نِبَه.^{۱۶} پاُتشا آییکا دَفَرِسِشَه: "ای رِفَق، چِنَتَه بیدون ام که عروسی یه خلا دَكَرَی اوَمِيش اییا؟" آ مرد جَوَاوِيشی نِبَه.^{۱۷} آ موقع پاُتشا إِشَّن نوگرُون نه واتِشه: "چَیِ دَس و پا دَوَسَه و دَرَفَه بِرُونَی تاریکَی کا، جِگَای که داد بَگَرَدِین و دَنَدون دَنَدونَی سَر فیشار بَدَاین".^{۱۸} چوم کسونی که دَعَوت بَبِینَه وری نه، اما کسونی که انتخاب بَبِینَه گَمِینَه.

مالیات آدوِعَه بِه امپراطُور

دومله فَرِيسِي - فرقه عُلما شینه بِرُون و نَخَشَه گَشِشونه تا بِوینَن چِنَتَه^{۱۹}

بَشَائِن عِيسَى. چَيِّي إِشْتَن گَفُون نَه تَلَه كَ دَرَقَنْ. ^{١٦} فَرِيسِيَّين إِشْتَن شَاگِرِدون، هِيرُودِيَّى طَرَفَدارُون هَمَراه وِيسَا آكَرِدِشُونَه عِيسَى. وَرَ وَ دَقَرِسِشُونَه: «أَسْتَاد، أَمَه بَزِنيَّوْنَ كَه تِه مَرَد رَاسْتَكَوَيِّي إِسْتِيش وَ خِدا رَاه، درَستَ نَه تَعْلِيم بَدَايِش وَ تِرا مَهْم نِيَّيِّه كَه خَلَك چَه فِيكَرِي بَكَرِدِين، چُوم كَه تِه ظَاهِرِي گُولِي نِيَّيِّرِي. ^{١٧} بَس إِشْتَه نَظَرِي بَمُون نَه بُواج؛ رُومِي امِپِراطُورِي مَالِيَّات آدُوعِه جَايِز إِسْتَه يَا نِه؟» ^{١٨} عِيسَى كَه چَوُون بَدَه نِيَّتِي بَزِنى، وَاتِّشَه: «إِي دِيَمِن، چِيرا مِن امْتَحَانِ بَكَرِدِيَّوْن؟» ^{١٩} ايلَه سَكَه كَه آيِّينَه شِمَه مَالِيَّاتِي آدِيَّيِّه مِن نِيَشُون بِدِيَّيِّه.» آونِيَّه سَكَه، اي دِيَنَارِي آدُوشُونَه عِيسَى. ^{٢٠} عِيسَى آوُون كَ دَقَرِسِشَه: «چِيكِي دِيم وَ چِيكِي نُوم سَكَه سَرِي كَا إِسْتَه؟» ^{٢١} آوِنِيَّه جَوَاد دُوشُونَه: «رُومِي امِپِراطُورِي شِيشِن.» عِيسَى-آوُون نَه وَاتِّشَه: «بَس آچِي كَه امِپِراطُورِي شِيشِن آدِيَّيِّه بِه امِپِراطُور وَ آچِي كَه خِدا شِيشِن آدِيَّيِّه بِه خِدا.» ^{٢٢} وَختَي آوِن إِمِي دَرَسِشُونَه، حِيرَون بَيَّنه، وَ عِيسَى وِل آكَرِدِشُونَه وَ شِيشِنَه.

سوال قِيَامَت روزِي درِبارِه

^{٢٣} هَ رُوز، صَدَوقِيُّون فِرقَه غُلَمَا اوْمِينَه عِيسَى. وَر. صَدَوقِيِّين قَبُول نِدارِين كَه مَرَدِه إِن زِنَدَه آبُون. آوِنِيَّه عِيسَى. كَ دَقَرِسِشُونَه: ^{٢٤} «أَسْتَاد، مُوسِي بِيغمُبر آمَه نَه وَاتِّشَه أَكَم مَرَدِي بِيدُون خِرَدَن بِمِرَه، چِي بِرا بَسِي چِي ويَوه ژِنى نَه إِزْدواج بِكَرِه تَا إِشْتَن بِرا رَايَسِلِي بِنه.» ^{٢٥} چَمَه دِيلَه كَاهْفَت گَلَه بِرا بَيَّنه كَه اوْلَيِن بِرا ايلَه ژِنى بَرِدِشَه وَ بِيدُون إِم كَه خِرَدَنِي بِدارَه مَرَدَه. بَس دُومِين بِرا چِي ژِنى بَرِدِشَه. ^{٢٦} دُومِين بِرا وَ سَوْمِين بِرا نَه، تَا هَفَتِمِين بِرا نَه هِنْتَه بَيَّنه. ^{٢٧} آخِرِسَر، آرِنِنِي مَرَدَه. ^{٢٨} حِسَه، رُوزِي كَاهْ كَه مَرَدِه إِن زِنَدَه آبُون، آرِنِنِي، آهْفَت گَلَه بِرا اوْنِي كَه كُملِيه بِرا ژِنى بَيَّنه؟ چُوم گِرد آ بِرا إِن آيِّينَه إِزْدواج كَرَدِشُونَه؟» ^{٢٩} عِيسَى. جَوَاد دُوشُونَه: «شِمَه إِشْتَه باه فِيكَر بَكَرِدِيَّوْن، چُوم نَه خِدا كَلامِي كَه چِي بَزِنيَّوْنَ وَ نِه خِدا قَدرَتِي كَا!» ^{٣٠} چُوم رُوزِي كَاهْ كَه مَرَدِه إِن زِنَدَه آبُون كَسِي نِه ژِنى بَرِدِي وَ نِه شَوَّبَكَرِدِي، بَلَكَم گِرد، آسِمُونِي مَلَائِيَّه اوْنِي شِيوَار بَيَّنِن. ^{٣١} اما درِبارِه مَرَدِه اوْنِي زِنَدَه آبِيَّه، بَكَم تُورَاتِي كَا خَنَدَه رُون نَه خِدا شِمَه نَه چَه وَاتِّشَه؟ ^{٣٢} خِدا وَاتِّشَه: «از ابراهِيَّيِّي خِدا، إِسْحاقيِّي خِدا وَ يَعقوبِي خِدا، إِسْتِيمِه.» خِدا مَرَدِه اوْنِي زِنَدَه اوْنِي خِدايَّه.» ^{٣٣} جَمَاعَت إِم گَفِي دَرَسِه كَاهْ، چِي تَعلِيمُون كَاهْ مَات بَيَّنه.

يَا لَتَرَين حُكْم

^{۳۴} اما وختی فریسی. فرقه عُلما دَرَسِشونه که عیسی. چنته إشتَن جَوَاوِی نه صدوقيون گَ دَوَسِتِشَه، يَنْدِی دور جمع آبینه. ^{۳۵} ای نفر آوون کا که شريعي قاضييون کا إستبه، امِي واسی که عیسی. امتحان بِکَرِه، ای کا دَفَرِشَه: «ای أَسْتَاد، شريعي يالرَّيْن حُكْمَ گَمْيلِه إِسْتَه؟» ^{۳۶} عیسی. جَوَاوِدُوشَه: «خِداونَد إِشْتَه خَدَا نَه، تَمُونِ إِشْتَه دِيل و تَمُونِ إِشْتَه جَان و تَمُونِ إِشْتَه فيکري نه خِش بِبَش». ^{۳۷} ام اولين و يالرَّيْن حُكْمَ إِسْتَه. ^{۳۹} دَوَمِين حُكْمَ نَى اولين حُكْمَ شِيَوار ^{۴۰} ایسته: «إِشْتَه حَمْسَوْعَه نَه إِشْتَه جَانِ شِيَوارِ خِش بِبَش». «ام دِگَله حُكْمَ، گِرد تورات و پِيغمبرون نِيويشَتَه اون پَايَه و آسَاسِ إِسْتَه.»

مسیح موعود چیکی زوئه إِسْتَه؟

^{۴۱} وختی فریسی. فرقه عُلما يَنْدِی نه جمع آبَه بِينَه، عیسی. آوون کا دَفَرِشَه: ^{۴۲} «شِمَه نَظَر درِباره مسیح موعود چَه؟ آچیکی زوئه إِسْتَه؟» اون جَوَاوِد دوشونه: «داوود پاْتشاه زوئه.» ^{۴۳} عیسی واتِشَه: «بس چنَتَه يَه که داوود، خدا روح واسطه نه، مسیح نه خِداونَد بَوَاتِي؟ چوم که داوود بَوَاتِي: ^{۴۴} خِداونَد چِمن خِداونَد نه واتِشَه:»

چِمن راستَ دَسَى کا بِينَش

تا وختی که إِشْتَه دِشْمَنُونِ إِشْتَه پا جِيرِي کا دَرَقَنِم.»

^{۴۵} آگم داوود آیی نه خِداونَد بَوَاتِي، بَس چنَتَه مسیح موعود بَشَای داوودی زوئه بِبَو؟ ^{۴۶} و هیچکس نِشاَسِتِشَه ای کلمه جواو بِده و چی پَش دِ هیچکس چَکه نِکَرِی عیسی کا سؤالی دَفَرِسِی.

۲۳

واي بَر شِمَه

^۱ آ موقع عیسی. مردمی نه و إِشْتَن شاگِرِدون نه واتِشَه: ^۲ «توراتي معلِمِن و فریسی. فرقه عُلما، موسی پِيغمبری چَگَانِشَتِينه. ^۳ بَس هَر چِي که شِمَه نه بَوَاتِين، گوش بِديَيه و آنجام بِديَيه، اما کارونی که آون بَكَرِدين شِمَه مَكَرَه! چوم هَر چِي که تعلیم بَدَائِين، إِشْتَن آنجام نِدَن. ^۴ آون سَنَگِين بارون دَوِينِن و مردمی دوشی سَرِي کا بِينَ، بارونی که چَوون بِيگَتَه بَرَك چَتِين إِسْتَه، اما إِشْتَن حاضِير نِينه آبارون تَكَان دوَعَه را ايله آنگشتَت، آوون بِرَزِين. ^۵ هَر کاري که بَكَرِدين امِي واسی يَه که إِشْتَن مردمی نِيشَون بِدَن. آون مَقْدَس نِيويشَتَه اون، نِيويسِن و

آوون إاشَّن بازوله اوون و پیشونی کا دَوْنِدِن و اشَّن آبا اوون دومُنی بِلَندِ درِزن.
۶ آوِن خِشی. نه میهمونیون کا مجلسی. کفای نه سَری کا بِنِشن و عِبادتگاه اوون کا
چاکترین جِگا اوون بِدارِن. ۷ آوِن خِشی. نه مردم، کوچه بازارون کا آوون را سلام
پِکرن و آوون نه "أَسْتَاد" بواجن. ۸ امَا شِمَه مَرَّه شِمَه نه "أَسْتَاد" بواجن، چوم
شِمَه فقط ایله أَسْتَاد هِسْتِرونَه و شِمَه گَرَد یَنْدِی نه بِرا ایرونَه. ۹ زمینی کانی
هیچکسی. نه "ذَدَه" مَوَاجِه، چوم شِمَه فقط ایله ذَدَه هِسْتِرونَه که آسمونی کا
إِسْتَه، ۱۰ و مَرَّه کسی شِمَه نه "مَعْلُم" بواجِه، چوم شِمَه ایله معلم هِسْتِرونَه که
مسیح إِسْتَه. ۱۱ کسی. که شِمَه دیله کا گَرَدی کا يالِّرَه، بَسی. شِمَه نوکر بِبو.
۱۲ چوم هَر کسی إاشَّن یال آگِرَه، خاربَی و هَر کسی إاشَّن فروتن آگِرَه، سَر بِلَند
بَی. ۱۳

« واى بَر شِمَه إِی توراتی معلِّمِن و فریسی. فرقه عُلَمَاء، إِی دِ دِیمن، شِمَه
آسمونی پاُنشایی بَری مَرَدمی دِیمی کا دَوْنِدَه؛ نه إاشَّن دیله دَشِیَه و نیَرَّه نی
گسونی که پیشونه دیله دَشون. ۱۴

« واى بَر شِمَه، إِی توراتی معلِّمِن و فریسیَّین، إِی دِ دِیمن! شِمَه ای طرفی
نه ویوه ژنکون کَ غارت بَگرَدِیرون و آ طرفی نه نی شِمَه نیشون دوعَه واسی
طولانی یه دعا بَگرَدِیرون. امی واسی، شِمَه مکافات بَرک چَتِین تَرَبَی. ۱۵

« واى بَر شِمَه، إِی توراتی معلِّمِن و فریسیَّین، إِی دِ دِیمن! شِمَه دریا و
خشکی گَرَدَه تا ای نفری شِمَه مُرید بِکَرَه و وختی ای شِمَه مُرید گَرِدونَه، آئی دِ
برابر شِمَه کا وِرَّه، جَهَنْدِی را لایق وَج آگَرَه. ۱۶

« واى بَر شِمَه ای کورَه راهنمایِن! شِمَه بَوَاتِیرَون: "آگم کسی. بِه معبد قَسَم
بَرَه إِشَّکَلِی نیشَه، امَا آگم کسی. مَعْبُدِی طِلا قَسَم بَرِه، بَسی. آقَسَمِی سَری کا
بومونه." ۱۷ ای نادوَن کورِن! گمیله مهمَّتَه؟ طِلا، یا معبدی که طِلا مقدس
بَگرَدَی؟ ۱۸ شِمَه بَوَاتِیرَون: "آگم کسی بِه قِربُونَگَاه قَسَم بَرِه إِشَّکَلِی نیشَه، امَا آگم
کسی. بِه آقِربُونِی قَسَم بَرِه که قِربُونَگَاه سَری کا بَنَایِن، بَسی. آقَسَمِی سَری کا
بومونه." ۱۹ ای کورِن! گمیله مهمَّتَه؟ قِربُونِی، یا قِربُونَگَاه که قِربُونِی مقدس
بَگرَدَی؟ ۲۰ بَس، کسی. که بِه قِربُونَگَاه قَسَم بَرِدِی، بِه قِربُونَگَاه و هَر چی که
قِربُونَگَاه سَری کا إِستَه، قَسَم هَرَدَشَه. ۲۱ و هَر کسی. بِه معبد قَسَم بَرِدِی، بِه
مَعْبُد و بِه خِدا، که مَعْبَدِی کا إِستَه قَسَم هَرَدَشَه. ۲۲ و هَر کسی. که بِه آسمون
قَسَم بَرِدِی، بِه خِدا پاُنشایی یه تَخَت و بِه خِدا که آتختی سَری کا بَنَیَشَتِی قَسَم
هَرَدَشَه.

«^{۲۳} واي بَرِ شِمَهَ اي توراتي معلمِين و فريسييin، اي دِ ديمِن! شِمَهَ توراتي ده يك آدييه حُكمي حتى نعنا و شويه زيره رانی آنجام بَدَايرون، اما توراتي مهمَّ آحکام کا، که عدالت و رحمت و وفاداري استه، غفلت بَگَدَيرون. امون بَسی آنجام بِدِييَه و آوون کانی غفلت مَگَره.^{۲۴} اي کورَه راهنَماين! شِمَهَ پونشى. صافِي کا بَرَگَره، اما دَوه دُرسْته ويپَره!

«^{۲۵} واي بَرِ شِمَهَ اي توراتي معلمِين و فريسييin، اي دِ ديمِن! شِمَهَ قَدَره و دووري بِرونَي تميز آگَره، اما چَوون ديله، طمع و عيش و نوشى نه پوراسته.^{۲۶} اي کورَه فريسي، اول قَدَره و دووري ديله تميز آگَره که چَيَ بِرون ن تميز آبو.^{۲۷} واي بَرِ شِمَهَ اي توراتي معلمِين و فريسييin، اي دِ ديمِن! شِمَهَ قبرونَي شيوار استيرونَه که سفيد کاري بيئنه و چَوون ظاهر قَشَنگَه، اما چَوون ديله مرده اون آستَه اون نه و همه جورَه نجاساتي نه پورَه!^{۲۸} شِمَهَ نِي هَتَه، مردمى وَرِي کا إشَنَ صالح نيسُون بَدَايرون، ولی شِمَهَ باطن دِ ديمِي و بَدَه کارون نه پورَه.

«^{۲۹} واي بَرِ شِمَهَ اي توراتي معلمِين و فريسييin، اي دِ ديمِن! شِمَهَ پيغمبرون مزارون وَجَ آگَره و صالح آدمون مزارون بَرَك بَگَدَيرون.^{۳۰} و بَواتِرون: "آگم آمه چَمه آجدادِي زَمانِي کا مَند بِيمونه، هرگز پيغمبرون کِشته کا آوون نه هَمَدَس نِييمون."^{۳۱} إنَّته، شِمَهَ بَرِ ضدِ إشَنَ شهادت بَدَايرون که پيغمبرون قاتلُون خِرَدَنُون استيرونَه.^{۳۲} حِسَه که إنَّته يَه، بَس آکاري که شِمَهَ آجداد شروع گردشونَه، شِمَهَ تمون آگَره!^{۳۳} اي نَلَقِ إن، اي آفعي کِته إن! چَنتَه جَهَنَدمي مجازاتي کا دَوَرَه?^{۳۴} چوم آز پيغمبرون و حكيم آدمون و معلمون ويسا آگَرم شِمَهَ وَر و شِمَهَ، بعضى- آوون کا كِشه و مصلوب گَره و بعضى- اون نِي شِمَه عبادتگاه اون کا شِلاق رَنه و شهر بِه شهر بشيرون و آوون اذيت آزار بَگَدَيرون.^{۳۵} بَس، گِردَآ صالح آدمون خون که زميَنِي کا ويبيه، شِمَهَ گِرَدَن بَيَ، صالح هابيلی خونی کا گِتَه تا بَرَخيا زوئه زکريا خون، که آئي معبدی مقدس چِگا و قِربونگاه ميانَه کا كِشِترونه.^{۳۶} حقيقتا شِمَهَ نه بَواتِرون، گِردِ ام کارون گَناه، إم نَسلِي گِرَدَن بَيَ.

«^{۳۷} اي اورشليم، اي آبون سِنگَسَار بَگَدَيش! چَن گَره پيستِمه گُلشِكْنَي شيوار که إشَنَه وَر ويسا آبون سِنگَسَار بَگَدَيش! چَن گَره پيستِمه گُلشِكْنَي شيوار که إشَنَ کيجه اون إشَنَ پَر و بالون جيري کا جمع آگَره، إشَنَه خِرَدَنُون چِمن دور جمع آگِرم، اما تِه نِپِيسِترَه!^{۳۸} حِسَه شِمَهَ کَ بَر، تَيَي و متروکه مَنَدَه.^{۳۹} چوم

شِمَه نه بَوَاتِيم که دَهْنِي مِنْ نِويَه تا آرُوزِي که بُواجَهه: "مُتِوازِك إِسْتَه آكْسِي،
که خِداوندِي نومِي نه بُوقَى."»

۲۴

آخر زمانی نیشونه ان

^۱ وختی که عیسی معبدی کا اوْمَه بِرون، هِنْتَه که بَشِی، چَیِ شاگِرِدن اوْمِینه
چَیِ وَر تا معبدی بینا اوْن آیِ نیشون بِدن. ^۲ اما عیسی اوون نه واتِشه: «گِردِ ام
بینا اوْن بَوِيندِيرُون؟ حقیقتا شِمَه نه بَوَاتِيم، دِسِنگی، سِنگی سَر باقِ نِمونه،
بلگم گِرد وَبِيون.»

^۳ وختی عیسی زیتون کوه سَرِی کا بِشتَه بَه، چَیِ شاگِرِدن خَلْوتَکِ اوْمِینه چَیِ
ور و آیینه واتِشونه: «بَمُون نه بُواج، كَيْنِي إِم چِين إِتفاق دَلِكِن و إِاشْتِه اوْمِه
نیشونه و آخر زمانی نیشونه چَه؟» ^۴ عیسی جَواو دوشَه: «وِيرا بِبِيَه کسِي شِمَه
گمراه مَكْرَه. ^۵ چوم وِرگِسِن چِمِن نومِي نه بُومَين و بَوَاتِيم، آز مسیح موعود
إِستِيمَه،» و ورگِسون گمراه بَكَرِدين. ^۶ شِمَه جَنَگُون خَوَرِي دَرَسَه و جَنَگُون
شاپِعِه شِمَه گُوش آرسِتَه. وِيرا بِبِيَه که تَشْوِيش مَيِّيَه، چوم بَسِي. إِم إِتفاقِن
دَلِكِن، اما حَلا دُنيا آخر نیته. ^۷ مَيِّلَتِي دِيَر مَيِّلَتِي نه و مَملَكتِي دِيَر مَملَكتِي نه
جنگ بَكَرِدين و جور بَه جوره چَگَا اوْن کا قَحْطَى بَيِ و زلزله بُومَى. ^۸ اما گِردِ ام
چِين فقط زایمانی داجِي شروع بِبِيَه إِستَه که داجون فاصِله کمتر و کمتر بَيِ.

«^۹ زمانی کا، شِمَه تسلیم دِشِمِن بَكَرِدين تا شِمَه شِكْنَجَه بِكَرِن و بِكِشَن. گِرد
مَيِّلَتِن چِمِن نومِي واسِي شِمَه کا بِيزار بَيِن. ^{۱۰} آرُوزِون کا وِرگِسِن إِشَن ایمانی کا
آگِرِدين وَيَنْدِي خِيانَت بَكَرِدين وَيَنْدِي کا بِيزار بَيِن. ^{۱۱} وِر دُورُوغَه پِيغمِبرِن
بُومَين، ورگِسون گمراه بَكَرِدين. ^{۱۲} هِنْدِي بَدِي وَر بَيِ که، وَرَه آدَمُون مَحْبَت
سَرِد بَيِ. ^{۱۳} اما هَر کسی تا آخر تاو بُوارَه، نِجَات پِيدا بَكَرِدي. ^{۱۴} خِدا پَاتشَابِي إِم
شاد خَوَرِي گِرد دُنيا مردمِي را إِعلام بَيِ تا گِرد مَيِلَتِون را شَهادَتِي بِبو. چَيِ پَش دُنيا
بَه آخر آرسِتَه.

«^{۱۵} بَس وختی ویندِرونَه که آخَراوَه گَرَه زِشت و نِجِسِي، که دانِيال پِيغمِبر
دِربِاره چَيِ نِيویشَشَه، نوعَشونه مقدس چَگَا کا، آمُوقَع دِكَسونِي که ولایت
يهودیه کا مَندِينه، دَوْزِن کوه اوْن را؛ ^{۱۶} و هَر کسی که إِشَن کَ بُومِي سَرِي کا بِبو،
چَيِ بِكَتِه را، ما جِير کَ دِيله؛ ^{۱۷} و هَر کسی که مَزِرَعَه کا مَندَه، إِشَن آبا بِكَتِه را
آمَگِرِده بِه ک. ^{۱۸} واي بِه حال ژِنکونِي که آرُوزِون کا حامِيله اينه و ژِنکونِي که

خِرَدَن بَشَت بَدَائِن! ^{۲۰} دُعَا بِكَرَهٖ كَه شِمَهَ دَوَشِيَه زَوْمُوسْتُونِي كَا و يا مَقْدِس شَنبَه رُوزِي كَا مَبْوٖ. ^{۲۱} چُوم آزِمانِي كَا هِنْتَه بَرَك مَصِيبَتِي تَبَيٖ كَه دَنِيَا صِفَتَه نَه تَا اُورِي نَه رُوزْ چِيَ شَيْوَار بَه نَيَّيَه، و هَرَگَزْ نَيَّيَب. ^{۲۲} أَكَمْ خِدَا آرُوزُون كِتَا مَكَرِي، هِيج بَشَرِي سَالَم جَان بَه دَرِيَّيِرِي، امَا آكَسُونِي وَاسِي كَه إِنْتَخَاب بَيِّنَه، خِدَا آرُوزُون كِتَا بَكَرِي.

«^{۲۳} مَوْقِع أَكَمْ كَسِي. شِمَهَ نَه بُوآجِه، دَيِّسَه مَسِيح مَوْعِد اِيِّيَاكَا إِسْتَه!» يَا «اُواكَا إِسْتَه!» باَور مَكَرَه. ^{۲۴} چُوم درُوعَه مَسِيح إِن و درُوعَه پِيغمَبِرِن بُومَين، و إِنْتَه يَالَّ نِيشُونَه اوَنِي بُوارِدِين و مَعْجَزَه اوَنِي بَكَرِدِين كَه أَكَمْ بِشَان، حَتَّى آكَسُونِي كَه إِنْتَخَاب بَيِّنَه نَيَّيَه نَيَّيَه بِكَرِن. ^{۲۵} دَيِّسَه، نَارِنَاه شِمَهَ نَه وَاتَّمَه. ^{۲۶} بَسْ أَكَمْ شِمَهَ نَه بُوآجِن كَه دَيِّسَه «مَسِيح مَوْعِد وَيَاوَونِي كَا إِسْتَه،» مَشَه اوَا؛ وَأَكَمْ بُوآجِن دَيِّسَه «مَسِيح مَوْعِد اِتَّاقِي دِيلَه كَا إِسْتَه،» باَور مَكَرَه. ^{۲۷} چُوم هَتَّه كَه آسِمُونِي شَرَق طَرَفِي نَه گِرْخُونَه رَّنَه وَچِيَ نُور تَا غَرب آرَسِتَه، إِنْسَانِي زَوَّنِه اوِيمَه نَيَّه هَتَّه نَيَّي. ^{۲۸} هَرِچَگَا كَالَاشَه اِي بِبُو، لَاشَخُورِن اوَاكَا جَمْع آبُون.

«^{۲۹} الْبَحْلُ، آرُوزُون مَصِيبَتَه پَش

» «آفَتاَو تَارِيك آبُو

وَمَانَگِ دِ نُورِنِدَه؛

سَتَارَه إِن آسِمُونِي كَا وَيِّيُون،

وَأَقْدِرَتِنِي كَه آسِمُونِي مَحْكَمَ غَمْ بَرِدِين، لَرِزَن.»

إِمْ مَوْقِع إِنْسَانِي زَوَّنِه نِيشُونَه، آسِمُونِي كَا ظَاهِر آبُو وَگِرْد زَمِينِي قَبِيلَه إِن شَيْوَن بَكَرِدِين وَإِنْسَانِي زَوَّنِه بَوِينَدِين كَه قَدْرَت وَبَرَك جَلَالِي نَه، آسِمُونِي خِرُون سَرِي نَه بُومَي. ^{۳۱} إِنْسَانِي زَوَّنِه إِشَّن مَلَائِيَه اوُن شِيپُورِي بِلنَّدَه سَسِي. نَه وَيسَا آكَرِه وَمَلَائِيَه إِن، آكَسُونِي كَه خِدَا آوُونِن اِنْتَخَاب گَرَدَشَه دَنِيَا چَارَ گَوشَه نَه، آسِمُونِي إِم سَر تَا آسَرِي نَه، جَمْع آكِرِن.

«^{۳۲} حِسَه آنْجِيل دَارِي كَا إِم دَرَسِي بَامُوجَه: هِنْتَه كَه چِي لَاخَه إِن جَوَونَه رَّنِن وَليُو بُواَرِدِين، شِمَهَ بَزِينِيُون كَه تَاوُوسْتُون بِزِدِيَكَه. ^{۳۳} هِنْتَه نَيَّه گِرْد إِم چِيَيِون بَوِينَدِيرِون، بِزُونَه كَه إِنْسَانِي زَوَّنِه بِزِدِيَكَه إِسْتَه، بَرِي وَرِي كَا مَنَدَه. ^{۳۴} حَقِيقَتَا شِمَهَ نَه بَوَاَتِيم، تَا گِرْد إِم چِيَيِن إِنْتَفَاق مَذَلِّكَن، إِم نَسْل آز بِين نِشُون. ^{۳۵} آسِمُونِي وَزَمِين آز بِين بَشِين، امَا چِمِن گَفِن هَرَگَز آز بِين نِشُون.

كَسِي آرُوز وَأَسَاعِي كَا حَوَر نِيشَه

«آسِمونی یه دَده غیراز، هیچکس آروز و آ ساعتی نیمزنَه؛ حتی آسِمونی ملائیکه إن و زوئه نی آییکا خَور نیشونه.^{۳۷} إنسانی زوئه اوْمه زمان، نوح پیغمبری زمانی شیوار بَیی. ^{۳۸} چوم آروزون کا، تا پیش ازِ ام که سیل با، مردم هَرین و هِنجين، ژن بَرَدین و شو بَگردین، تا آروزی که نوح دَشه گشتی ديله، ^{۳۹} و آون نیمزنَن که چه پیش بُوَی. تا ام که سیل اوْمه و آوون گِردي إشنَن نه بَرَدَشَه. إنسانی زوئه اوْمه نی هِننته بَیی. ^{۴۰} آ زمانی کا دِگله مِردي کا که مزرعه کا إستینه، اي نَفَرِي بَرَدین و آ ایله بَمندی. ^{۴۱} و دِگله ژنی کا که یندی نه دَس آسیا بَگردین ایله بَرَدین و آ ایله بَمندی. ^{۴۲} بَس آگا بِبِیه، چوم نیمزنَه شِمه خداوند چه روزی کا بُوَی. ^{۴۳} امی بِزونه اگم کَ صاحبِ بَزَنی که دِزد شَوی چه ساعتی کا بُوَی، آگا بَمندی و نیَّرِزی دِزد چَیی کَ کا دِزدی بِکِرِه. ^{۴۴} بَس شِمه نی بَسی حاضرِ بِبِیه چوم إنسانی زوئه، آ ساعتی بُوَی که شِمه إنتظارِ نِدارَه.

«^{۴۵} بَس آ عَقْلَمَنَد و وَفَادَارَه نوگَر کِيَيَه کَه، چَيِي أَرِيَاب آمِي إِشَنَ کَ آهالی سَرِپِرِست بِكِرِه تا چَوون غَذَا موقع نه آوون آدَه؟ ^{۴۶} خَسَه بِبُو آنُوگَرِي کَه وختی چَيِي أَرِيَاب بُوَی، آمِي، هَتَه کَه أَرِيَاب وَاشَه مشغول بِه کارِ بِوينه. ^{۴۷} حقیقتا شِمه نه بَواتِيم، کَه چَيِي أَرِيَاب، إِشَن گِرد دارای چَيِي دَس آدَه. ^{۴۸} امَا اگم آنُوگَر، شَرُور بِبُو و اشَن نه بُواجِه، "چِمِن أَرِيَاب ام زُودِيون نا"، ^{۴۹} و بقيه نوگَرون بِرَنَه و عرق هَرُون نه بَرِه و بِنِجَه، ^{۵۰} امی روز کَه چَيِي إنتظاري نِيشَه و آ ساعتی کَه نیمزنَه، چَيِي أَرِيَاب بُوَی ^{۵۱} و آئَنِ تیکه تیکه بَگردی، و آمِي دِ دِيمون نه دَرَفَنه امی چَگا ديله. چِگایي کَه داد بَگردین و دَندون دَندونی سَری کَ فيشار بَداين.

۲۵

دَه گِلَه باکِرَه کِلَه اون مَثَّل

آسِمونی پاْتشایي دَه گِلَه باکِرَه کِلَه شیوارِ استه کَه وَيِو رِفَقِي نه و اشَن گِرسوَه چرا اون بِكِرِن و بَشِين زِما بِيشواز. ^{۵۲} پینج نفر آوون کا نادون بَيَّنه و پینج نفر نی عاقل بَيَّنه. ^{۵۳} نادون کِلَه إن إِشَن گِرسوَه چرا اون بِكِتِشونه، امَا إِشَن نه روَعن بِرَدِشونه، ^{۵۴} امَا عاقل کِلَه إن إِشَن گِرسوَه چرا اون نه قَبُونی بَرِدَشونه کَه روَعنی نه پُور بَيَّنه. ^{۵۵} وختی زِما عَرَى آگَرِدَشَه، گِردي چِمِن سَنگِين آبِينه و خواو آشينه. ^{۵۶} شَوی نِصْبِي را، بلندَه سَسَی بُوَی کَه بَواقی: "زمَا کارا بُوَی! بِشِيه چَيِي پِيشواز!" ^{۵۷} موقع گِرده آ باکِرَه إن بِرِشَتِينه و إِشَن گِرسوَه چرا اون آمَادَه آگَرِدَشونه. ^{۵۸} نادون کِلَه إن عاقل کِلَه اون نه واتِشونه: "شِمه روَعنی کا تِلَی بَمُون

آدییه؛ چوم که چمَه گرسوزن کارا دَمِرن.“^۹ اما عاقلَ لِکه إن واتِشونه: “إن روغنی که دارم، هم آمه را و هم شِمه را آنرسته. چاکتره بِشَه بازارِ مجون کا شِمه را روغن بِخَرَه.“^{۱۰} اما وختی آون شینه روغن بِخَرَن، زما اوَمَه و لِکه إن که آمادَه بینه، آبینه شینه عروسی و بَر دَوسته بَه.^{۱۱} دومله، آایله باکِرَه لِکه إن نی آرستینه و واتِشونه: “آقا، آقا، بَرِي آمه را آگه!“^{۱۲} اما زِما واتِشه: “حقیقتا شِمه نه بَواتِيم، آز شِمه آنِزونم.“^{۱۳} بَس ویرا بِبیه، چوم شِمه آروز و آ ساعتی کا خَور نیرونه.

سِه گَلَه نوکری مَثَل

«^{۱۴} هِنته نی آسمونی پاُتشابی مِردي شیوار بَی که پیستِش بِشو سفر. آيشَن نوکرون دَخوندشِه، إاشَن آموالی آوون دَسپِردشِه؛^{۱۵} هَر نوکری چَي تواني ی قَدر آدوشَه، ای نفری پینج قنطار یعنی ایله کاريگری صد سالی دَسْمُزدی قَدر، آ ایله، دِ قنطار یعنی ایله کاريگری چهل سالی دَسْمُزدی قَدر، آ ایله، ای قنطار یعنی ایله کاريگری بیست سالی دَسْمُزدی قَدر آدوشَه، و دومله شَه سفر.^{۱۶} مِردي که پینج قنطار ويگَتش بَه، آلَبَخل شَه و آوون نه معامله گردشِه و پینج قنطار دیَر سود گردشِه.^{۱۷} هِنته نی آکسی که دِ قنطار ويگَتش بَه، دِ قنطار دیَر سود گردشِه.^{۱۸} اما آکسی که ای قنطار ويگَتش بَه، شَه و زمیني گندشه و إاشَن آربابی پولی نین آگردشِه.

«^{۱۹} طولانی يه مدتی پِش، آنوکرون آرباب آگرَدَه و آوون کا حساب کيتاپ پیستِشِه.^{۲۰} آنوکری که پینج قنطار ويگَتش بَه، اوَمَه نار و آایله پینج قنطارون نی إاشَن نه وَرَدَشِه و واتِشه: “ای آرباب، بَه مِن پینج قنطار دَسپِردَه؛ بِفرما، إم نی پینج قنطار دیَر که سود گرَدَه.“^{۲۱} چَي آرباب واتِشه: “احسَنت، ای چاک و امانتداره نوگر! چوم ایله روکه کاري کا امانتدارِ استیش، بَس وَرَه کارون نی ته دَسپِرم. بِري و إاشَنِه آربابی شادي کا شریک بِبُو!^{۲۲} نوگری که دِ قنطار ويگَتش بَه نی اوَمَه نار و واتِشه: “آرباب تِه بَه مِن دِ قنطار دَسپِردَه، بِفرما إم نی دِ قنطار دیَر که سود گرَدَه.“^{۲۳} چَي آرباب واتِشه: “احسَنت، ای چاک و امانتداره نوگر! چوم ایله روکه کاري کا امانتدارِ استیش، بَس وَرَه کارون نی ته دَسپِرم. بِري و إاشَنِه آربابی شادي کا شریک بِبُو!^{۲۴} دومله نوگری که ای قنطار ويگَتش بَه اوَمَه نار و واتِشه: “آرباب، آز بَزنيم که تِه سختگیره مِردي إستیش؛ چگایي کا که چَي کاشَتَه نیره درو بَگردیش و چگایي کا که دونه پَشنده نیره جمع آگری،

٢٥ بس ترسیمه، شیمه اشته قنطاری زمینی کانین آگردمه. بفرما، ام نی اشته پول!^{۲۶} اما چی آرباب جواودوشه: "ای بد و تنبل نوگر! ته که بزنیش آز چگایی کا که کاشته نیمه درو بگردیم، و چگایی کا که دونه پشنده نیمه، جمع آگرم،^{۲۷} بس چیرا چمن پولی صرافون آدوعه نیره که وختی سفری نه آگردستیمه آیی، چی سودی نه ویگرم؟^{۲۸}، قنطاری آیی کا ویگره و آدیته آکسی که ذه قنطار هستیشه.^{۲۹} چوم هر کسی که هستیشه ورتر بی آدوعه بی تا فت و فراوون بداره؛ اما آکسی. که نیشه حتی آچی که هستیشه نی آیی کا ویگته بیی.^{۳۰} ام بیمصرف نوگری پرونی تاریکی کا درفنه، چگایی که داد بگردین و دندون دندونی سری کا فیشار بدانی."

داوری یه روز

«^{۳۱} وختی انسانی زوئه اشتن شکوه و جلالی نه و گرد ملائیکه اون نه بوقی، اشتن شکوهمندہ پاتشای تخی سری کا بتنیشتی.^{۳۲} و گرد میلتون چی بیشی. کا جمع آبون و آ، ایله شونه ای شیوار که گوستندون، بزون کا چدا آگره، مردمی یندی کا چدا آگره.^{۳۳} آ، گوستندون اشتن راست طرفی کا و بزون اشتن چپ طرفی کا بنای.^{۳۴} دومله پاتشا کسونی نه که چی راست طرفی کامندینه بواتی: "ای کسونی که چمن دده، شمه برکت دوغشه، بایه و آ پاتشایی که دنیا اول بُنیادی کا شمه را آماده بییه، به ارث بیره.^{۳۵} چوم وشی بیمه، مِن غذا آدورونه؛ تیشی. بیمه، مِن آو آدورونه؛ غریب بیمه، مِن چگا آدورونه.^{۳۶} لخت بیمه، مِن خلا دگردونه؛ مریض بیمه، چمن عیادت او میرونه؛ زیندونی کا بیمه، چمن وینده را او میرونه.^{۳۷} آ موقع صالحجن جواو بدانی: "آقا، کینی ته وشی ویندِمونه و ته غذا آدومونه، و یا کینی ته تیشی. ویندِمونه و ته آو آدومونه؟^{۳۸} کینی ته غریب ویندِمونه و ته چگا آدومونه و یا لخت بیش و ته خلا دگردمونه؟^{۳۹} کینی ته مریض یا زندانی کا ویندِمونه و اشته وینده را او میمونه؟^{۴۰} پاتشا چوون جواوی کا بواتی: "حقیقتا شمه نه بواتیم، هر کاری که چمن ایله روکترین برا اون را گردرونه، به مرا گردرونه."^{۴۱} «دومله پاتشا کسونی نه که چی چپ طرفی کامندینه بواتی: "ای ملعونن، به مِن کا دور آبیه و آبَدی یه آتشی. دیله بُشیه که ابلیس و چی ملائیکه اون را آماده آبه،^{۴۲} چوم وشی بیمه، مِن غذا آندورونه؛ تیشی. بیمه، مِن آو آندورونه؛^{۴۳} غریب بیمه، مِن چگا آندورونه؛ لخت بیمه، مِن خلا دنگردوونه؛ مریض بیمه، زندانی کا بیمه، چمن

وينده را اومه نيرونه.^{۴۴} دومله آون نى جواو بَدَايِن: "آقا، گيـنى تـه وـشـى، تـشـى، عـغـىـبـ، لـخـتـ، مـرـيـضـ يـا زـنـدـانـىـ كـا وـينـدـمـونـهـ وـتـهـ خـدـمـتـ نـكـرـدـمـونـهـ؟"^{۴۵} آمـوقـعـ پـاـتـشـاـ جـواـوـ بـَدـَايـ: "حـقـيقـتـاـ شـمـهـ نـهـ بـَوـاتـيمـ، أـكـارـىـ كـهـ اـيلـهـ اـمـ روـكـتـريـونـ رـاـگـرـدـهـ نـيـرـونـهـ، بـهـ مـراـگـرـدـهـ نـيـرـونـهـ."^{۴۶} بـسـ آـونـ بـَشـينـ آـبـدىـ يـهـ عـذـابـيـ دـيلـهـ، ولـىـ صـالـحـنـ بـَشـينـ آـبـدىـ يـهـ زـنـدـگـىـ دـيلـهـ.«

۲۶

عيسى كـشـتـهـ نـخـشـهـ

عـيسـىـ گـرـدـ اـمـ گـفـونـ ـمـونـ آـگـرـدـهـ پـشـ، إـشـئـنـ شـاـگـرـدـونـ نـهـ وـاتـشـهـ:^۲ «بـزـنـيـرـونـ كـهـ دـ روـزـهـ پـشـ پـسـخـ عـيـدـ إـسـتـهـ وـإـنـسـانـيـ زـوـئـهـ تـسـلـيمـ بـگـرـدـيـنـ تـاـ آـيـ مـصـلـوبـ بـگـرـنـ.»

آـبـسـ سـرـانـ كـاهـنـ وـقـومـيـ شـيـخـنـ، كـاهـنـ آـعـظـمـيـ كـاخـيـ كـاـ جـمـعـ آـبـيـنـهـ. كـاهـنـ آـعـظـمـيـ نـوـمـ قـيـافـاـ بـهـ.^۴ آـونـ يـنـدـىـ نـهـ نـخـشـهـ كـيـشـوـنـهـ كـهـ چـنـتـهـ بـيـ سـرـ صـداـ عـيسـىـ دـسـتـگـirـ بـگـرـنـ وـبـکـشـنـ.^۵ اـمـاـ آـونـ وـاتـشـونـهـ: «إـمـ كـارـىـ تـبـىـ عـيـدـيـ رـوـزـونـ كـاـ آـنـجـامـ بـِدـَانـ، نـبـادـاـ مـرـدـمـ شـورـشـ بـگـرـنـ.»

عـيسـىـ بـِيتـعـنـياـ كـاـ

وـخـقـىـ عـيسـىـ. دـهـ بـِيتـعـنـياـ كـاـ شـمـعـونـ جـُذـامـىـ كـاـ إـسـتبـهـ,^۷ اـيلـهـ ژـنـىـ اوـمـهـ عـيسـىـ وـرـ. آـڙـنـ اـيلـهـ مـرـمـرـىـ يـهـ ڦـبـىـ نـهـ وـرـگـرـونـهـ عـطـرـىـ وـرـدـشـهـ وـهـتـهـ كـهـ عـيسـىـ سـفـرـهـ سـرـىـ كـاـ نـيـشتـ بـهـ، عـطـرـىـ عـيسـىـ. سـرـىـ كـاـ وـيـگـرـدـشـهـ.^۸ شـاـگـرـدـونـ اـمـ صـاحـنـهـ وـينـدـهـ نـهـ عـصـبـانـيـ آـبـيـنـهـ وـاتـشـونـهـ: «چـيـراـ إـسـرافـ بـگـرـدـيـرـونـ؟^۹ بـبـىـ اـمـ عـطـرـىـ، چـاـكـ قـيـمـتـيـ نـهـ بـِخـرـشـمـ وـچـيـ پـولـيـ آـدـيـتـمـ فـقـراـ.»^{۱۰} ولـىـ عـيسـىـ. كـهـ اـمـ بـزـنـىـ آـوـونـ نـهـ وـاتـشـهـ: «چـيـراـ إـمـ ژـنـىـ نـارـاحـتـ بـگـرـدـيـرـونـ؟ اـمـاـ چـاـكـ كـارـىـ بـهـ مـراـگـرـدـشـهـ.^{۱۱} فـقـراـ هـمـيـشـهـ شـمـهـ دـورـ وـوـرـىـ كـاـ إـسـتـيـنـهـ، اـمـاـ آـزـ هـمـيـشـهـ شـمـهـ نـهـ نـيـمـهـ.^{۱۲} إـمـ ژـنـ، اـمـ عـطـرـىـ چـيـمنـ بـَدـَانـهـ كـاـ وـيـگـرـدـنـهـ، مـنـ دـفـنـ گـرـدـهـ رـاـ آـمـادـهـ آـگـرـدـشـهـ.^{۱۳} حـقـيقـتـاـ شـمـهـ نـهـ بـَوـاتـيمـ، دـنـيـاـ هـرـ چـگـاـ كـهـ خـداـ پـاـتـشـاـيـ خـوـشـ خـوـرـاـعـلـامـ بـبـوـ، اـمـ ژـنـىـ كـارـىـ چـيـ يـادـ بـودـيـ رـاـ وـاتـهـ بـيـ.»

يهـودـاـ خـيـانتـ

آـمـوقـعـ يـهـودـاـ آـسـخـرـيـوطـ كـهـ اـيلـهـ آـ دونـزـهـ گـلـهـ شـاـگـرـدـونـ كـاـ إـسـتبـهـ، شـهـ سـرـانـ

کاهنون ور،^{۱۵} و واتشه: «اگم عیسی شِمَه تحویل بدم، چه چی به من آدیه؟» آون سی گله نقره سکه آدوشونه یهودا.^{۱۶} ه موقع نه یهودا فرصتی دومله گردی که عیسی آده چوون دس.

آخرین سور

^{۱۷} فطیره عیدی اولین روزی کاکه ه پسخ عید استه، شاگردن او مینه عیسی. ور دفرسیشونه: «کیا کا پیستره به ترا تدارک بیوینم تا پسخ عیدی سوری بری؟» عیسی. آون نه واتشه، بشه به شهر، فلون گسی. ور و آینه بوآجه: «استاد بواتی: «چمن وخت نزدیک آبه. پیستمه چمن شاگردون نه إشتہ ک کا پسخ عیدی سوری بری.»^{۱۸} شاگردن هته گردشونه که عیسی. واش به و پسخ عیدی سوری آماده آگرددشونه.

^{۱۹} وختی شو آبه عیسی. إشتَن دونزه گله شاگردون نه سفره سری کانشته. سوری هردِه موقع عیسی واتشه: «حقیقتا شمَه نه بواتیم، ای نفر شمَه کا به مِن خیانت بگردی.»^{۲۰} شاگردن ور ناراحت آبینه و ایله ایله عیسی. کا دفرسین: «آقا، آ شخص آزیمه؟»^{۲۱} عیسی جواو دوشة: «کسی. که إشتَن دسی منه قدره دیله کادنه، ه، به مِن خیانت بگردی.^{۲۲} انسانی زوئه راه چی که مقدس نیویشه اون کا نیویشه بییه هته اتفاق دلکه، اما وای به حال آکسی. که ام اتفاق چی خیانتی نه انسانی زوئه سر با. آیرا چاکتر به که هرگز دنیا مای.»^{۲۳} آ موقع یهودا، کسی. که پیستشه به عیسی. خیانت بگره، واتشه: «استاد، آ شخص آزیمه؟» عیسی جواو دوشة: «ته إشتَن حسه واتره.»^{۲۴}

^{۲۵} سوری هردِه موقع، عیسی. نونی بگتیشه و شکور گرده پش آیی پله گردشه آدوشه شاگردون و واتشه: «بگره، بره؛ ام چمن بدن استه.»^{۲۶} دومله قدره بگتیشه و شکور گرده پش آیی آدوشه شاگردون و واتشه: «شمَه گرد، ای کا بینجه.^{۲۷} چوم ام چمن خون استه که ام تازه عهدی، آیی نه مهر بگردیم. چمن خون و بیو تا وره آدمون گناه این بخشسته بیوون.^{۲۸} شمَه نه بواتیم، از ام آنگره رزی محصولی کا د نِجَم تا روزی که چمن آسمونی یه دده پاشایی کا شمَه نه، چی تازه بِنِجَم.»^{۲۹}

پطرسی هاشاگرده پیشگویی

^{۳۰} وختی که آون ایله سرود ستایش خندشونه، شینه کوه زیتونی طرفی را.^{۳۱} آ موقع عیسی. آون نه واتشه: «شناز شمَه گرد مِن تنخائیه. چوم زکریای

پیغمبری کیتابی کا نیویشته بینہ:
”شونه رُنِم
و رَمَه گوْسَنِدِنِ وِلَا آبُون.“

اما چِمن زِنده آبییه پِش، شِمَه کا نارِتَر بَشیم بِه ولایت جلیل۔^{۳۳} پطرس جَواو دوشہ: «حتی اکم گرد تِه تَنخا بَرِزَن، آز هَرگز تِه تَنخا نیَرِزَم۔»^{۳۴} عیسیٰ آئینہ واتِشہ: «حقیقتاً تِنَه بَوَاتِیم، هِم شَنَار، سوکی خَنِدِه پیش، تِه سِه گرہ مِن هاشا بَگرِدیش!»^{۳۵} پطرس واتِشہ: «حتی اکم لازم بِبُوتِنَه بِمِرِم، تِه هاشا نِگرِم۔» بقیه شاگرِدن نی ھِمی واتِشونے.

عیسیٰ دعا باغ چتسیمانی کا

موقع عیسیٰ۔ اشتن شاگردون نہ شَه چِکای کہ چَیی نوم چتسیمانی بَه و عیسیٰ۔ آوون نہ واتِشہ: «ایا کا بِنِشَه، تا آز بِشوم اوَاکا، دعا بِکِرم۔»^{۳۶} عیسیٰ، پطرس و زِبیدی دِگله زوئه نی اشتن نہ بَرِدَشَه. عیسیٰ غمگین و تشویش بَه،^{۳۷} و دوملہ آوون نہ واتِشہ: «غُرَصَه کا نِزدیکَه بِمِرِم. شِمَه ایا کا بومونه و مِنْه آگا بِبیَه۔»^{۳۸} عیسیٰ۔ روگتِه شَه نار، اشتن دیمی زمینی کا نوشہ و دعا گرِدَشَه، واتِشہ: «ای چِمن دَدَه، اکم مُمکن اِستَه اِم عَذَابِ قَدَرَه بَه مِن کا دور آگَه، اما حَلَانِی آچِی کہ از پیسِتمه مَبُو، بلگم آچِی بِبُوكَه تِه پیسِتَه۔»^{۳۹} دوملہ عیسیٰ آگرَدَه اشتن شاگردون وَر و وینِدِشَه آون خَتِینَه. بَس پطرسی نہ واتِشہ: «نیمَاشایرون ای ساعت مِنْه آگا بومونه؟»^{۴۰} آگا بِبیَه و دعا بِکَرَه کہ وسوسہ مَبیَه. حقیقتاً کہ روح مشتاق اِستَه، اکم هیچ رایی نیَه، جُز اِم کِه آز اِم عَذَابِ قَدَرَه بِنِجَم، بَس اِشتِه پیسِتَه هَر چِیَه هَتَه بِبُو۔»^{۴۱} هَنَی عیسیٰ۔ اومَه وینِدِشَه آون خَتِینَه، چوم که چَوون چِمن سنگین آبَه اینا۔ بَس هَنَی آوون ول آگرِدَشَه و شَه و سِوْمِین گرہ را هَد دعا تکرار گرِدَشَه۔^{۴۲} دوملہ، آگرَدَه شاگردون وَر و آوون نہ واتِشہ: «حَلَا خِتِیرَنَه وَاسْتَراحت بَگرِدِیروْن؟ دَیْسَه آساعت مَقرر نِزدیک آبَه و انسانی زوئه، آدَن گناہ کارون دَس۔»^{۴۳} پِرِزَه، بِسَم. دَیْسَه کسی کہ بَه مِن خیانت بَگرَدِی کارا بُوقَی۔

عیسیٰ دَسْتَگِیری

عیسیٰ۔ حَلَا کارا گف رُنی کہ یهودا، کہ ایلَه آدونزه گلہ شاگردون کا بَه، آرَسَتَه. چِی هَمِراه ایلَه یال گروھی قَمَّه اون و چو و چوماقون نہ اوْمَه بینہ. آوِن

سَرَانْ كَاهِنْ وَ قَوْمِي شِيخُونْ طَرْفِي نَه اوْمَه بَيْنَه. ^{٤٨} آخَائِنْ شَاگِرْد، إِشْتَنْ هَمْرَاه اوْن اِيلَه عَالَمَتِي آدُوْعَه شَبَه وَ وَاتِّشَ بَه: «أَكَسِي كَه آيِي مَاجْ بَكْرَدِيمْ هَ إِسْتَه؛ أَئِي بِكْرَه». ^{٤٩} بَس يَهُودَا الْبَحْل شَه عِيسِي. وَر وَاتِّشَه: «سَلَام، أَسْتَادِ!» وَأَئِي مَاجْ كَرْدِشَه. ^{٥٠} عِيسِي چَيِّ جَوَاوِي كَا وَاتِّشَه: «إِي رَفِيق، إِشْتَه كَارِي آنْجَام بِدَه.» إِمْ مَوْقَعْ أَغْرُوه نَار شِينَه وَ وِيختِينَه عِيسِي. سَر وَأَيِّ دَسْتِكِيرْ كَرْدِشُونَه. ^{٥١} إِمْ مَوْقَعْ، اِيلَه عِيسِي. هَمْرَاه اوْن كَاهِنْ، إِشْتَنْ قَمَّه بَرْوَدِشَه وَأَيِّ نَه كَاهِنْ آعظَمِي نُوكِرِي زَنِدِشَه وَ چَيِّ گُوشِي دَورِدِشَه. ^{٥٢} عِيسِي. آيِينَه وَاتِّشَه: «إِشْتَه قَمَّه بِنَه چَيِّ چَيِّ كَاهِنْ. هَر كَسِي. قَمَّه بِكِيشَه، قَمَّه نَه كَيْكَشَه بَيِّ. ^{٥٣} خِيَال بَكْرِدِيش كَه آز نِيَّمَشَام چِمِنْ آسِمُونِي يَه دَدَه كَادَرْخَواست بِكَرم كَه آيِي لَحَظَه كَادُونَزَه گِلَه لَشَكَرِي كَافِي وِرَّر، چِمِنْ كَمَكِي رَا مَلَائِيكَه وَيِسَا آكَرَه؟ ^{٥٤} ولِي أَكَمْ إِمْ كَارِي بِكَرم، مَقْدَس نِيوِيَشَتَه اوْن پِيشَگُويِي درِبارِه چِمِنْ چَنْتَه إِتفَاق دَلِكَن؟ ^{٥٥} آمَّا مَوْقَعْ عِيسِي. آَجَمَاعَتِي نَه وَاتِّشَه: «بَكَمْ آز رَاهَرَنِيمَه كَه چَو وَ چُمَاقُونْ وَ قَمَّه اوْن نَه چِمِنْ گِتَه رَا اوْمِيرُونَه؟ آز هَر روز مَعْبُدي كَاهِنْ نِيشِيم وَ تَعْلِيم بَدَايِم وَ شِمَه مِنْ دَسْتِكِيرْ نِكَرِدِرونَه. ^{٥٦} اَمَا گِرَد اِمِنْ بَيَنه تَا پِيغمَبرُونْ مَقْدَس نِيوِيَشَتَه إِنْ إِتفَاق دَلِكَه.» إِمْ وَختِي كَاهِنْ شَاگِرِدِينْ عِيسِي تَنْخَا نُوشُونَه وَ دَوَشَتِينَه.

عِيسِي مَحاكمَه يَهُودِي شُورَا پِيشِي كَاهِنْ

^{٥٧} دَوْمَلَه كَسُونِي كَه عِيسِي. دَسْتِكِيرْ كَرْدِشُونَه بَه، آيِي بَرِدِشُونَه قِيَافَا وَر، كَه كَاهِنْ آعظَمِي بَه. اوَآاكَا تُورَاتِي مَعْلِمَنْ وَ شِيخِنْ جَمِعْ آبَه بَيْنَه. ^{٥٨} بَطَرس دُورِي نَه شَه عِيسِي. دَوْمَلَه تَا آرَسَتَه كَاهِنْ آعظَمِي كَه سِرا. بَطَرس شَه دِيلَه نِگَهْبَانُونْ نَه نِيشَتَه تَا بِوينَه آخِر چَه بَيِّ. ^{٥٩} سَرَانْ كَاهِنْ وَ گِرَد شُورَا آعَضَا ٌقَلَا بَكْرِدِينَ كَه دُورَوَعَه شَاهَادَتِي عِيسِي ضِيد بِيدَا بِكِرِنَ تَا آيِي بِكِيشَن؛ ^{٦٠} اَمَا باِمْ كَه وَرَه دُورَوَعَه شَاهِدَوْنِي شِينَه نَار، اوِنْ نِشاَسِتِشُونَه دَلِيلِي بِيدَا بِكِرِنَ تَا بِشَان عِيسِي. بِه مَرَگِ محَكُوم بِكِرِن. آخِر دِنْفِر اوْمِينَه نَار، ^{٦١} وَاتِّشَونَه: «إِمْ مِرَد وَاتِّشَه: «آز بَشَایِم خِدا مَعْبُدي خَرَاوَ آكِرِم وَ سِه رُوزِي كَاهِنْ هَنِي آز نُوقَج آكِرِم.»» ^{٦٢} آمَّا مَوْقَعْ كَاهِنْ آعظَمِي بِرِيشَتَه وَ عِيسِي نَه وَاتِّشَه: «هِيجْ جَوَاوِي نِيَدَه؟ إِمْ چَه كَه إِمْ دِنْفِر إِشِتَه ضِيد شَهَادَت بَدَايِن؟» ^{٦٣} اَمَا عِيسِي سَاكتَ مَنَدَه. كَاهِنْ آعظَمِي عِيسِي نَه وَاتِّشَه: «تِه قَسَّم بَدَايِم بِه خِدَابِي كَه زَنَدَه يَه، اَكَمْ تِه مَسِيح مَوْعِدُونْ، خِدا زَوَئِه اِيش، بَمُونْ نَه بَوَّاج.» ^{٦٤} عِيسِي. جَوَاد دُوشَه: «تِه إِشْتَنْ حِسَه وَاتِّرَه! ولِي شِمَه نَه بَواتِيم، چَمِي بَشِ إِنسَانِي زَوَئِه بَوِينَدِيروُنْ كَه خِدَابِي قَادِري رَاستَ دَسِي وَرِي كَاهِنْ

نِشته و آسمونی خرون سَری نه بوقَ.»^{۶۰} آمُوقع کاهِن اعظم إشَّتَن خلايَخه پِزارنيشه و واتِّشه: «کُفر واتِّشه! دِ شاهِدمون چيرایه؟ حِسَه چِي کُفر واتِّه دَرسِرونَه.»^{۶۱} شَمَه حُكْم چَه؟» شوراً أَعْصَا جَوَاد دُوشُونَه: «جَيِ جَزا مَرْكِ إِسْتَه.»^{۶۲} آمُوقع عيسى- دِيمى کا چاف ويگرِدشونَه، آيِ زَنِدشونَه. بعضى- نِي چِي دِيمى کا سِيله زَنِين،^{۶۳} بواتِين: «إِي مَسِيح، حِسَه غَيْبِي نه بواجَ کي تِه زَنِدشَه؟»^{۶۴}

پطرسی هاشا

آمُوقع پطرس بِرونَي کا، سِرا کا نِشت بَه، که خاتَّکي چِي وَراومَه واتِّشه: «تِه نِي عيسای جليلي هَمِراه بيش!»^{۷۰} ولی پطرس گِردي ناري کا هاشا گردشَه واتِّشه: «أَز نِيمَزِنِم تِه چَه بَواتِيش.»^{۷۱} دومله پطرس شَه بَلَته طرفِ را. اوآکا دِير خاتَّکي آئي وينِدشَه و گسونَه نه که اوآکا مَنَد بَينَه واتِّشه: «إِم مَرْد نِي عيسای ناصري هَمِراه بَه!»^{۷۲} هَنَى پطرس هاشا گردشَه، قَسَم هَرِدشَه که: «أَز إِم مَرْد آنِزِونِم.»^{۷۳} تِلى پِش، کسونَه که اوآکا مَنَد بَينَه، اومنِنه نار و پطرسِي نه واتِّشونَه: «شَكِي نِييَه که تِه نِي ايله آوون کا إِستِيش! إِشَّتِه لهَجَه کا مَعلومَه!»^{۷۴} آمُوقع پطرس إِشَّت لَعْن گردشَه و قَسَم هَرِدشَه که: «از إِم مَرْد آنِزِونِم!»^{۷۵} هَ لحظه سوک خَنِدشَه. آمُوقع پطرس، عيسى- گفون وير وردشَه که بَيَي نه واَش بَه: «سوکي خَنِدِه پِيش تِه گَرَه من هاشا بَگردِيش.» بَس شَه بِرونَه های های دادِش گرَدَه.

۲۷

يهودا خودکشی

اَوختي روز آَبه، گِرد سَران کاهِنِن و قومي شِيخِن جمع آبينه و يَندي نه مشورت گردشونَه که عيسى- بِكِيشَن. بَس آوِن عيسى- دَوَسته دَس بَرِدشونَه و پِيلَّسى تحويل دُوشونَه که روئي فرماندار بَه.

اَوختي يهودا، هَ كَسِي- که بِه عيسى- خيانَت گردشَه، وينِدشَه که عيسى- مَحْكُوم گردشونَه، إِشَّت گرَدَه کاري کا پشيمون آَبه و سِي گِلَه نقره سِكَه آگارِدِنِيشَه بِه سَران کاهِنون و شِيخون و آوون نه واتِّشه: «أَز گناه گرَدَه و باعِيش بَيِيمَه ايله بِي گناه آَدمي خون ويبو.» اما آوِن واتِّشونَه: «بَمُون چَه؟ إِشَّت بَزِنِيش!»^{۷۶} بَس يهودا، معبدِي کا نقره سِكَه اون ويگرِدشَه زَميَنِ سَر و شَه

برون و اشتن دار ژنده شه.^۷ اما سران کاهین نقره سکه اون زمینی کا جمع آگردوشه و واتشونه: «چوم ام سکه ان خون پولی نه، شرعاً درست نیه امون دگرم معبدی خزانه کا.»^۸ بس مشورت گرده پش، آپولی نه کوڑه گری زمینی خریشونه تا غریبون قبرستون ببو.^۹ امی واسی آزمینی نه تا اوري نه روزنی «خون زمین» بواتین.^{۱۰} انته، ارمیای پیغمبری پیشگویی اتفاق دلگه که بواتی: «آون آسی گله نقره سکه بگشونه، یعنی هـ قیمتی که قوم إسرائیل آیی را نوشونه،^{۱۱} و آینه، کوڑه گری زمینی خریشونه، هته که خداوند منه واش به.»

محاكمه پیلاسی پیشی کا

اما عیسی، فرمانداری پیشی- کامنده. فرماندار آیی کا دفریشه: «آیا ته یهوديون پالتشا ایش؟» عیسی واتشه: «ته اشتن جسه واترها!»^{۱۲} اما وختی سران کاهین و شیخن به عیسی- بختون رئین، عیسی- هیچ جواوی ندوشه.^{۱۳} بس پیلاس عیسی- کا دفریشه: «ندرسی که چدھ چیيون اشته ضد شهادت بداین؟»^{۱۴} اما عیسی- هیچ جواوی بیی ندوشه، حتی ایله بختونی جواوی نی ندوشه، جوری که فرماندار ور تعجب گردشه.

فرمانداری دب ام به که پسخ عیدی را ایله زندانی مردمی انتخابی نه آزاد آگرہ.^{۱۵} آزمانی کا ایله زندانی معروفی به که چی نوم باراباس به.^{۱۶} بس وختی که مردم جمع آینه، پیلاس آوون کا دفریشه: «پیسترونه کمیله شمه را آزاد آگرم، باراباس یا عیسی- که آیی نه مسیح بواتین؟»^{۱۷} پیلاس امی واتشه چوم چاک بزنی که یهودی قومی پیله تر حسودی کا، عیسی- تسلیم گردشونه.^{۱۸} و انته نی وختی پیلاس داوری یه تختی سری کا نیشت به، چی زن آییرا پیغومی ویسا آگرده، واتشه: «آ صالح مردی نه کاریر مبو. چوم اوري درباره چی خاوي ویندمه، که آ خاو من ور عذاب دوشه.»^{۱۹} اما سران کاهین و شیخن، جماعتی قانع گردشونه که پیلاسی- کا درخواست بگرن که باراباسی آزاد آگرہ و عیسی بکشه.^{۲۰} فرماندار هنی آوون کا دفریشه: «ام د نفری کا پیسترونه کمیله شمه را آزاد آگرم؟» مردم واتشونه: «باراباس!»^{۲۱} پیلاس آوون کا دفریشه: «بس عیسای نه که مسیح بواتین، آیی نه چه بگرم؟» گرد واتشونه: «آیی صلیبی سری کا بکشن!»^{۲۲} پیلاس دفریشه: «چیرا؟ چه بدی گردش؟» اما آون بلندر خلخ بگردین و بواتین: «آیی صلیبی سری کا بکشن!

بس وختی پیلاس ویندمه که نه فقط چی گف فایده ای نیشه بلگم کارا^{۲۳}

شورش بَبِي، آو پِگِتَشَه و مردمی چِمون پیشی. کا إشَّن دَسون شوشتِشَه و
واتِشَه: «امِ مردی خون چِمن گردن نییه. شِمَه إشَّن بَزَنِیرون!»^{۲۵} مردم گِرد
جَوَاد دوشونه: «چَی خون چَمَه گرَدَن و چَمَه خِرَدَنون گرَدَن بِبو!»^{۲۶} دومله
پِيلَاسْس، باراباسی آوون را آزاد آگرِدِشَه و دستور دوشَه که عیسیٰ شِلاق بِرَن و
دولمه آبی صَلِیبی سَرِی کا بِکَشِن.

عیسی مسخرہ گردا

۲۷ دومله فرمانداری سَرِيازِن، عیسی. بَرِدشونه فرمانداری کاخی سِرا دیله و گِرد سَرِيازِن چی دور جَمَع آبینه. ۲۸ آون عیسی. خلاون بَرَوْرِدشونه و آرغوانی یه آبایی پِزندِشونه چی دوشی سَر. ۲۹ و بِری نه ایله تاج وَتِشونه و چی سَری کا نوشونه و ایله لِسی. آدوشونه چی راست دَس. چی پیشی. کا زِنگ رِزندشونه و مسخره گرین و بَواتین: «سلام بَرِیهودیون پُاتشا!» ۳۰ آون عیسی. دیمی کا چاف و یکِرِدشونه، لِسی. چی دَسی کا ویگِتِشونه و آ لِسی. نه چی سَری کا رِزندشونه. ۳۱ چی مسخره گرده پَش، آبا چی دوشی سَری کا پِگِتِشونه و چی إشَن خلا آیی ذَگرِدشونه. دومله آنی بَرِدشونه که مصلوب بگرن.

عیسیٰ صَلیلی سَری کَا کِشْن

وختی کارا بشین برون، ایله مردی نه دیمادیس بینه که قیروونی آهالی به و
چی نوم شمعون به، و آئی مجبور گردشونه که عیسی. صلیبی چی دومله ببره.
وختی آستینه یه چکای که چی نوم جلجتا به، یعنی جُمجمه،^{۳۴} سریازن،
شراوی آدوشونه عیسی. که چی دیله کا زرده آو ڈکردشون به. اما وختی عیسی.
ای چششه، نیپستشه ای پنجه. ^{۳۵} وختی عیسی- صلیبی سری کامخ کو
گردشونه، چی خلا اون تقسیم گرده را، اشتن دیله کا قرعه درفندهونه.^{۳۶} و
دومله او آکا نشتینه و نگهبانی دوشونه. ^{۳۷} اون عیسی. جرمی ایله تخته سری کا
نیویشتیشونه و چی صلیبی گفا کا وصل گردشونه که: «امه عیسی»، یهودیون
پاٹشا.

^{۳۸} دِگله راهزن نی عیسی. نه مصلوب گردشونه، ایله چی راست طرف کا و آیله چی چپه طرف کا. ^{۳۹} راه دویین عیسی. فش بدانین واشن سرون تکان بدانین، ^{۴۰} و بواتین: «ای ته که پیسترا معبدی خراو آگری و سه روزه هنی آیی وچ آگری، حسه اشتن نجات بده! آگم ته خدا زوئه ایش صلیبی سری نه برم جیرا!» ^{۴۱} هنته نی سران کاهین و توراتی معلمین و شیخین نی، عیسی. مسخره

بَگَرْدِين وَبَوَاتِين: ^{٤٢} «بَقِيه نِجَات دُوشَه، إِشْتَن نِيمَشَا نِجَات بِدَه! أَكَمْ قَوم إِسْرَائِيلِي پَأْتِشا إِسْتَه، حِسَه صَلِيَّي سَرِي نَه بَاجِير تَآمَه آيِي اِيمَان بُواَرم. ^{٤٣} آَبَه خِدا توْكَل هِسْتِيشَه؛ بَسْ أَكَمْ خَدا آَيِّينَه خِشَه، بِدا حِسَه آيِي نِجَات بِدَه، جَوْم آَبَوَاتِي كَه: "ازِ خَدا زَوَئَه إِسْتِيَّمَه".» ^{٤٤} إِنْتَه نَى آَدِيَّلَه رَاهِزَن كَه عِيسَى- نَه مَصْلُوب بَه بَيْنَه، آيِي فَش بَدَائِن.

عِيسَى مَرْگ

سَاعَت دُونَزَه نَاهَارِي نَه تَا سَاعَت سِه بَعْد از نَاهَار، تَارِيَكِي گِرْدَآ سَرْزَمِينِي گِتِيشَه. ^{٤٥} نَزِديِك سَاعَت سِه بَعْد از نَاهَار بَه كَه عِيسَى. بِلَنْدَه سَسَى. نَه خِلْعَه وَاتِيشَه: «اِيلِي، اِيلِي، لَمَّا سَبَقْتَنِي؟» يَعْنِي «جِمِنْ خِدا، جِمِنْ خِدا، چِيرا مِنْ تَنْخَا نَوْغَرَه؟» ^{٤٦} بَعْضِي كَسِينَ كَه اوَّلاً كَمَنْد بَيْنَه اِمِي كَه دَرِسْشُونَه، وَاتِيشُونَه: «امِ مرْد اِيلِيَّي پِيغمَبَرِي دَخُونَه.» ^{٤٧} ايِ نَفَرَ اوَّونَ كَا الْبَحْل وَيَرِيَّه، ايِ پَلَه اِسْفَنْج وَرِدِيشَه، وَيَخَاسِتِيشَه تِرِيشَه شَرَاوِي دِيلَه كَا، اِيلَه لِسَى. تِكِي سَرِي كَا نُوشَه وَبَرِدِيشَه عِيسَى. گَنِيزِديِكِي تَا عِيسَى. ايِ بِنْجَه. ^{٤٨} اَمَا بَقِيه وَاتِيشُونَه: «بُومُونَه، بِدا بِوَيْمَ اِيلِيَّي پِيغمَبَرِي بُومَي اَئِي نِجَات بِدَه يَا نِه؟» ^{٤٩} عِيسَى. هَنَى بِلَنْدَه سَسَى. نَه خِلْعَه نَزِديِكِه وَجان دُوشَه. ^{٥٠} هَ مَوْقَع، مَعْبُدِي پَرَدَه، گَفَانَه تَا جِيرِ دِپَلَه بَه. زَمِينْ لَرِزَسَتَه وَسِنْگَنْ چَكِينَه. ^{٥١} قَبِرِنْ نَى آَيِّينَه وَورِ مَقْدَس آَدَمِنَ كَه مَرْدَه بَيْنَه، زَنْدَه آَيِّينَه. ^{٥٢} اوَّنْ قَبِرونَ كَا بِرُونَ اوَمِينَه وَعِيسَى زَنْدَه آَيِّيه بَيْشَ، شَيْنَه بَه شهر مَقْدَس كَه هَ اورِشَلِيمِ إِسْتَه وَإِشْتَن بَه وَرَكْسُونَ نِيشُونَ دُوشُونَه. ^{٥٣} وَخَتِي سَرِيازُونَ فَرْمانَدَه وَسَرِيازُونَى كَه عِيسَى. صَلِيَّي جِيرِي كَا بَيْنَه تَا نَگَهْبَانِي بِلَنْدَه، زَلْزَلَه وَگِرْدَامِ ماجِرا وَيَنِيدِشُونَه، وَرِ تَرسِينَه وَاتِيشُونَه: «وَاقِعاً اِمِ مرْد خِدا زَوَئَه بَه.» ^{٥٤} وَرَه زَنِكَنْ نَى اوَّلاً كَمَنْد بَيْنَه وَدُورِي نَه دَبِيسِينَ. اوَّنْ جَلِيلِي وَلَايِتِي نَه عِيسَى دُومِله اوَمَه بَيْنَه وَآيِي خَدِمت بِكَرْدِينَ. ^{٥٥} چَوَونَ دِيلَه كَا، مَريِمْ مَجَدِلِيه وَمَريِمَ كَه يَعْقوب وَيَوسُفِي نَه بَه وَزِيدَى زَوَئَه اوَّنْ نَه نَى مَنْدَه بَيْنَه.

عِيسَى دَفْن گِرْدَه

مَغْرِيب دَم، اِيلَه ثَرُوتِمنَدَه مَرْدِي كَه چَيِّي نُوم يَوسُف بَه وَأَهَل شَهْر رَامَه بَه اوَمَه. اِمِ مرْد نَى عِيسَى. اِيلَه شَاگَرِدونَ كَا بَه. ^{٥٦} آَشَه پِيلَاثُسَى. وَرَه وَعِيسَى- جَنَازَه پِيسِتِيشَه. پِيلَاثُس دَسْتُور دُوشَه عِيسَى. جَنَازَه آَدَن بَه يَوسُف. ^{٥٧} يَوسُف، جَنَازَه بِكَتَشَه وَتمِيزَه كَتَانَ گَفَنِي كَا دَبِيچِستِيشَه، ^{٥٨} وَآيِي تَازَه مَقْبَرَه اِي دِيلَه كَا نُوشَه كَه آَمَقْبَرَه، إِشتَرَأ صَخْرَه دِيلَه كَا تِراشَتِيشَه بَه. دُومِله يَالَ سِنِگَنْ نَه مَقْبَرَه

دَهْنَه پُوشُونِدَشَه وَشَه. ^{٦١} مَرِيمَ مَجَدَلِيه وَآايَه مَرِيمَ نَى اوَّا مَقْبَرَه پِيشَى. كَا
نِيَشَت بِيَنَه.

مَقْبَرَه نِكْهَبَانِ

^{٦٢} صَبَابِي نَه رَوْزَ، يَعْنِي اِي رَوْزَ بَعْد اِز رَوْزِي كَه يَهُودِيِّينَ آمَادَه آبُونَ مَقْدَسَ
شَنبَه رَاه، سَرَانَ كَاهِنَنَ وَفَرِيسِي. فَرَقَه عُلَمَاء شِينَه پِيلَاطُسِي. وَرَه، وَاتِّشُونَه: ^{٦٣} «آقا!»
وَيَرِمُونَ إِسْتَه كَه آحُقَه باز، وَخْتَى كَه حَلَ زِنَدَه بَاه، وَاتِّشَه كَه، «اِز سِه رَوْزَه پَشَ
زِنَدَه آبُوم». ^{٦٤} بَسَ دَسْتُور بِدَه كَه تَا سَوْمِينَ رَوْزَ مَقْبَرَه كَانِكَهْبَانِي بِكَرَن، تَبَادَه
چَيِّ شَاكِرِدِن بِشُونَ وَچَيِّ جَنَازَه بِدِزِّدِنَ وَمَرْدِمِي نَه بُواْجِنَ كَه عِيسَى مَرْدِه پَشَ
زِنَدَه آبِيَّه. اَكَمَ اِمَ كَارِي بِكَرَن، چَيِّ اَخِرِينَ حُقَّه، چَيِّ اَولِينَ حُقَّه كَانِي بَدَتَر
بَيِّنَه. ^{٦٥} پِيلَاطُسِ آوُونَ نَه وَاتِّشَه: «شِمَه اِشَّتَن اِي كَافَلَه نِكْهَبَانِ إِسْتِرُونَه. بِشَه وَ
هَتَه كَه صَلاَحَ بَزِنِيرُونَ، مَقْبَرَه كَمَحَافَظَتِ بِكَرَه.» ^{٦٦} بَسَ آوُونَ شِينَه مَقْبَرَه دَهْنَه
سِنَگِ، مَهْرَ وَمَومَ گَرِدَشُونَه وَاوَاكَا نِكْهَبَانِونَ نُوشُونَه تَا مَقْبَرَه كَامَحَافَظَتِ
بِكَرَن.

٢٨

عِيسَى زِنَدَه آبِيَّه

^١ اِي رَوْزَ يَهُودِيُّونَ مَقْدَسَ شَنبَه پَشَ، كَه هَفْتَه اَولِينَ رَوْزَ بَاه، صَبَابِي سَرَ، مَرِيمَ
مَجَدَلِيه وَآايَه مَرِيمَ شِينَه كَه مَقْبَرَه بِويَنَن. ^٢ اِي دَفَعَه بَرَكَ زَلَزَلَه اِي اوَّمَه، چَومَ
خَداوَنَدِي اِيلَه مَلَائِيكَه آسِمُونَيَّن كَانَازَلَه بَاه، شَه مَقْبَرَه طَرَفَ وَآسِنَگِ كَه مَقْبَرَه
دَهْنَه پُوشُونَدَشَ بَاه زَنِدَشَه كَنَارَه وَهَسِنَگِ سَرِي كَانِشَتَه. ^٣ اَمَّا مَلَائِيكَه دِيمَ
آسِمُونَيَّن بَرَقَ شَيوَارَ شَفَقَ رَنِي وَچَيِّ خَلا، وَرَى شَيوَارَ اِسْبِيَّ بَاه. ^٤ وَخْتَى
نِكْهَبَانِ اَيَّيَّ وَينِدِشُونَه، تَرسِي كَالَّرَزِي نَه وَمَرْدَه اَوُونَ شَيوَارَ بِيَنَه. ^٥ اَمَّا مَلَائِيكَه
ژِنِكَونَ نَه وَاتِّشَه: «مَتَّرسَه! چَومَ بَزِنِيَّم كَه شِمَه عِيسَى يَوْمَه گَرَدَه كَه صَليَّيِّ
سَرِي كَا كِشَتَه بِيَيَه. ^٦ اَيِّيَا كَانِيَّه، چَومَ هَتَه كَه وَاتِّشَه بَاه، زَنِدَه آبِيَّه! بِاَيَه وَ
چَيِّگَاهِيَّه كَه عِيسَى جَنَازَه نُوعَشُونَ بَاه دَيَسَه، ^٧ دَوْمَلَه الْبَحَلَ بِشَه وَچَيِّ شَاكِرِدونَ
نَه بُواْجَهَه كَه عِيسَى. مَرْدَه پَشَ زَنِدَه آبِيَّه. آشِمَه كَا پِيشَّتَه بَشِي. ولَيَتِ جَلِيلَ وَ
شِمَه اَئَي اوَاكَا بَوِينِدِيرُونَ. دَيَسَه شِمَه نَه وَاتِّمَه!» ^٨ بَسَ ژِنِكَنَ تَرسَ وَبَرَكَ
شَادِي نَه الْبَحَلَ مَقْبَرَه كَبَرِشِينَه وَيَرِيتِينَه شِينَه اِمَ حَوَرَى شَاكِرِدونَ نَه بُواْجِنَ.
^٩ اِي دَفَعَه عِيسَى. آوُونَ نَه دِيمَادِيسَ بَاه وَاتِّشَه: «سَلامَ بَرِ شِمَه!» ژِنِكَنَ نَارَ

او مینه و چې پا دلکينه، آپ پرستش گردشونه.^{۱۰} آ موقع عیسی آوون نه واتشه:
«مَتَّسَهُ! بِشَهْ وَ چِمنِ بِرا اوُن نه بواجَهَ که بِشُونِ بِه ولایت جلیل. اوآ کا من
بَویندین.»

نگهبانون گزارش

^{۱۱} وختی که زِنِکن راه کا بینه، چن گله آنگهبانن شينه بِه شهر و گردام اتفاقون، سران کاهنون را واتشونه.^{۱۲} سران کاهنن بعد از ام که شيخون نه جمع آبینه و مشورت گردشونه، وَرَه پولی آدوشونه سَریازون،^{۱۳} و واتشونه: «مردمی نه بواجَهَ که، "چې شاگردن شَوونه او مینه و وختی آمه خَت بیمونه، چې جنازه ڈزدیشونه."»^{۱۴} اگم ام خَور فرمانداری گوش آرسِته، آمه إشن آپی راضی آگرم و نیَرَزَم شِمَه را دردرسری بِبو.»^{۱۵} بَس نگهبانن پولی ويگِتشونه وه کاري که آوون نه واتَه بیبه به آنجام دوشونه. تا اوري نه روز نی یهودین ام ماجرا بواتین.

یالِ مأموریت

^{۱۶} عیسی. یازده گله شاگردن شينه بِه ولایت جلیل، بِه هَکوهی که عیسی- آوون نه واشَ بَه.^{۱۷} وختی آوون عیسی. وینِدشونه، آئی پرستش گردشونه. ولی بعضی- إن شَك گردشونه.^{۱۸} آ موقع عیسی- نار او مه آوون نه واتشه: «گِرد قدرت، آسمون و زمیني کا بَه مِن آدوغَه بیبه.»^{۱۹} بَس بِشَه و گِردِه میلتون چِمن شاگردد بِکَرَه و آوون دَد نومي نه، زوئه نومي نه و روح القدس نومي نه غُسل تعمید بِدیَه،^{۲۰} و آوون تعليم بِدیَه که هَر چې که شِمَه فرمان دوغمَه، آنجام بِدَن. دَیَسَه، آز، همیشه، تا آخر زمان شِمَه نه إستیمه!